

MAGAZÍN O 1. LIZE

5. číslo
ročník 2011/2012

* ŽEBŘÍČEK TRENÉRŮ*

* JIŘÍ DOPITA*

* RADEK MÍKA*

* MARTIN ZÁHOROVSKÝ*

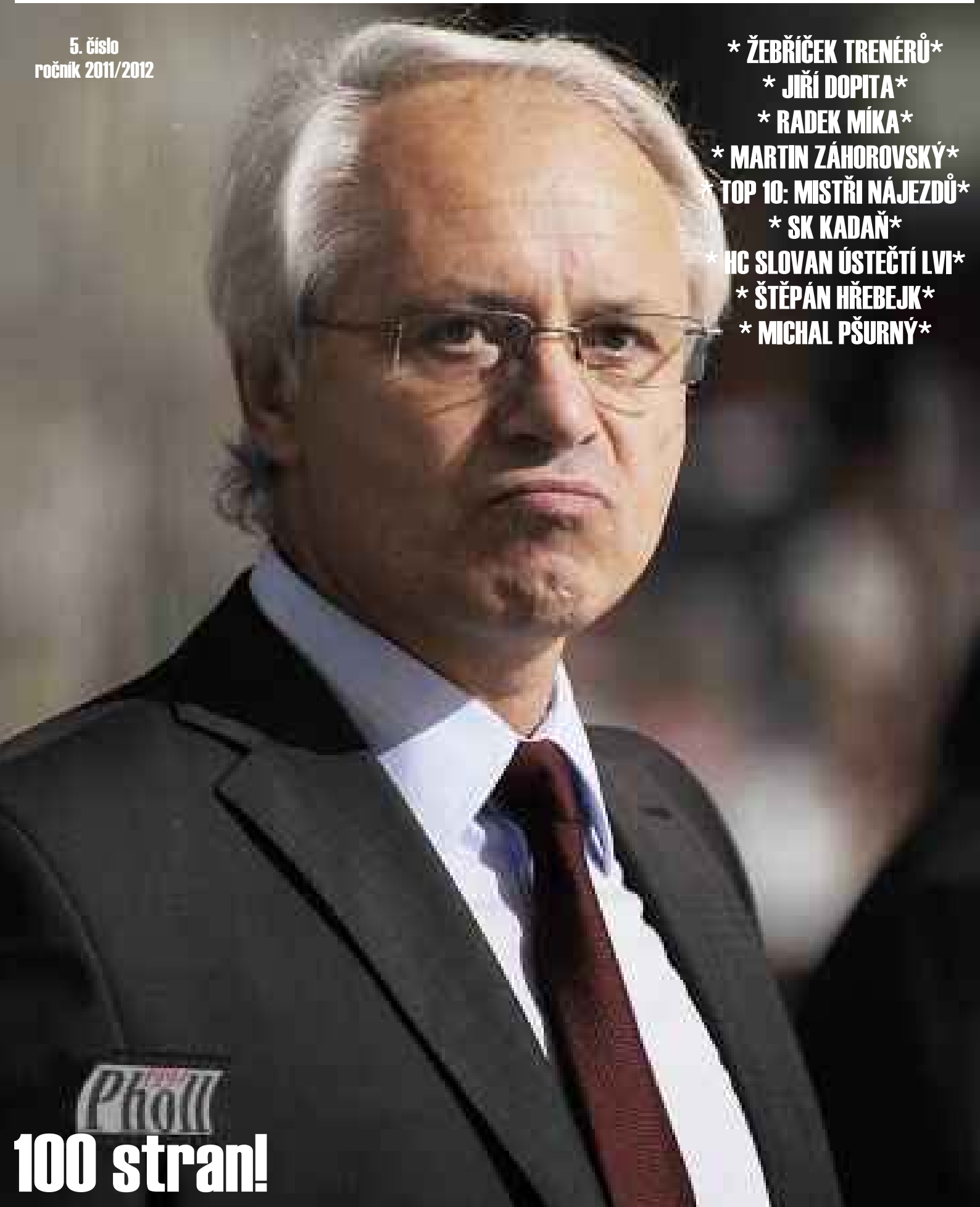
* TOP 10: MISTŘI NÁJEZDŮ*

* SK KADAŇ*

* HC SLOVAN ÚSTĚČTÍ LVI*

* ŠTĚPÁN HŘEBEJK*

* MICHAL PŠURNÝ*



PHOLL

100 stran!

Předmluva

„Někdy méně znamená více,“ může někdo namítat na obsáhlost článku o Jiřím Dopitovi. Ale dle mě si taková osobnost, jistě největší v 1. lize, zaslouží článek, který mapuje kariéru od jeho začátků až po současnost. A ono rozebrat hokejovou cestu jednoho z nejlepších hráčů světové historie tak, aby žádná důležitá informace neunikla, je rozhodně práci na několik hodin. Vznikl tak článek, jenž se jistě mnohým nebude zamlouvat, ale jinak to prostě nešlo...

V tomto čísle magazínu naleznete profil i dalšího hráče Kohoutů, tentokrát mladíka Michala Pšurného. V článku o tomto zlínském odchovanci si můžete přečíst, jak vychází se svým bratrem Romanem nebo to, jak vnímá fakt, že s Jiřím Dopitou hrával ještě jeho otec.

Dalšími hráči, kteří toho mají se Zlínem hodně společného a v pátém čísle magazínu nabízíme jejich profil, jsou Radek Míka a Martin Záhorovský. V článku o třebíčském obránci si můžete například přečíst o tom, proč tolik miluje rally. Martin Záhorovský zase popsal vztahy v kabině Zvolenu, které byly velmi vyhrocené a Češi byli Slováky mírně řečeno ignorováni.

Jinak je toto číslo oproti předešlým magazinům více interaktivnější. Doufám, že velké množství odkazů půjde otevřít...

příjemné čtení přeje HSfan

Citát čísla

"Tak to každopádně."

Jeden z olomouckých hokejistů úspěšně vystoupil z bludného kruhu všech hokejistů. Tak často používané slovíčko TAK URČITĚ totiž nahradil novou odpovědí. Palec nahoru!

Foto čísla

Havlíčkobrodský provokatér Marian Morava utrpěl v bitce s berounským protivníkem drtivou porážku. Před horším zraněním ho zachránili rozhodčí.



Obsah

2..... Úvod	48-56..... Michal Pšurný
3-5..... Rychlé zprávy	57-71..... Žebříček trenérů
6-7..... Statistiky	72-74..... TOP 10: Mistři nájezdů
8..... Tipy na články	75-81..... Martin Záhorovský
9..... Videotéka	82-88..... Přehledy zajímavých údajů
10-22..... Jiří Dopita	89-95..... Radek Míka
23-24..... Team info: fanoušci	96-97..... Jiří Oliva
25-31..... SK Kadaň	98..... Zábava
32..... Milníky měsíce	99..... Kviz
33-41..... Štěpán Hřebejk	100..... Příští číslo
42-47..... Ústečtí Lvi	

Všechny připomínky, dotazy a názory prosím pošlete na email: Marek.Hedbavny@seznam.cz

PLUS



Redaktor webu hokej.cz je pro prvoligového fanouška známou osobou, protože svými rozhovory těší všechny příznivce nejrychlejší kolektivní hry. Tento novinář totiž o prvoligových hráčích napíše tolik pěkných článků, až se nad tím člověk musí podívat...

Libor Kult

Michal Tvrdík

Hradecký kanonýr se asi probouzí z podzimního spánku. Po nemastných neslaných výkonech v úvodu ročníku se tento expardubický forward dostává do bývalé pohody.

Jiří Říha

Liberecký zadák ve službách Benátek nad Jizerou skvěle reprezentoval druhou nejvyšší soutěž na juniorském Mistrovství světa 2012 v Kanadě. Palec nahoru!

MINUS



Marian Morava

Poučí se tento "hokejista" někdy? Vypadá to, že ne. V prosinci na sebe upozornil bitkou s berounským zadákem Sobotkou. Když Morava dostával na rypák, raději se schoval za rozhodčí. To je ale hrdinství, pane ješito!

HC Dukla Jihlava

Katastrofa. Tímto slovem by se daly charakterizovat výkony slavného klubu od vydání minulého čísla magazínu. Více o jihlavské krizi v milnících měsíce.

Rodinné problémy Dwighta Helminena

Americký forward, jenž letos obléká dres Pirátů, v současnosti neprožívá vůbec pěkné chvíle. Z USA totiž přišla krutá zpráva, která se týkala jeho rodiny. Podrobnosti nejsou známy. Magazín o 1. lize přeje hodně štěstí a pevné nervy.

RYCHLÉ ZPRÁVY

V Berouně skončil Jiří Doležal, kterého nahradil do té doby jeho asistent Miloš Pecka

Po Petru Novákovi, Kamilu Kašťákovi a Aloisi Chlustinovi dostal padáka další prvoligový kouč. Jde o bývalého vynikajícího hokejisty Jiřího Doležala, který byl po nepřesvědčivých výsledcích z listopadu a prosince na začátku nového roku odvolán. Jeho pozice se ujal Miloš Pecka (foto), jenž byl do té doby jeho asistentem. O změně na postu trenérů informoval web medvedi.cz.

Miloš Pecka se narodil 17.2.1954 a za svou trenérskou kariéru působil u prvoligových celků Kralup, Kadaně, následovala štače u mládeže pražské Sparty a v Ústí nad Labem, kde trénoval juniorský celek a naskočil také na chvíli k tehdy extraligovému týmu Lvů. Jeho posledním angažmá před loňským nástupem do Berouna, byla extraliga staršího dorostu u pražské Slavie. Více se o tomto koučovi a o názorech fanoušků na jeho povýšení může dozvědět v žebříčku trenérů.

Rozhovor s odvolaným Jiřím Doležalem pořídil Libor Kult. [Přečíst si ho můžete zde](#)

Sacha Treille vypomůže Ústeckým Lvům k postupu do nejvyšší soutěže

Velmi zajímavou posilu zlákal do svých řad jeden ze spolufavoritů soutěže HC Slovan Ústečtí Lvi. Francouzský reprezentant a pravidelný účastník Mistrovství světa přichází na sever Čech na hostování do konce ročníku, alespoň tak to uvedly oficiální stránky Lvů. Trenér Sparty Josef Jandač ale hovořil jinak. „Po opakovaných zraněních je opět připraven pravidelně nastupovat. Zvolili jsme variantu střídavého startu v Ústí, kde bude mít prostor se rozehrát a nabrat zpátky pravidelnou zápasovou zkušenost,“ uvedl Josef Jandač. „Dohoda je taková, že v případě potřeby může Sacha vypomáhat v Ústí i v závěru sezony, což znamená i v případné baráži,“ dodal kouč Sparty. Každopádně i tak je hokejista, který letos krátce nastupoval i za Beroun, kde odehrál celkem tři utkání s bilancí 1+2, určitě cennou akvizicí před rozhodující fází sezóny.

Bude Sachu Treilla z Berouna do Ústí následovat třeba Tomáš Micka nebo snad Dmitrij Jaškin, kteří by mohli být případnou kompenzací za Jana Alinče?



HORKÁ NOVINKA!

LUDEK BROŽ UKONČIL Z RODINNÝCH DŮVODŮ ANGAŽMÁ V HRADCI KRÁLOVÉ

Hokejista Slovanu Marek Čurilla se vrátil z hostování ve slovenské extralize

I další zpráva se týká dění v kádru Ústeckých Lvů. Ze Zvolenu, hracího nejvyšší soutěž na Slovensku, se totiž vrátil zpět na sever Čech Marek Čurilla, který v průběhu sezóny odnesl, že na soupisce Slovanu bylo několik kvalitnějších hráčů. Nyní je ale zpět, aby se o místo v základní sestavě popral znovu. Bude to mít ovšem hodně těžké. Brzy se totiž z extraligy vrátí Jan Alinč a Robin Hanzl. Z Litoměřic pak Jan Kloz (nejčerstvější zprávy ale naznačují, že kvůli zranění pro Kloze letošní sezóna skončila) a marodku by už za týden mohl opustit Rok Pajič. „Konkurence je a bude. S návratem některých hráčů budeme ještě silnější a budeme mít velké šance na postup do baráže. Boj o místo v sestavě je ovšem neustále. Pokud třeba mají jistou pozici dva, tři hráči, zbytek kádru musí bojovat. Nikdo se nemůže sám se sebou spokojit,“ odkryl Čurilla, jenž považuje slovenskou extraligu za kvalitní soutěž, v rozhovoru pro Zdeňka Kamínka mladšího.

Filip Dundáček přepsal historii Rebelu

Významný historický okamžik se v prosinci udál v Havlíčkově Brodě. Do hry totiž naskočil hráč ročníku 1995! Dle známých záznamů se tak stal 16letý obránce nejmladším hráčem celé historie klubu z Vysočiny. Na svůj věk urostlý obránce už reprezentoval i mládežnické výběry národního týmu. Pokud bude na tréninku pracovat na maximum a nepotká ho žádné zranění, třeba ho draft NHL nebo draft KHL nemine. Ale na takové předpovědi je ještě moc brzy. Každopádně má Filip Dundáček nakročeno k velké hokejové kariéře.

Do Třebíče se vrátil Ondřej Látal

Vedení Horácké Slavie Třebíč muselo zareagovat na odchod Ondřeje Havlíčka do extraligové Plzně a na přestup Viléma Buriana do Českých Budějovic. Hledání posil nebylo moc těžké. Na trhu totiž figurovalo jméno Ondřeje Látal, který nakonec také svůj mateřský klub na začátku ledna posílil. „Ondra Látal je místní kluk, který v minulých letech hrál v jiných klubech, protože naše možnosti nejsou oproti jiným klubům tak silné. Jeho zájem hrát u nás a pomoci nám byl tentokrát silný a domluvili jsme se i na finanční stránce věci. Zatím jsme dohodnuti na měsíční zkoušku s tím, že měsíc nehrál, takže chceme vidět, jak na tom je. Pokud bude pro tým přínosem a já věřím, že ano, pak smlouvu prodloužíme do konce sezóny s opcí na další sezónu,“ informoval o návratu Ondřeje pro web hstrebic.cz trenér HST Kamil Pokorný.

Další novou akvizicí se stal rychlonohý mladík Pavel Sedláček, jenž je kompenzací (ze strany Plzně) za nájezdového mága Ondřeje Havlíčka.



V Mostě končí duo lotyšských reprezentantů: Edgars Lusins, Agris Saviels. Novou posilou Rus Safroněnko

Sliby-chyby. Když vedení Mostu podepisovalo smlouvy s dvěma reprezentanty pobaltské země, která již dávno na světové scéně není tím otloukánkem, jak si stále mnozí myslí, hlásilo, že právě tito dva muži se stanou základním stavebním kamenem pro příští sezónu.

Jenže v Mostu se letos dějí věci, nad kterými zůstává rozum stát. Nejprve se severočeský celek rozloučil se službami dvou produktivních slávisťů Žejdla a Mavrojanidise, pak byl odejit i zkušený Jan Hranáč (ten se nakonec usadil ve Znojmě v mezinárodní EBEL lize). V Mostě se tak letos objevilo už více jak 60 hráčů. Neskutečné číslo. Zajímavé je hlavně to, že se tým zbavuje svých největších hvězd.

Platí to i v případě Lusinše a Savielse (odešli před Vánoci), protože ti mají zejména na východě Evropy zvučné jméno a mají statut hvězd. Novou posilou se naopak stal mladý ruský obránce Alexander Safroněnko. No, posilou. Vždyť tento hráč hrál letos před svým příchodem do Mostu jen druhou nejvyšší ruskou juniorskou soutěž. Jak dlouho asi tento jediný zástupce ruské národnosti v 1. lize vydrží?

Jiří Suchý novou posilou Šumperka

Zajímavou posilu do defenzivy získali Draci ze Šumperka. Do jejich kádru totiž zamířil Jiří Suchý, jenž sice může připadat trochu nenápadně, ale třeba vloni, kdy působil ještě v dresu jihlavské Dukly, si jeho výkony tamější fanoušci nemohli vynachválit.

Nová výzva, v podobě prosadit se do sestavy ambiciózního Slovanu, ale nevyšla podle představ bruntálského rodáka. V lednu byl totiž poslán na hostování do Šumperka, kde by měl plnit roli jednoho z klíčových beků. *"Jedná se o mladého obránce. Mě osobně zaujal svým stylem letos v Dukle Jihlava. Předváděl velice dobrou defenzivu a byl velice nepřijatelným soupeřem pro každého hráče. Má velmi dobré parametry pro defenzivní činnost,"* prozradil před letošní sezónou manažer Slovanu Jaromír Šindel pro domovský web Ústí nad Labem a nastínil přednosti tohoto hokejisty.

V Kadani může nastupovat reprezentační bek Jakub Jeřábek

Zvučnou akvizici ohlásila v lednu trápící se Kadaň. Na střídavé starty totiž do jejich řad zlákala plzeňského Jakuba Jeřábka, který si už, byť je mu teprve 20 let, odbyl premiéru v národním výběru mužů. Jenže po této životní zkušenosti se jeho vývoj poměrně dost zpomalil a dokonce byl vyřazen z kádru Pirátů a poslán do partnerské Kadaně.

Uvidíme s jakým přístupem bude angažmá v severočeském městě, kam oproti utkáním v Plzni chodí desetkrát méně diváku, brát. Ale pokud se chce vrátit do někdejší formy, měl by rozhodně hrát naplno.



STATISTIKY

k 17.1.2012

HRÁČSKÉ STATISTIKY PO 39 KOLECH

TOP 15 kan. bodování

1. Lukáš Král (BNJ)	48 bodů
2. Jaroslav Roubík (UNL)	46
3. David Hruška (CHO)	44
4. Milan Kraft (CHO)	43
5. Vojtěch Němec (HB)	43
6. Martin Šagát (UNL)	41
7. Daniel Hodek (JIH)	39
8. Petr Haluza (OLO)	37
9. Patrik Moskal (HK)	35
10. Jan Klobouček (UNL)	34
11. Michak Tvrdlík (HK)	33
12. Milan Kostourek (HB)	32
13. Tomáš Nouza (PÍS)	32
14. Vít Budínský (HK)	31
15. Jan Alinč (UNL)	30

TOP 7 kan. bodování (obránci)

1. Jan Klobouček (UNL)	34 bodů
2. Jakub Bartoň (OLO)	26
3. Jakub Grof (CHO)	25
4. Tomáš Kolafa (JIH)	23
5. Aleš Holík (ŠUM)	22
6. Tomáš Sedlák (ŠUM)	19
7. Jaroslav Nedvěd (BER)	19

TOP 7 střelců

1. David Hruška (CHO)	24 gólů
2. Daniel Hodek (JIH)	23
3. Jaroslav Roubík (UNL)	22
4. Petr Haluza (OLO)	20
5. Milan Kraft (CHO)	18
6. Patrik Moskal (HK)	17
7. Vít Budínský (HK)	15

TOP 3 střelců (obránci)

1. Jakub Bartoň (OLO)	10 gólů
2. Aleš Holík (ŠUM)	10
3. Tomáš Kolafa (JIH)	9

TOP 7 asistentů

1. Lukáš Král (BNJ)	34 asistencí
2. Martin Šagát (UNL)	30
3. Vojtěch Němec (HB)	29
4. Jan Klobouček (UNL)	27
5. Milan Kraft (CHO)	25
6. Jaroslav Roubík (UNL)	24
7. Jiří Řípa (OLO)	20

TOP 3 asistentů (obránci)

1. Jan Klobouček (UNL)	27 asistencí
2. Jakub Grof (CHO)	23
3. Jakub Bartoň (OLO)	16

TOP 10 hráčů s bilancí plus/minus

1. Jan Klobouček (UNL)	40 + bodů
2. Martin Šagát (UNL)	33
3. Jiří Zeman (UNL)	31
4. Petr Haluza (OLO)	30
5. Milan Kraft (CHO)	29
6. Tomáš Rod (UNL)	29
7. Jaroslav Roubík (UNL)	28
8. Jiří Řípa (OLO)	27
9. Jiří Ondrušek (OLO)	27
10. Jakub Grof (CHO)	26

TOP 5 nejtrestanějších hráčů

1. Marian Morava (HB)	136 TM
2. Ondřej Malinský (KAD)	87
3. Jiří Hašek (BER)	87
4. Jaroslav Hafenrichter (CHO)	78
5. Štěpán Hřebejk (CHO)	73

Nejhorší +/-

490. Petr Přindiš (MOS)	- 20 bodů
489. Lukáš Sláma (TRE)	- 20
488. Tomáš Klíma (MOS)	- 19
487. Jan Hanzl (MOS)	- 19
486. Tomáš Protivný (HB)	- 16



TOP 3 cizinci (bodování)

1. Martin Šagát (UNL)	41
2. Vladimír Novák (KAD)	20
3. Dwight Helminen (CHO)	18

TOP 3 gólmاني (počet výher)

1. Miroslav Hanuljak (CHO)	24
2. Jakub Čech (HK)	19
3. Štefan Žigárdy (OLO)	15

TOP 3 gólmاني (čistá konta)

1. Dominik Halmoši (JIH)	5
2. Libor Kašík (OLO)	4
3. Pavel Francouz (UNL)	3

Úspěšnost zákroků (min. 15 záp.)

1. Libor Kašík (OLO)	95,49%
2. Pavel Francouz (UNL)	93,67%
3. Zdeněk Orct (UNL)	93,37%
4. Jiří Stejskal (BNJ)	92,57%
5. Šimon Hrubec (TRE)	92,51%

Průměr gólů na zápas (min. 15 záp.)

1. Libor Kašík (OLO)	1,56
2. Zdeněk Orct (UNL)	1,64
3. Pavel Francouz (UNL)	1,84

Nejvíce odchytených minut

1. Šimon Hrubec (TRE)	2188
2. Miroslav Hanuljak (CHO)	1925
3. Jakub Čech (HK)	1914

zdroj statistik: hokej.cz

TÝMOVÉ STATISTIKY PO 39 KOLECH

TABULKY

CELKEM

P	<u>klub</u>	<u>Z</u>	<u>V</u>	<u>Vp</u>	<u>Pp</u>	<u>P</u>	<u>VB</u>	<u>IB</u>	<u>B</u>	<u>+/-</u>
1.	Ústí nad Labem	39	28	4	2	5	178	77	94	+101
2.	Chomutov	39	25	5	4	5	158	81	89	+77
3.	Olomouc	39	23	3	5	8	132	83	80	+49
4.	Jihlava	39	20	1	3	15	115	102	65	+13
5.	Hradec Králové	39	17	5	2	15	126	104	63	+22
6.	Benátky n/J	39	16	4	6	13	106	112	62	-6
7.	Havlíčkův Brod	39	17	2	4	16	121	129	59	-8
8.	Litoměřice	39	13	4	3	19	102	125	50	-23
9.	Písek	39	12	5	3	19	85	120	49	-35
10.	Kadaň	39	13	1	6	19	98	116	47	-18
11.	Beroun	39	11	6	2	20	93	122	47	-29
12.	Šumperk	39	10	6	3	20	118	152	45	-34
13.	Třebíč	39	6	6	10	17	90	121	40	-31
14.	Most	39	6	4	3	26	89	167	29	-78

Tabulka návštěvnosti domácích zápasů

1. Chomutov	2239 diváků
2. Ústí nad Labem	1981
3. Jihlava	1856
4. Třebíč	1437
5. Šumperk	1407
6. Havlíčkův Brod	1286
7. Litoměřice	1239
8. Olomouc	1176
9. Hradec Králové	1084
10. Písek	887
11. Most	450
12. Benátky nad Jizerou	363
13. Beroun	356
14. Kadaň	329

DOMA

P	<u>klub</u>	<u>Z</u>	<u>V</u>	<u>Vp</u>	<u>Pp</u>	<u>P</u>	<u>VB</u>	<u>IB</u>	<u>B</u>	<u>+/-</u>
1.	Ústí nad Labem	20	16	2	0	2	99	35	52	+64
2.	Chomutov	20	14	4	1	1	79	38	51	+41
3.	Olomouc	20	15	1	3	1	75	27	50	+48
4.	Jihlava	19	13	0	2	4	70	42	41	+28
5.	Hradec Králové	20	10	4	1	5	75	52	39	+23
6.	Havlíčkův Brod	20	12	0	2	6	75	54	38	+21
7.	Šumperk	19	9	3	2	5	69	54	35	+15
8.	Benátky n/J	19	9	2	3	5	58	49	34	+9
9.	Beroun	20	9	3	0	8	53	52	33	+1
10.	Kadaň	19	10	0	2	7	52	48	32	+4
11.	Litoměřice	19	8	3	1	7	60	61	31	-1
12.	Písek	19	8	3	1	7	49	56	31	-7
13.	Třebíč	19	4	4	5	6	49	53	25	-4
14.	Most	20	3	2	2	13	39	88	15	-49

Úspěšnost přesilovek

1. Ústí nad Labem	22,41 %
2. Hradec Králové	21,08
3. Chomutov	19,21
4. Třebíč	18,75
5. Šumperk	18,46
6. Havlíčkův Brod	17,95
7. Jihlava	17,92
8. Most	17,51
9. Beroun	17,37
10. Benátky nad Jizerou	16,34
11. Kadaň	14,69
12. Olomouc	14,29
13. Litoměřice	14,14
14. Písek	12,22

VENKU

P	<u>klub</u>	<u>Z</u>	<u>V</u>	<u>Vp</u>	<u>Pp</u>	<u>P</u>	<u>VB</u>	<u>IB</u>	<u>B</u>	<u>+/-</u>
1.	Ústí nad Labem	19	12	2	2	3	79	42	42	+37
2.	Chomutov	19	11	1	3	4	79	43	38	+36
3.	Olomouc	19	8	2	2	7	57	56	30	+1
4.	Benátky n/J	20	7	2	3	8	48	63	28	-15
5.	Hradec Králové	19	7	1	1	10	51	52	24	-1
6.	Jihlava	20	7	1	1	11	45	60	24	-15
7.	Havlíčkův Brod	19	5	2	2	10	46	75	21	-29
8.	Litoměřice	20	5	1	2	12	42	64	19	-22
9.	Písek	20	4	2	2	12	36	64	18	-28
10.	Kadaň	20	3	1	4	12	46	68	15	-22
11.	Třebíč	20	2	2	5	11	41	68	15	-27
12.	Most	19	3	2	1	13	50	79	14	-29
13.	Beroun	19	2	3	2	12	40	70	14	-30
14.	Šumperk	20	1	3	1	15	49	98	10	-49

TIPY NA ZAJÍMAVÉ ČLÁNKY

1) Mostecká redakce zhodnotila první polovinu sezóny. V článku, který pro web hcmst.cz napsal Jiří Rybář, se můžete například dozvědět, jak to vlastně bylo s odchody Lukáše Žejdla a Georga Mavrojanidise. [Článek si můžete přečíst zde](#)

2) Zajímavý rozhovor přinesl web hchk.cz. Sanny Muharem totiž vyzpovídal Filipa Luňáka, který se momentálně zotavuje z dlouhého zranění. Jak probíhala jeho léčba a jak moc se mu stýskalo po hokeji? Jak tuto nelehkou situaci snášela jeho manželka? [Článek si můžete přečíst zde](#)



3) Vedení Horácké Slavie poprvé v sezóně vydalo prohlášení, v němž objasňuje situaci v klubu. Šéfredaktor webu hstrebic.cz Jiří Mokrý položil zejména otázky, které se týkají hospodaření klubu, o kterém je veřejně známo, že je hodně špatné. [Článek si můžete přečíst zde](#)

4) Vtipně dopadlo vyhodnocení ankety ALPECIN hráč měsíce na webu hc-olomouc.cz. Ne, že by si Jakub Bartoň tento triumf nezasloužil, ale paradoxní na tom je, že tento DLOUHOVLASÝ zadák obdrží od firmy ALPECIN prostředek proti padání vlasů. Komu dárek předá? [Článek si můžete přečíst zde](#)

5) Velmi zajímavý a jistě i zábavný článek přinesly oficiální stránky Šumperka. Dominik Mihailescu totiž vyzpovídal Aleše Holíka, Daniela Vrdlovce, Aleše Křetínského a Martina Novotného a položil otázky, které se týkají Vánoc. Na čem si pochutnali, kdo za ně vybíral dárky? [Článek si můžete přečíst zde](#)

6) Pěkný rozhovor přinesl i web idnes.cz. Obětí diktafonu Bohuslava Stehna se totiž stal Jakub Čech, jenž vyprávěl o nevšedním zážitku, který zažil ještě za svého působení v Kanadě. Jeho tým totiž sehrál zápas proti zloincům z vězení! Jak se Jakub Čech cítil, když ho vedla policejní eskorta na ledové kluziště? [Článek si můžete přečíst zde](#)

VIDEOTÉKA

ROZHODNĚ SI NENECHTE UJÍT KURIÓZNÍ VLASTNÍ GÓL OBRÁNCE ŠUMPERKA JANA TESAŘIKA. I TO SE ALE STÁVÁ, TAKOVÉTO SITUACE K HOKEJI PROSTĚ PATŘÍ...

[ZDE SE MŮŽETE PODÍVAT NA VIDEO](#)



ČESKÁ TELEVIZE VYTVOŘILA DOKUMENT VĚNOVANÝ NEJÚSPĚŠNĚJŠÍMU KLUBU ČESKOSLOVENSKÉ HISTORIE DUKLE JIHLAVA. BEZMÁLA HODINOVÝ SNÍMEK MĚL PREMIÉRU 25. PROSINCE. POKUD NĚKTERÉMU Z VÁS TENTO UMĚLECKÝ POČIN UNIKL, ZDE MÁTE ODKAZ NA ZHLÉDNUTÍ TOHOTO ZAJÍMAVÉHO DOKUMENTU.

[ZDE SE MŮŽETE PODÍVAT NA VIDEO](#)



Ladislav ŠMÍD st.

FORWARD



Návrat Jiřího Dopity do Olomouce se stal přestupovou bombou letošního léta. Vždyť do Mory přišel jeden z nejlepších hráčů celé české historie. Popišme si nyní cestu tohoto šumperského odchovance od útlého věku až po tento ročník.

Autor: HSfan, Václav Trávníček, kolektiv autorů
hokej.cz

foto: Ivo Dostál, HoR, Martin Pavlík

JIŘÍ DOPITA

Jiří Dopita začínal s hokejem v sedmi letech v Šumperku, kde postupně prošel všemi týmy. Jako dorostenec nastoupil i k několika utkáním týmu mužů v krajském přeboru. V 17 letech podepsal přestup do Opavy, který však později pozbyl platnosti pro jeho neplnoletost. O rok později se tak dostává do Olomouce. Začíná opět v dorostu, pak se dostává i do "A" týmu. Po neúspěšné baráži o postup do nejvyšší soutěže odchází na vojnu do VTJ Tábor, který v té době plnil úlohu "B" týmu Dukly Jihlava. V Táboře byl tehdy vynikající kádr - mj. Tomáš Kucharčík, Ivo Prorok, Radek Gardoň či Richard Kolářek. V roce 1990 vyhrál Tábor titul přeborníka ČR, Dopita odehrál 38 utkání s bilancí 18 branek a 19 asistencí. V Jihlavě pak odehrál 5 utkání v nejvyšší soutěži.

V mládežnických reprezentacích se tento obr ale neobjevoval. „*Hodně to ovlivnil fakt, že jsem byl ze Šumperka, z malého města. Vždycky to tak bývalo. Kluci z větších měst nebo z extraligových týmů byli víc na očích. Do mládežnických reprezentací měli cestu snazší. Nemyslím si o sobě, že jsem byl v dorostu nebo juniorech vynikající, ale patřil jsem k těm lepším a dokázal se prosadit i v těchhle kategoriích. Že jsem nebyl v reprezentaci, to mi nevádí. Na druhou stranu mi nic neuteklo. Možná i proto jsem si reprezentačních úspěchů vážil víc, když jsem se k vrcholovému sportu dostal až později. Ničeho nelituju.*“

Po vojně se vrátil do Olomouce, která zrovna postoupila do nejvyšší soutěže. Nejprve nastupoval v útoku s Miroslavem Venkrbcem, ale po pár zápasech už hrál mezi křídly Pavlem Skácelem a Michalem Slavíkem - vzniká tak jedna z nejlepších útočných řad v historii olomouckého hokeje. V polovině sezony 1992-93 odchází do týmu německé nejvyšší soutěže (DEL) Eisbären Berlin. Zde během necelých tří sezon odehrál 95 utkání, ve kterých zaznamenal 58 branek a 69 asistencí. Vytvořil zde i jeden z rekordů německé ligy, v utkání Eisbären vs. Augsburg (9:3) vstřelil 6 branek, z toho 4 za pouhých 14 minut! „*Hokej tam byl jiný, takový důraznější. Asi to bylo dáno i tím, že v Německu působilo hodně Kanad'ánů. Od toho se odvíjel styl hokeje a podle mne to tam jde i dnes podobným směrem. Pro mne to byla*



Statistiky

Sezóna	Klub		Z	G	A	B	TM
1987-88	TJ DS Olomouc	(1.NHL)	5	0	-	0	-
	TJ DS Olomouc - jun.	(-)	39	45	37	82	46
1988-89	TJ DS Olomouc	(1.NHL)	39	16	-	16	-
1989-90	HC Dukla Jihlava	(E)	5	1	2	3	0
	VTJ Tábor	(1.NHL)	38	18	19	37	0
1990-91	HC Olomouc	(E)	42	11	13	24	26
1991-92	HC Olomouc	(E)	38	22	19	41	28
	HC Olomouc	(E,p-o)	3	1	4	5	0
1992-93	Berlin Polar Bears	(GER)	11	7	15	8	49
	HC Olomouc	(E)	28	12	29	17	0
1993-94	Berlin Polar Bears	(GER)	42	23	21	44	52
	HC Olomouc	(E)	12	4	7	11	0
1994-95	Berlin Polar Bears	(GER)	42	28	40	68	55
	HC Vsetín	(E)	38	19	20	39	20
1995-96	HC Vsetín	(E,p-o)	13	9	11	20	10
	HC Vsetín	(E)	52	30	31	61	55
1996-97	HC Vsetín	(E,p-o)	10	7	4	11	22
	HC Vsetín	(E)	50	21	34	55	64
1997-98	HC Vsetín	(E,p-o)	10	12	6	18	4
	HC Vsetín	(E)	50	19	32	51	43
1998-99	HC Vsetín	(E,p-o)	12	1	6	7	0
	HC Vsetín	(E)	49	30	29	59	83
1999-00	HC Vsetín	(E,p-o)	9	0	4	4	6
	HC Vsetín	(E)	46	19	31	50	53
2000-01	HC Vsetín	(E,p-o)	14	8	13	21	18
	Philadelphia Flyers	(NHL)	52	11	16	27	8
2001-02	Edmonton Oilers	(NHL)	21	1	5	6	11
	HC Olomouc	(2.liga)	-	2	-	2	-
2002-03	HC Olomouc	(1.liga,baráž)	-	1	-	1	-
	HC Pardubice	(E)	47	20	28	48	44
2003-04	HC Pardubice	(E,p-o)	7	1	9	10	4
	HC Pardubice	(E)	44	4	23	27	12
2004-05	HC Pardubice	(E,p-o)	16	2	3	5	18
	HC Znojemsťi orli	(E)	43	9	14	23	26
2005-06	HC Znojemsťi orli	(E,p-o)	11	4	4	8	4
	HC Znojemsťi orli	(E)	48	14	14	28	62
2006-07	HC Znojemsťi orli	(E,p-o)	10	2	2	4	26
	HC Znojemsťi orli	(E)	42	14	16	30	18
2007-08	HC Znojemsťi orli	(E,p-o)	3	0	1	1	2
	HC Znojemsťi orli	(E)	40	10	21	31	16
2008-09	HC Znojemsťi orli	(E,out)	11	4	4	8	4
	HC Kometa Brno	(E)	51	20	21	41	10
2009-10	HC Kometa Brno	(E,out)	10	5	3	8	2
	HC Kometa Brno	(E)	26	3	4	7	0
2010-11	HC Kometa Brno	(E)	26	3	4	7	0
Celkem v Extralize			890	338	462	800	680

obrovská zkušenost - hokejová i životní. Vůbec německého angažmá nelituju. Kdybych měl v té době dnešní zkušenosti, zůstanu tam celou kariéru. Člověk má v zahraničí na hokej větší klid."

V roce 1994 přišel posílit v play-off Olomouc a výraznou měrou tehdy pomohl k získání prvního mistrovského titulu samostatné ČR. V klubu, který mu dal první výraznější šanci mezi seniory, ale setrval jen pro vyřazovací boje, pak se vrátil do Berlína, v němž, i přestože to byl poslední tým tabulky, vyhrál díky 68 bodům kanadské bodování nejvyšší německé soutěže.

„Nemůžu říct, že bych to nějak zvlášť sledoval. Ale určitě je těžší vyhrát bodování soutěže ve slabším týmu, než kdyby člověk hrál v mančaftu na špici tabulky," řekl pro hc-vsetin.cz Jiří Dopita, který v Berlíně hrál společně s dalším Čechem Richardem Žemličkou. *„S Ríšou jsme spolu hrávali v útoku a dokonce jsme i bydleli v jednom baráku. Rozuměli jsme si na ledě i mimo něj. Když se dnes potkáme, což už není tak často jako dřív, máme si stále co říct. Nemůžu na Ríšu povědět nic špatného. Klapalo nám to spolu."*

Hokejové cesty těchto dvou kamarádů se rozdělily v sezóně 1995/1996, kdy Žemlička zamířil do pražské Sparty a Dopita zlákal Vsetín. Ale pozor! Sparta se o mohutného forvarda vážně zajímala. *„Byli jsme v té době nějakým způsobem předběžně domluvení, že bych měl jít do Sparty. Ale bylo to trochu složitější, detaily bych nerad rozebíral. Bylo tam něco, co se mi nelíbilo. Každopádně pak přišla nabídka ze Vsetína. Já ji přijal a zůstal na Valašsku šest let."*

Ve Vsetíně tak byl součástí na české poměry nezvyklé dynastie, v níž Vsetín šestkrát ze sedmi ročníků slavil titul. Dopita chyběl jen při premiérovém vítězství, jelikož ještě hájil barvy Berlína. *„Myslím si, že vybudování dynastie vzniklo z několika důvodů. Jedním z nich bylo úzké kluziště, kterých tehdy u nás nebylo mnoho. Pak samozřejmě kádr, který byl opravdu kvalitní. Když nás navíc podpořili diváci, tak si to prostě všechno sedlo. Navíc je Vsetín malé město a kluci tam měli k sobě blíž. Viděli jsme se i někdy po tréninku. Bylo takové rodinnější, byla to taková... pohoda. Určitě je ale titul těžší obhájit než získat. Na jednu stranu je to těžké, protože soupeři vás už znají, víc se na vás soustředí a hlídají si vás. Kamkoliv přijedete, věnuje se vám větší pozornost. Na druhou stranu mají ale soupeři respekt a nehrají tak uvolněně jako proti týmům ze středu tabulky. Je to dvousečné. Ale pokud podává mančaft stabilní výkony, respekt u soupeřů je. To je jednoznačné,"* sdělil v obsáhlém rozhovoru pro Václava Trávníčka.

Dopita byl kromě slavné éry Vsetína součástí i zlaté generace českého hokeje. Světové tituly slavil dokonce tři. Ten první ve Vídni 1996, další pak v Petrohradě a v Honnoveru v letech 2000,





absolutně neměl kam obrátit. Takže nám šlo o to, abychom to nějak změnili, měli jsme i jedno nebo dvě jednání se svazem. V podstatě to bylo ale neprůstředné, protože jim se od zavedeného modelu utíkat nechtělo a páka na ně není žádná," prozradil Dopita cíl a účel dnes již neexistující organizace.

V sezóně 1999/2000 pětiletá hegemonie titulů Vsetína skončila, když ve třech zápasech Valaši podleli pražské Spartě. „Jak říká náš masér: Nejsme přece dechovka, abychom pořád vyhrávali. Tu sezónu byli prostě lepší. My jsme si splnili náš cíl, došli jsme do finále. Sparta v play off neztratila ani zápas, hrála výborný hokej. A finále vyhrála zaslouženě. Že nás soupeř porazí, to se stane. Pravda, bylo to sice 3:0 na zápasy, ale myslím, že to s námi až tak jednoduché neměli.“

V nadcházejícím ročníku finálovou porážku Vsetín Spartě oplatil, ale na tento ročník asi moc rádi Valaši vzpomínat nebudou, jelikož majitel bohatého klubu byl ve vazbě. „My tehdy už hráli zadarmo. Peníze na účet nepřicházely, ale sezóna byla rozběhnutá a my jsme věděli, že už ve Vsetíně zůstaneme až do konce. Před finále se Spartou jsme si řekli, že když vyhraje, upečeme si prase nebo uděláme zabijačku. A vidíte, povedlo se. Že byl Roman ve vazbě, to bylo určitě smutné, ale naší hry se to bezprostředně nedotýkalo. Vždyť tam byl kvůli věcem, o kterých věděl pravdu jenom on sám (krčí rameny),“ řekl asi nejlepší český hokejista na vzhazování všech dob. „Kluci, kteří neměli smlouvu, pak začali odcházet. Zůstali většinou jen mladí hráči, kteří to chtěli ve Vsetíně ještě zkusit. Ale

respektive 2001. Byl také členem úspěšné naganské party. „Podstatné bylo, že jádro reprezentace bylo pořád víceméně stejné. Kluci, kteří v něm působili, měli angažmá většinou v extralize. Pak to stačilo doplnit pár hráči z Ameriky a úspěchy se víceméně vždycky dostavily. Určitě na to mělo vliv, že mladí kluci neodcházeli pryč už v raném věku jako dnes. Nemyslím si, že by tam šli jako hotoví hokejisti, prostě to jdou zkusit. Bud' to vyjde, nebo ne.“

I díky úspěchům v reprezentaci a klubu byl považován Dopita za nejlepšího hráče hrajícího mimo NHL. „Samozřejmě jsem to četl, ale těch kvalitních hokejistů, kteří nehráli v NHL, byla po Evropě spousta. Myslím, že je to jenom nějaká anketa nebo domněnka novinářů. Těší mě, že se mi dařilo a že jsme hráli v té době dobře, ale jestli jsem byl nejlepší? To si nemyslím a ani to moc neřeším. Mně stačí, že se mi dařilo a že jsem patřil k těm lepším hráčům,“ řekl bývalý šéf Asociace hráčů ledního hokeje. „V době, kdy vznikala AHLH, byly smlouvy mezi klubem a hráči nevyvážené. Vlastně jsou i dnes. Zatímco hráč má vůči klubu iks povinností, klub k hráči v podstatě skoro žádnou. Snažili jsme se, aby se to změnilo a smlouvy byly vůči hráčům vyváženější. Klub má samozřejmě jako zaměstnavatel nárok na tlak vůči hráčům, ale musí to být nějakým způsobem vyvážené z druhé strany. Pokud klub neplní základní povinnosti, aby se měl hráč kam a na koho obrátit. Já jsem toho zářný příklad a těch kluků bylo víc. Ted' už je to svým způsobem ošetřené jistinami, z nichž se dlužné částky mohou hráčům vyplácet. Ale dřív tohle vůbec nebylo a hráč se



finanční problémy už tam tehdy byly a celé to vyvrcholilo vyloučením Všetína z extraligy v roce 2007. Co se taky dalo čekat, když klub poslední tři čtyři roky neplatil. Ani já peníze nedostal. Urgoval jsem to, snažil jsem se, aby mi byly peníze vyplaceny, ale bohužel. Hlavně z toho důvodu, že jsem za ně zaplatil daň, ale fakticky jsem těmi penězi nedisponoval. Dostal jsem něco až o pár let později, ale nebylo to v plné výši," vzpomíná držitel Zlaté hokejky 2001. „Vůbec jsem s tím nepočítal a nyní jsem ze všeho velice překvapený a hrozně rád. Podle ocenění to tedy asi bude moje nejlepší sezóna kariéry. Podle hokejových výkonů patřila k lepším, ale samozřejmě nejlepší vzpomínky mám stále na tu, kdy byly olympijské hry v Naganu. Abych řekl pravdu, nevím, zda je spravedlivé v hodnocení posuzovat dohromady hráče z extraligy a z NHL. Já to ale nezměním. Musí být pro novináře i trenéry hodně těžké zvolit ty nejlepší - o to víc mě to ale těší," okomentoval zisk prestižní trofeje pro nejlepšího českého hokejisty daného ročníku.

Také Dopita změnil vsetínské působiště a zamířil do nejlepšího hokejové ligy světa, tedy do NHL. „Začal jsem to řešit po sezóně, kdy jsme se Vsetínem vyhráli šestý titul. Víím, že o mne měla zájem Florida, ale nakonec jsme se dohodli s Philadelphií. Byla to určitě dobrá zkušenost pro mne, i pro moji rodinu. Syn tam chodil do klasické americké školy. Ale musel jsem se vyrovnávat s velkou změnou. Zatímco v Česku jsem hrál dvacet minut za zápas, tady jsem pobyl na ledě pět sedm minut. Nechci říkat, že jsem na NHL neměl, to určitě ne, ale možná bych se prosadil snáze, kdybych tam odešel v mladším věku.“



Každopádně jsem po sezóně řekl, že chci změnit klub. Odešel jsem do Edmontonu. Věřil jsem, že tam dostanu víc prostoru, protože měli tehdy hodně mladý tým. Ale absolutně jsem si nesesl s koučem Craigem MacTavishem, který v klubu působil až donedávna. S tím jsme se neshodli fakt na ničem. Takže jsem v prosinci angažmá ukončil a vrátil se do Česka. Domluvil jsem se s Olomoucí, která tehdy hrála druhou ligu."

Dopitovo působení v NHL shrnul zámořský novinář Peter Adler. „Jiří Dopita do NHL přicházel s pověstí nejlepšího hokejisty mimo NHL. Loni ve Philadelphii ho přibrzdilo zranění, ve dvaapadesáti zápasech dal 11 gólů a připsal si 27 bodů. Čekalo se, že v Oilers naplno předvede, co v něm je. Jeho bilance však byla ještě chudší: jeden gól a pět asistencí ve 21 utkáních. Jednou z příčin může být skutečnost, že od doby, kdy Oilers koučoval Glen Sather, neměl tým trenéra, který by věděl, jak se zachází s talentem. Mohl bych vyprávět spousty případů, například o sporech Petra Klímy s dřívějšími trenéry Johnem Mucklerem a Tedem Greenem, podobné zkušenosti zažil v Edmontonu i Josef

Beránek. Je popuzující, jak současný kouč Craig MacTavish zacházel s tak milým člověkem jako Jiří Dopita. Choval se k němu podobně jako před lety zmiňovaný Muckler k Vladimíru Růžičkovi, který se v Oilers objevil v ročníku 1989-90, a jehož provázela stejná pověst jako Dopitu. Glen Sather tenkrát dělal generálního manažera a nakonec ho vyměnil do Bostonu. V další sezóně Růžička nastřílel 39 gólů a stal se jedním z nejoblíbenějších hráčů Bruins. V Oilers mu nebylo přáno, ale Sather tehdy už Mucklerovi jeho hřích neodpustil. Velmi záhy mu jemně neznal, že mu nebude stát v cestě, kdyby si náhodou chtěl hledat místo jinde. Tak se také stalo. Pravda, MacTavish se o Dopitovi několikrát vyjádřil pochvalně. Ovšem to zároveň přesně vystihuje jeho přístup: něco říká, něco jiného si myslí. Dopitovi nedal pořádnou šanci a nikdy ho nepodržel. Začátkem sezóny ho nechal hrát s kolenem, které ještě potřebovalo doléčit. Dopitovi z něj několikrát pumpovali vodu, obstríkávali cortisonem pro uklidnění a proti bolesti. Potom MacTavish nechal Dopitu sedět. Později ho klub zařadil na listinu nechráněných hráčů, nakonec odpočíval, aby se koleno uklidnilo. Když se do sestavy vrátil, v dalším půltuctu zápasů strávil na ledě v průměru deset minut, tedy dobu, během které se toho moc předvést nedá. Problém spočíval i v tom, že zatímco generální manažer Kevin Lowe si přál Dopitu udržet, MacTavish



Hráčské info



2. 12. 1968
193cm, 103kg
hůl levá
útočník
28Z, 8G, 11A, -2 +/-, 20TM

ho moc nechtěl. Když se pak Dopita zmínil, že se mu nelíbí, jak ho v Oilers využívají, trenéra jeho prohlášení silně namíchlo a měl o důvod víc se po něm vozit. Dopita i proto dospěl k závěru, že nemá cenu se rozčilovat veřejně. Kdyby totiž nemlčel, mohlo by vyjít najevo, jak je ze všeho rozladěný. A takovou radost Oilers nechce udělat."

Po roce a půl v zámoří tak svoji zahraniční štaci Dopita ukončil. "Naštvaný jsem nebyl určitě. Pro mě to znamenalo zkušenost. Spíš mě mrzelo, že jsem nedostal víc šancí. Ve Philadelphii to vypadalo trochu jinak než v Edmontonu. Tam bylo plno hráčů považovaných za hvězdy, ti samozřejmě měli přednost. Moc příležitostí jsem nedostával. Nakonec totéž nastalo i v Edmontonu. Když jsme se dohodli, že mě nechají skrz to koleno ještě doléčit, měl jsem přestávku. Jenže po ní už mi skoro nedali šanci. Hrál jsem pár zápasů, na ledě strávil sedm osm minut. Tím to bylo uzavřené a já se rozhodl angažmá ukončit. Nemělo význam pokračovat. Já jsem si nemaloval, že bych měl hrát dvacet nebo pětadvacet minut za zápas. Ale šlo spíš o to, abych nějakou šanci dostal, chodil na





hokejisté v prvních dvou pětkách. Pokud se do nich nedostanete, je to hokej o ničem, víceméně nahazování. Taková hra mi nikdy moc neseděla. Tím pádem jsem ani neměl moc šanci ukázat, jestli na to mám nebo nemám. Netvrdím, že bych se určitě prosadil. Nemrzí mě, že se to nepovedlo. Zkusil jsem to. Ale příležitost k tomu jsem opravdu nedostal."

Nelituje rozhodně ani toho, že do Severní Ameriky neodešel dříve než ve 32 letech. „Když jsem ještě působil ve Vsetíně, nebylo ještě nic zajímavého. První náznaky se objevily někdy kolem čtyřiaředesátého roku. Patřil jsem ještě Bostonu, který mě draftoval poprvé. Za podmínek, co mi dávali, bych tam nikdy nešel. Ti, co to udělali, končí vesměs na farmách. Neříkám, že jsem se naučil hokej perfektně. Ale měl jsem tady z něj hlavně dobrý pocit, zahrál si, jak chtěl, kdežto oni se snaží z devadesáti procent každého předělávat, měnit hráče na něco jiného, než jsou. Pokud to není třeba hokejista typu Jardy Jágra. To jsou výjimky. Zbytek si chtějí předělat podle sebe. Já netvrdím, že v devatenácti jsou ti kluci hotoví hráči. Ovšem už mají nějaký styl. Vůbec nelituji, že jsem to nezkusil v nižším věku. Říkal jsem, že půjdu jen za slušných podmínek. Za nich jsem tam nakonec odešel a zkusil si to."

Jiří Dopita tedy po roce a půl ze zámoří zmizel. Dal si s hokejem pauzu a pro druholigové play-off 2003 posílil Olomouc, které nakonec výbornými výkony pomohl k návratu do druhé nejvyšší soutěže, kterou dříve Mora z finančních důvodů opustila a prodala licenci, jako v případě extraligy, kdy vzhledem ke špatné ekonomické situaci přenechala ELH Karlovým Varům. „Soutěž

„Vynikající hráč, jenže nedostal možnost excelovat. Nedali jsme mu správnou příležitost,“ litoval po osmi letech generální manažer Flyers Paul Holmgren. **„Pamatuju, že předvedl několik velkých zápasů. Hrálí jsme v New Yorku a on byl nezastavitelný. Pak doma s Atlantou nasázel čtyři góly jako by nic. Zpětně bych si přál, aby se to s ním vyvinulo jinak, protože Dopita byl skutečně skvělý borec,“** dodal pro sport.cz.

přesilovky a udržoval se v herním tempu. Byly zápasy, kdy se mi tohle splnilo, v jiných jsem se dostal na led na pár minut. To se nedá absolutně nic. Člověk může hrát čtyři utkání po sobě dvacet minut, nemusí dát ani branku a potom to třeba přijde. Ale když se tam dostane na sedm osm minut, záleží vyloženě na náhodě a na štěstí, že se třeba něco povede, spadne gól. To není o hokeji. Aspoň ne pro mě,“ vyjádřil své pocity po odchodu z NHL. Dopita ale rozhodně nelituje promarněné šance udělat si velké jméno i za velkou louží. „Kdepak. Jsem maximálně spokojený. U nás jsem si zahrál perfektní hokej. Nechci shazovat NHL. Ale takový hokej jako tady bych si tam nikdy nezahrál. Byly to perfektní roky a doufám, že ještě něco zažiju. Zklamaný nejsem. To ne. NHL je velice atraktivní soutěž. K nám se z ní třeba tahají jiné věci, než by měly, například z herního stylu. To je otázka spíš pro jiné lidi. Ovšem NHL je mnohem čistší než naše liga. Hraje se sice tvrdě, ale daleko čistěji. Působí tam spousta vynikajících hráčů, ale to jsou



od soutěže je to úplně jiné. Dozor nad druhou ligou je jiný než nad extraligou, úroveň je samozřejmě horší. Bývá těžké se v ní prosadit. I extraliga se za dva roky po této stránce změnila. Je v ní spousta držení, hákování, takového toho plazení se po sobě. Ve druhé lize je to ještě daleko horší. Tam se člověk těžko prosadí. Navíc tam k sobě nemá tak dobré spoluhráče. Pár kluků bylo slušných. Ale předvádí se tam jiný hokej. Já to bral tak, že v Olomouci bydlím, s hokejem jsem tam začínal. Tudíž mi to nevadilo. Svoje působení jsem vnímal jako dokončení sezony."

Po svém návratu z Edmontonu bulvární deníky pořádaly hon na Dopitu. „Tehdy toho o mně napsali spoustu. Po návratu z Ameriky mne prý měla čekat někde policie, protože jsem neplatil daně... To byla prasárna, absolutně nešlo o pravdu. Na tyhle věci mám daňového poradce, protože jsem v nich opatrný a hlídám si je, takže se tyto informace absolutně nezakládaly na pravdě. Hráč se v takovém případě nemá kam odvolat. Sice to může zkusit soudní cestou, ale ve výsledku to nic moc neřeší. Noviny sice dostanou nějakou pokutu, která je ale v porovnání s tím, nakolik jim zvedne vaše kauza náklad, naprosto nepodstatná. Já jsem se chtěl soudit, ale v jednom případě se to vyrovnalo mimosoudní cestou. Pokud si dobře vzpomínám, šlo o nějakou symbolickou částku, kterou jsem poukázal na charitu. Víím, že se tohle snaží změnit svojí iniciativou třeba spisovatel Michal Viewegh. Já ho v tomto podporuji, protože člověk, který je ve svém oboru známější, je proti síle médií bezbranný," řekl pro hc-vsetin.cz.



Poté, co dotáhl Moru do druhé nejvyšší soutěže, se stokilový centr poohlížel po angažmá v extralize. Nakonec se dohodl s tradičním klubem z nejvyšší soutěže, Pardubicemi. "Měl jsem nabídky z Evropy. Jenže tam nikdo dlouho nečeká, o mužstvu na novou sezonu chtějí mít jasno vlastně už pár týdnů po mistrovství světa. Tak brzy jsem to ještě nechtěl řešit. Už když jsem se na přelomu roku vracel z Edmontonu, byl jsem ve spojení s pardubickým manažerem Zbyňkem Kusým. Tahle varianta se tedy objevila už v té době. Ve vztahu k české extralize jsem nic jiného nezvažoval. A tak dlouho jsem čekal jedině z toho důvodu, jestli se něco vyvrbí v zámoří. Něco se tam objevilo, ale nebylo to vůbec zajímavé. Takže jsem nakonec zůstal."

Po pomalejším rozjezdu se v novém působišti Dopita bodově rozjel a nakonec ročník 2003/2004 zakončil s bilancí dvaceti vstřelených branek a osmadvaceti asistencí. V následující sezóně sice 193cm vysoký forward ve sbírání bodů díky velké konkurenci

v útoku Pardubic výrazně polevil (4+23), ale ročník, který obohatily hvězdy z NHL, v níž právě probíhala výluha, může hodnotit jako úspěšný, jelikož jako kapitán dovedl Moeller k mistrovskému titulu.

Když se stal posedmé vítězem extraligy, rozhodl se holohlavý hokejista po dvou letech změnit své působiště. Důrazný útočník znovu zamířil na rodnou Moravu, a upsal se Znojmu. „Na sklonku kariéry jsem chtěl vyzkoušet ještě jeden klub, беру to jako změnu. V Pardubicích jsem svou roli splnil,“ řekl pro hokej.cz. „Na Pardubice budu vzpomínat jen v nejlepším. Když jsem tam přicházel, spousta lidí očekávalo, že se mnou vyhraji titul. Jsem rád, že se to letos podařilo. Ale není to zásluha jednotlivce. Sešel se tam výborný mančaft, sedlo nám to. Hráli jsme výborně jako tým,“ dodal magnet na tituly. „Během první sezóny, kdy jsem vedl v Pardubicích bodování a klubu se dařilo, za mnou vedení přišlo a chtělo už během listopadu podepsat smlouvu na další rok. Řekl jsem, že počkám, jak bude vypadat situace po sezóně. Ta skončila zklamáním, když jsme vypadli už ve čtvrtfinále. Nechtěl jsem z Pardubic po neúspěchu utíkat, chtěl jsem, abychom tam ještě něco dokázali. Tak jsem podepsal smlouvu na další sezónu. V té se nám ale nedařilo a klub zájem o další spolupráci neprojevoval. Ozval se až v průběhu play off, kdy jsme rozjeli cestu za titulem. Já už byl ale ústně domluvený s panem Vlasákem ze Znojma. Nebylo to nic definitivního, ale Pardubice



se ozvaly až potom, co jsem byl rozhodnutý, že budu dál hrát ve Znojmě. Ze strany Pardubic mi to přišlo jako takové vyčkávání, že se uvidí podle toho, jak sezóna dopadne. A že ten zájem nebyl tak žhavý. Byl jsem tenkrát rád, že můžu odejít do Znojma,“ vzpomíná na průběh jednání o novém působišti v ročníku 2005/2006.

Hned v prvním ročníku zažil tvrdý, ale férový centr nejúspěšnější sezónu, jelikož dovedl Znojmo k nejlepšímu výsledku v historii, když Orli skončili na skvělém třetím místě po play-off. K tomuto úspěchu přispěla hrající legenda českého hokeje jednatřiceti body v 54 zápasech, což byl třetí nejlepší výkon mezi Orly. Po skončení sezóny se pak Dopita rozhodl koupit prvoligovou Olomouc. A jednání došla do



vyhrál interní bodování i v ročníku 2007/2008, jenže to už bylo Znojmo v krizi, když se nedostalo ani mezi osmičku nejlepších extraligových celků. Důvodem bylo jistě to, jak potvrzuje Dopita, že předkolo play-off startovalo příliš brzy po skončení základní části. *"Potřebovali bychom víc času na odpočinek. Zranění nás trápila celou sezonu, pak se k tomu ke konci přidala nemoc. Mělo to určitě vliv. Závěr se dohrával na pár lidí, kluci ztratili hodně sil. Vzhledem k tomu, jak se vyvíjela celá sezona, je pro nás ovšem předkolo úspěch."*

Finančně zbídačený tým se do čtvrtfinále nedostal ani rok nato, tentokrát ovšem na tento cíl Orli s kapitánem Dopitou příliš nepomýšleli, jelikož měli co dělat, aby nespadli do baráže. Po sportovní cestě se sice Znojmo v nejvyšší soutěži udrželo, ale nakonec z ekonomických důvodů extraligovou licenci za značný finanční obnos přenechalo brněnské Kometě. *"Nebyla tam špatenka. Prostě tam nebyl takový rozpočet, aby byl tým našlapaný nějakými extra hvězdami. Nebyly tam prostě mistrovské ambice. I přesto byla ve Znojmě výborná parta, tým byl dobře připravený. Hra na spodku tabulky potkala i kluby s daleko většími ambicemi. Pardubice myslely na titul a hrály o udržení, České Budějovice dokonce sestoupily. Nikdy to není tak jednoduché, vždycky je tam více okolností nebo vlivů. Ale i přesto si myslím, že jsme ve Znojmě nepřeváděli špatné výkony. Alespoň co se týče domácího prostředí. Ve Znojmě se mi hrozně líbilo,"* hodnotí čtyřleté působení ve

zdárného konce a z Dopity se stal majoritní vlastník klubu, který v roce 1994 slavil extraligový titul. *"V Olomouci jsem vstoupil do seniorského hokeje, k Olomouci mám vztah, a chtěl bych, aby se zase zvedla. Rád bych viděl Moru v extralize."*

O rok později klubové bodování Orli Dopita s přehledem vyhrál (14+14), ale tentokrát nepřišel tak výrazný týmový úspěch jako v předešlé sezóně, i tak byla ale účast menšího extraligového klubu ve čtvrtfinále braná jako splněná meta. *"Můžeme být se sezonou spokojení. Poslední zápasy základní části jsme hráli o bytí a nebytí. Náš mladý tým, plný ještě nezkušených kluků, to zvládl výborně. Spokojenost je maximální, kluci to slyšeli od trenéra i od vedení."*

Oblíbenec znojmských fanoušků



městě vína a okurek.

Do brněnského klubu společně s licenci a s několika oporami Orlů odešel i kanonýr Dopita. „Já Brno preferoval od začátku, v rozhodování hrála hlavní roli vzdálenost od Olomouce i fakt, že Brno má co nabídnout. Je tu hlad po hokeji, chodí hodně lidí, je vůle něco dokázat. To rozhodování trvalo možná týden, rozhodně ne nijak dlouho,“ komentoval svoje rozhodnutí.

V Kometě tak načal dvacátou sezónu mezi elitou. „Hokej se za tu dobu změnil hodně a ve všem. Jiná je rychlost, důraz, výzbroj... Když jsem začínal, neměli na sobě gólmani skoro nic. Pro útočníky bylo mnohem snazší vstřelit gól. Brankáři jsou dnes lepší, rychlejší, pohyblivější, jejich styl se vyvíjí. Všechno jde rok od roku kupředu, pořád se vymýšlí nové techniky, které hru zlepšují, zrychlují. Hokej je dnes úplně někde jinde.“

Hned ve své premiérové sezóně v Kometě vyhrál klubové bodování nováčka nejvyšší soutěže. Po velmi slabém úvodu ročníku se Kometa zlepšila a opustila poslední příčku tabulky. Nakonec se Brno s přehledem zachránilo. Právě Dopita byl klíčovým mužem sestavy modrobílé šlechty k cestě za udržení extraligy v největším moravském městě.

Na loňský ročník by ale Dopita nejraději zapomněl. 43letý forward si totiž už ve druhém duelu narazil žebra a vrátil se až v 11. zápase Komety v ročníku 2010/2011. Jenže po dvou kolech byl znovu zapsán na marodku, když laboroval s bolavým loktem. Na led se vrátil až v 21. kole, ale jeho návrat neměl dlouhého trvání, po 30. zápase se rozhodl podstoupit operaci. Do zdravotního stavu, který mu umožňoval herní praxi, se



vrátil až 7. ledna. Mezitím Kometa z čelních pater tabulky spadla až na pozice mimo play-off. Nejedem by čekal, že právě kapitán Dopita nakopne Brno k lepším výkonům a dostane ho minimálně do předkola. Jenže olympijský vítěz k tomu nedostal příležitost. Libor Záborský totiž Dopitu z kondičních důvodů do sestavy Komety překvapivě nezařadil (k velké nevoli hlasitých brněnských fanoušků). Když Dopita vypadl ze základní sestavy, začaly se šířit fámy. Ale dle mě je zbytečné je sem rozepisovat, jelikož na 99% jsou to všechno jen plky a výmysly médií. „Jestli někdo říká, že nemám kondičku nebo že jsou v tom jiné věci... S tím se musím vypořádat sám. Já vím, kde je pravda,“ řekl pro deník Sport uznávaný Dopita.

Každopádně starty v závěru ročníku sbíral Dopita jen sporadicky,



I Jiřího Dopity pochopitelně zajímá dění okolo uzavření extraligy. Jeho názory si můžete přečíst v tomto rozhovoru: http://hokej.idnes.cz/at-chytraci-udela-ji-platove-stropy-vyzyva-hokejovou-extraligu-dopita-1ma-/hokej.aspx?c=A111223_1705999_hokej_ten

nám přešla extraliga ze Znojma. To ale nakonec neklaplo a my pokračujeme tak, jak pokračujeme. Jinak si to celkem užívám, mám na práci klid a pohodu," sdělil v rozhovoru pro Martina Voltra.

Jiří Dopita zatím v letošní sezóně v 1. lize odehrál 28 zápasů. Měl tak dostatek možností, zjistit kvalitu této soutěže a porovnat jí s extraligou. „1. liga je něco jiného než extraliga, ale třeba v bruslení extrémní rozdíl není. Nehraje se vestoje. Jsou tady týmy, se kterými se dá zahrát normální hezký hokej, ať už jsou to Chomutov nebo Ústí, ale i Hradec Králové, Jihlava, Havl. Brod, abych na nikoho nezapomněl. Některé týmy tu dovednost nahrazují bojovností, to je zase jiná věc. Rozdíl je hodně v rozhodčích, asi i tím, že tady píská jenom jeden hlavní. To je znát. Celkově je to takové, jaké jsem čekal," řekl pro deník Sport.

A nebyl by to Dopita, kdyby se v 1. lize neukázal jako čestný hokejista. V zápase proti Benátkám totiž opravil výrok sudího, když se přiznal, že puk tečoval on a ne jeho protihráč. „Rozhodčí tu situaci posoudil jinak, ale Dopita sportovně přiznal, že by se mělo vhadzovat ve středním pásmu," všiml si

v play-out pak nenastoupil ani k jednomu utkání. Celkově tak v nejméně povedené sezóně své kariéry odehrál jen 26 klání, v nichž nasbíral sedm bodů. „Když mě odstavili, mrzelo mě to. Chtěl jsem hrát, ale rozhodnutí jsem respektoval."

Dopita tedy po dvou sezónách Brno opustil, a vzal si chvíli na rozmyšlenou, zda ve své bohaté kariéře pokračovat. Nakonec se k velké úlevě fanoušků Mory, i přestože se o něj zajímala extraligová Plzeň, rozhodl zamířit do klubu, který vlastní. O návratu do mateřského Šumperka neuvažoval. „Já jsem v Šumperku vyrůstal a rád se tam vracím za rodiči. V hokeji jsou tam teď ale úplně jiní lidé. Já se s nimi samozřejmě nějakým způsobem znám, ale... V 1. lize tak pro mě byla jediná varianta Olomouc."

V dresu svého staronového týmu je spokojen, i když už se nesoustředí jen na hraní hokeje, ale musí se starat i o vnitřní záležitosti klubu. „V Olomouci jsem začínal se seniorským hokejem a bydlím tam. Takže jsem chtěl olomouckému hokeji nějakým způsobem pomoci. Když jsem to toho vstupoval, měli jsme plány, že by k



trenér Benátek Milan Černý. „*Takových gest je v hokeji strašně málo, vůbec nejsou vidět. V té chvíli jsem měl úplně zvláštní pocit. Stalo se to za situace, kdy domácí chtěli vstřelit branku, obě strany bojovaly a zápas byl vyhraný. Když hráč v takové chvíli udělá takové gesto, tak je vidět, že to je férový člověk. Hodně to oceňuji, málo hráčů by se přiznalo. Je to prostě Dopitova lidská kvalita,*“ uvedl kouč Milan Černý pro web hc-olomouc.cz.

Jiří Dopita koupil olomoucký hokejový klub hlavně proto, aby mu pomohl k postupu do extraligy, ve které v roce 1994 slavili Hanáci první historický titul v samostatné nejvyšší české soutěži „*Nevím, jestli si i já za Olomouc zahraju ještě v extralize. Je to o penězích. Momentálně se hraje první liga, budeme rádi, když se dá dohromady zimní stadion, celý areál. Aby byl kulturnější. Tím nechci říct nic špatného proti městu, podporuje nás, ale na extraligu to ještě není. Uvidíme časem, jaká bude podpora, za rok, později. My tak vysoko asi*



Jiří Dopita zatím se svými výkony v Olomouci moc spokojený není. Navíc ho zatím už několikrát ze hry vyřadilo rozličné zranění. Dopitův čas ale přijde zejména v play-off. Uvidíme, kam to Kohouti dotáhnou. Myslím si, že daleko, protože kam přišel Dopita, tak tam většinou legendární útočník pomohl k velkému úspěchu. Budeme toho svědky i letos?

nemyslíme. Chceme co nejlepší výsledek, abychom šli v play off z výhodné pozice, ale abychom si řekli, že půjdeme do finále, to ne,“ uvedl v interview s Jiřím Punčochářem.

Až přijede Dopita i na Váš stadion, užívejte si jeho hru a zaměřte na něj svoji pozornost, protože takováhle legenda po prvoligových arénách už zase asi dlouho bruslit nebude. Navíc je dost možné, že Jiří Dopita po této sezóně ukončí svoji kariéru. „*Já jsem ale nikdy žádná prohlášení nedělal a rozhodnu se až po sezóně. Bude záležet, jak na tom budu zdravotně a jak bude všechno kolem vypadat. Nechci říkat, že končím, ale je to asi jedna z posledních sezón... možná poslední. Určitě nebudu hrát do padesáti,*“ poodhalil skutečnosti o svém ukončení kariéry pro web hchk.cz.

Úspěchy Jiřího Dopity

- * Olympijský vítěz (1998)
- * Trojnásobný Mistr světa (1996, 2000, 2001)
- * Dvojnásobný držitel bronzové medaile z MS (1997, 1998)
- * Dvojnásobný účastník Světového poháru
- * Dvojnásobný účastník ZOH
- * Osminásobný účastník MS
- * Sedminásobný Mistr ČR
- * Devítinásobný držitel medaile play-off ELH
- * Čtyřnásobný nejlepší hokejista play-off ELH
- * Čtyřnásobný hokejista extraligové sezóny
- * Dvojnásobný nejlepší střelec české nejvyšší soutěže
- * Nejproduktivnější hráč německé nejvyšší soutěže
- * Držitel Zlaté hokejky pro nejlepšího českého hokejistu (2001)
- * Člen klubu ligových střelců deníku Sport
- * 890 startů v ELH (10. místo)
- * 800 bodů v ELH (2. místo)
- * 338 branek v ELH (4. místo)
- * 462 asistencí v ELH (2. místo)
- * 50 branek v play-off ELH (3. místo)
- * 89 utkání za reprezentaci
- * 25 branek v reprezentaci
- * 23 asistencí v reprezentaci



TEAM INFO

FANOUŠCI

HC Slovan Ústečtí Lvi

Slovan měl loni nejlepší návštěvnost, když si pravidelně na domácí zápasy Lvů nacházela cestu dvoutisícovka příznivců. Na derby pak chodilo i přes čtyři tisíce návštěvníků. I co se týče fandění, patří ústecký kotel k nejlepším v 1. lize. Občas, zejména při zápasech s konkurenčním Chomutovem, se kotelníci vytáhnou i povedeným choreem. Dalším neoddiskutovatelným plusem fanoušků Ústí je to, že většina z nich disponuje (žlutým) dresem, což vytváří pěkný vizuální pohled.

Piráti Chomutov

Chomutovští jsou v tomto aspektu až za svými konkurenty. I přestože mohli Krušnohorci vidět na svém ledě velké osobnosti a tým byl v horních patrech tabulky, tak měl v sezóně 2010/2011 Chomutov až pátou nejvyšší návštěvnost. Dnes už ale tento fakt Piráty netrápí, jelikož po dostavbě nové arény si do ochozů pravidelně nalézá cestu daleko více diváků, než tomu bylo doposud.

HC Dukla Jihlava

Vloni prožila Dukla nejlepší sezónu za posledních pět let, což se odrazilo i na návštěvnosti, která dala průměr přes dva tisíce diváků na zápas. I co se týče hlasitosti podpory svého týmu, patří kotel Dukly k absolutní elitě. Chytlavé jsou pak zejména melodie vyluzované trumpetou.

HC Olomouc

Letos už se návštěvnost domácích zápasů zlepšila, i díky lepší hře Mory než v předchozí sezóně a také kvůli persóně Dopita. Zato vloni se průměr diváků na zápas dostal pod hranici jedné tisícovky, což je na tak velké město velmi slabé.

HC Rebel Havlíčkův Brod

Fandění v proslulé Kotlině se výrazně zlepšilo díky činnosti organizace Rebel Hearts, což se navíc odrazilo i na tvorbě různých transparentů. Zatím ovšem vážně návštěvnost, která by vzhledem k ambicím Rebelu měla být vyšší.

HC VCES Hradec Králové

Podobný případ jako u Olomouce. Vloni kvůli nízkým ambicím týmu dokonce fanoušci stávkovali. Po vstupu Petra Dědka do východočeského celku si už nemusí stěžovat.

HC Berounští Medvědi

Patří k podprůměrným v 1. lize, ale kotel zas tak špatný není. Akorát to "cinkání" je hrozné.





SK Horácká Slavia Třebíč

I přestože v poslední době nejsou výkony Třebíče tak dobré, návštěvnost domácích zápasů Horáků se vloni přehoupla přes hranici 1600 diváků na zápas. Zejména derby v Třebíči táhnou. V případě play-off proti Dukle by byla zřejmě Mann-Hummel Arena (kapacita: 5000 míst) vyprodaná.

HC Benátky nad Jizerou

Patří k nejhorším v soutěži. Svůj podíl na tom má velikost města Benátek, a také to, že zde hokej musí konkurovat extraligovému volejbalu. I tak je ale třístovka fanoušků na prvoligovém zápase ostudná. Více lidí chodí i na kraj.

SK Kadaň

Také Kadaň má s návštěvností velké problémy. Sympatické ovšem je, že zde oproti Benátkám existuje alespoň solidní kotol. Nízká návštěvnost se dá ospravedlnit snad jen tím, že Kadaň je blízko Chomutova, takže potenciální diváci SK dávají radši přednost atraktivnějším Pirátům.

HC Stadion Litoměřice

Zápasy nováčka v nové Kalich aréně vloni táhly. Průměrná návštěvnost se nakonec uchýlila na cifře 1400. I kotol Stadionu je na poměry 1. ligy nadprůměrný. Podporu fanoušků si nemůže vynachválit především hokejista Jan Kloz (a někteří další).

IHC Komterm Písek

Když se v sezóně 2009/2010 postupovalo do 1. ligy, na stadion chodilo kolem 2600 fanoušků. Asi každý písecký fanoušek si přál, aby se k tomuhle číslu aspoň trochu přiblížili i loni. Jenže vedení udělalo z místa, kde byl vždy kotol, V.I.P. sektor. Nyní se tedy nejhlučnější skupinka diváků uchýlila vedle V.I.P. zóny, což se odrazilo na počtu kotelníků, jelikož někteří toto rozhodnutí bojkotovali. Písek má i kvůli tomu spíše podprůměrné fanoušky.

HC Most

Tradiční prvoligoví fanoušci nebyli moc nadšení, že se do 1. ligy vrátil Most, jelikož na domácí zápasy chodilo v průměru jen 500 diváků. Na některé neatraktivní duely dokonce do ochozů zavítalo méně jak 300 návštěvníků.

HC Salith Šumperk

Postup Mostu vykompenzoval návrat Draků. V poslední prvoligové sezóně Šumperka sice tolik diváků na Moravany nechodilo, ale tehdy podávali Draci velmi špatné výkony a sestoupili. Letos už tak hrozně nehrají, což se odrazilo i na zvýšeném počtu návštěvníků.

P.S: K tématu fanoušci se v některém dalším čísle vrátíme a budeme hodně obsírnější,



To, co se děje v 1. lize, je asi možné jen v České republice. V jiných hokejově rozvinutých zemích byste asi těžko hledali soutěž, ve které by nastupoval tým, jenž by měl ve stejné lize i svoji farmu. V 1. lize to ale možné je. V minulosti jsme tak byli svědky několika „pozoruhodných“ výsledků v zápasech, ve kterých se utkal Chomutov s partnerskou Kadaní.

Autor: HSfan

foto: Petr Kraus (fotokraus.cz), Jiří Mokrý

Ondřej Malinský je nadprůměrným prvoligovým zadákem.

SK KADAŇ

Počátky hokeje v severočeském městě spadají do roku 1945, kdy se ovšem utkávali jen kamarádi na rekreační úrovni. Až v roce 1947 pak byl vytvořen v rámci sportovního klubu hokejový odbor. Tatran Kadaň, jak se tehdy tento provinční klub jmenoval, působil až do roku 1971 jen v okresních soutěžích. Nová éra tohoto klubu z města s 20 000 obyvateli se datuje k otevření nového zimního stadionu, na němž už nastupoval nově sloučený tým (Kadaň + Tušimice) v rámci krajské ligy, ve které se Kadaň plácala hodně dlouho. Z bídy pak Kadaň vyneslo zastřešení zimního stadionu (1991) a následné vytvoření samostatného hokejového klubu pod názvem SK Kadaň. V té době se Kadaň krátce mihla i ve 2. lize (nepostoupila, ale jen nahradila Litoměřice, které odstoupily), ale působení ve třetí nejvyšší soutěži mělo jen krátkého trvání, jelikož hned po první sezóně se Kadaň pakovala zpět do regionální soutěže, kde se na počátku devadesátých let urodil zajímavý výsledek. Kadaň totiž v utkání proti České Lípě deklasovala svého soupeře neuvěřitelným poměrem 31:1. Na konci 20. století pak přišly nejlepší kadaňské časy, protože se severočeský celek během tří sezón vyšvihl z kraje až do 1. ligy. Severočeši se sice od svého postupu do druhé nejvyšší soutěže nikdy nepohybovali v čelních patrech tabulky, ale přehnané starosti se záchranou, až na výjimky, mít Kadaň nemusela, a to je pro takto malý klub velkým úspěchem. Vždyť udržet se v soutěži s tak malým rozpočtem tak dlouhou dobu, se dá považovat za malý zázrak. Za tu dobu sestoupila i věhlasnější a movitější mužstva.



Soupiska

post jméno narozen věk výška váha hůl

87 B Kamil **Jarina** 25.7.1976 35 let 179 cm 77 kg L
 82 B Jan **Kaššák** 4.9.1989 22 let 179 cm 77 kg P
 82 B Milan **Řehoř** 23.6.1984 27 let 191 cm 98 kg L
 82 B Erik **Štěrba** 20.12.1988 22 let 170 cm 70 kg L
 92 B Tomáš **Závorka** 26.11.1987 24 let 183 cm 80 kg L
 90 O František **Bombic** 20.4.1977 34 let 180 cm 87 kg P
 35 O Ondřej **Malinský** 7.4.1983 28 let 189 cm 92 kg L
 10 O Martin **Mazanec** 5.8.1989 22 let 194 cm 94 kg L
 13 O Tomáš **Polák** 22.1.1990 21 let 185 cm 83 kg L
 28 O Josef **Révay** 6.11.1976 35 let 190 cm 103 kg P
 3 O Tomáš **Schmidt** 31.1.1989 22 let 182 cm 86 kg L
 20 O Martin **Szakai** 3.1.1981 30 let 187 cm 92 kg P
 4 O Michal **Tollinger** 3.3.1989 22 let 183 cm 96 kg L
 67 O Jan **Tomeček** 27.6.1990 21 let 187 cm 87 kg L
 19 O Jakub **Trefný** 12.3.1981 30 let 177 cm 89 kg L
 4 O Jakub **Vojta** 8.2.1987 24 let 186 cm 92 kg P
 69 O Jan **Zmeškal** 1.4.1988 23 let 190 cm 94 kg L
 17 U Vítězslav **Bílek** 31.7.1983 28 let 180 cm 88 kg L
 81 U Ladislav **Boušek** 28.5.1978 33 let 171 cm 76 kg L
 27 U Tomáš **Bursík** 27.3.1989 22 let 181 cm 85 kg L
 77 U Richard **Diviš** 5.6.1985 26 let 185 cm 85 kg L
 67 U Ondřej **Fiala** 4.11.1987 24 let 187 cm 91 kg L
 81 U Jan **Heřman** 16.2.1984 27 let 177 cm 84 kg L
 55 U Jakub **Hofmeister** 9.7.1990 21 let 180 cm 82 kg L
 33 U Jiří **Charousek** 2.12.1981 30 let 184 cm 80 kg P
 17 U Roman **Chlouba** 11.2.1991 20 let 185 cm 82 kg P
 37 U Jaroslav **Kůs** 3.3.1990 21 let 187 cm 90 kg L
 44 U Stanislav **Mikšovic** 17.3.1975 36 let 182 cm 84 kg L
 42 U Vladimír **Novák** 26.10.1985 26 let 185 cm 83 kg P
 89 U Marek **Račuk** 2.6.1992 19 let 192 cm 87 kg L
 55 U Zdeněk **Skořepa** 10.8.1976 35 let 181 cm 91 kg L
 71 U Petr **Stoklasa** 18.4.1989 22 let 183 cm 89 kg L
 24 U Karel **Ton** 1.7.1987 24 let 185 cm 89 kg L

průměr: 26 let 184 cm 87 kg

Jaroslav Kůs má před sebou slibnou budoucnost. Letos se ale trápí a jeho návrat do Chomutova je v nedohlednu.

Ted' bych se rád dostal ke spolupráci mezi Chomutovem, Kadaní a druholigovým Kláštercem nad Ohří, která se zkráceně nazývá 3K (i když dnes už je to po přejmenování Chomutova z KLH na Piráty nepřesné). Z této spolupráce mají užitek všechny tři týmy, jak potvrdil i Jaroslav Veverka, jeden z čelních představitelů 3K. *„Je to důležité spojení pro všechny tři kluby. Každý z klubů z té spolupráce těží. Kadaň nemusí vynakládat nemalé finanční prostředky na nákupy hráčů, protože to je úloha Chomutova. Hráči jsou v Kadani na hostování a Kadaň jim hradí pouze mzdy. Také během sezóny přicházejí z Chomutova hráči na výpomoc v situacích, kdy je potřeba nějakého impulsu k zlepšení hry. Co se týká Klášterce, tak ten pro nás plnil roli, kterou my plníme pro Chomutov. Rozehrávají se tam hráči, kteří Kadani třeba následně v průběhu sezony výrazně pomohou.“*

Z této úzké spolupráce musí mít pochopitelně prospěch i Chomutov. *„Já myslím, že 3K může mít významný vliv na případném postupu Pirátů do ELH. Chomutov má v Kadani jistotu širokého kádru, který je stále v zátěži, a tím pádem rozehraný. Spousta mladých hráčů by se v Chomutově nedostala do sestavy, nebo by hrála ve čtvrté lajně pár minut. Zatímco v Kadani se mladí ohrávají vedle zkušených hokejistů, mají významnou hokejovou zátěž a leží na nich i psychická zátěž odpovědnosti za výsledek. To jim umožňuje hokejově růst,“* poodhalil Veverka v rozhovoru pro Ondřeje Kubáta.

Pokud by Piráti postoupili do vytoužené extraligy, spolupráce by ještě narostla. *„Spolupráce už má zásadní význam i v této době. Spíše než na správný smysl by bylo dobré se zeptat na efektivitu té*

Největší ofenzivní hvězdy klubu

Stanislav Mikšovic

Celou svou kariéru strávil v Chomutově. Až před sezónou 2010/2011 mu vedení řeklo, ať si sbalí kufry a zamíří do nedaleké Kadaně. Hned v první sezóně potvrdil pověst jednoho z nejlepších hráčů soutěže a nasbíral 33 bodů (8+25). Letos bude ale jeho bodová bilance o něco chudší.

Vladimír Novák

Vloni vyletěl tento slovenský forward jako kometa. V Písku se strašlivě trápil a tak byl vytřejdován za Davida Všetečku do Kadaně, kde náramně ožil a dokonce si vybojoval pozvánku do Chomutova. Magazín o 1. lize ho pak vyhlásil za objev ročníku. Letos ve skvělých výkonech pokračuje, a pokud to takhle půjde dál, tak extraliga volá.

Ladislav Boušek

Boušek letos velkou část sezóny promarodil, a zatím se do vrcholné formy teprve dostává. *„Hned v prvním zápase jsem se zranil. Přetrhl jsem si přední křížový vaz. Na operaci jsem nešel, rekonvalescence by trvala dlouho a já chtěl co nejdříve zase hrát. Takže mám ortézou.“*



Richard Diviš rozhodně zklamáním není. Právě naopak. Momentálně je možná dokonce i nejlepším útočníkem svého týmu. *„Musíme přestat ztrácet body. Každé utkání hrajeme vyrovnaný hokej. Jsme sice až destátí, ale málokterý zápas prohráme o víc než jeden dva góly. Je to taková nemoc našeho mladého mužstva, nejsme tak suverénní, abychom se dostali do vedení. A když už ho máme, tak za třicet sekund inkasujeme. To je strašná škoda. Cíle máme určitě jít výš,“* prohlásil v rozhovoru s Miroslavem Fantalem levoruký hokejista. *„Jako každý jiný mančaft první ligy ale máme za cíl soutěž vyhrát,“* usmál se.

Největší defenzivní hvězdy

Ondřej Malinský

O kvalitách Ondřeje Malinského se v loňské sezóně mohli přesvědčit fanoušci Třebíče. Letos precizní hru tohoto konstruktivního beka obdivují v Kadani. Jako jeden z mála hráčů má v kolonce +/- výraznou převahu plosových bodů.

František Bombic

V Chomutově si před sezónou nevybojoval místo v sestavě a tak byl poslán na hostování do financemi zbláčených Karlových Varů. Z Energie pak odešel v prosinci, nevrátil se však k Pirátům, nýbrž do Kadaně, kde se mu ovšem dle statistik moc nedaří.

Martin Mazanec

Martin Mazanec umí stejně jako jeho parták Josef Révay pěkně přitvrdit. Schytlal to i brankář Stanislav Neruda. Mazanec ale kromě trestných minut hojně sbírá i kanadské body.



spolupráce. Skutečně v momentě, kdy bude Chomutov hrát extraligu, bude fungování spolupráce na daleko lepší úrovni. Přesuny hráčů jsou jednodušší, úroveň hráčů v extralize je vyšší, existuje výzva pro hráče Kadaně si jít zahrát vyšší soutěž a mnoho další výhod. Určitě může být Kadaň nazvána farmou Chomutova, ale ne v tom českém slova smyslu, kdy ten silnější pouze diktuje a nezajímá ho vlastní situace v tomto klubu. Chomutov cítí odpovědnost za ekonomický stav, za dobré fungování mládeže, za úroveň tréninku i za předváděnou hru," řekl bývalý hokejista pro skkadan.cz. To, že mladé hráče, podotýkám mladé, může právě šance na prosazení do Chomutova výrazně zvýšit motivaci, potvrdil i Karel Ton. „Víme, že na každý domácí zápas jezdí pozorovatelé, proto každý maká na sto dvacet procent, protože ani Chomutovu to tolik nejde a každý cítí příležitost," uvedl pro hokej.cz.

Pojďme ale k právě probíhající sezóně. Kadaň do ní vstupovala jako černý kůň soutěže a i trenér Mikuláš Antonik si dával jasný cíl- postup do play-off. „Rozhodně chceme skončit lépe než loni. Chceme se umístit nejhůře do 8. místa, ale to chtějí všichni. Sezóna bude hodně dlouhá a týmy jsou neuvěřitelně vyrovnané, kohokoliv může potkat cokoliv. My jsme každopádně připraveni se poprat o body a uděláme pro to všechno." Bývalý mládežnický trenér Karlových Varů byl před ročníkem 2011/2012 přesvědčen, že jeho tým je v ofenzivě hodně kvalitní. „Je tu velká ofenzivní síla, tu jsme předváděli celou přípravu a je to slibný náznak toho, že útoku by se mělo dařit. Ale hráli jsme i dobře do obrany. Obrana musí být pevný základ hry a naše hra vzadu musí být oproti loňsku výrazně lepší." Jenže jak on se mýlil!

Už od začátku ročníku dolehla na Kadaň krize. Po jedenácti kolech totiž Severočeši měli na svém kontě pouze dvě tříbodové výhry. Navíc se již v první čtvrtině ročníku protočila v Kadani hned šestice brankářů! „Řekl bych, že mužstvo nebralo výraznější ohled na to, kdo zrovna chytá. Během zápasu to člověk až tolik nevnímá,"



Tomáš Polák je nadějí karlovarské defenzivy. Momentálně hostuje v Kadani.

myslí si Karel Ton.

Výkony se nezlepšily ani v následujících kolech. Kadaň tak momentálně figuruje na desáté pozici, což je oproti prognózám a očekáváním velkým zklamáním. Kde je problém? Dle příspěvovatelů na diskusním fóru Kadaně v trenérovi a zejména ve zkušených hráčích, kteří neodvádí své maximum. Vybral jsem několik zajímavých příspěvků, které zde uveřejním. Pochopitelně jde jen o osobní názor jednotlivých fanoušků. Ale určitě pro nezaujaté prvoligové příznivce leccos objasní.

Gregor 74: „Já se tady nechci nikoho zastávat, protože každý, ale opravdu každý, nejen trenéři, nese za své výkony jistou odpovědnost. Dle toho by mělo fungovat i ohodnocení směrem nahoru, ale i dolů. Tak, jak to funguje v každém jiném zaměstnání. Jediné, čeho jsem byl svědkem, bylo, že ať hráčům naordinuje trenér jakoukoliv taktiku, tak stejně jsou to nakonec jen hráči, kteří podle ní mají hrát a dodržovat její pokyny. Dle všeho tomu tak opět nebylo, když trenér prohlásil, zda má jít na led sám... Začíná to připomínat situaci po postupu do ligy, kdy vévodil střídačce ten cholerický pán. Hodně peněz za málo muziky. Taková situace není dlouhodobě udržitelná, protože to nebude chleboďárce bavit donekonečna. Nechci rozebírat příjmy hráčů, ale určitě by stálo za zamýšlení, zda není lepší postavit smlouvy spíš na výsledcích než na základech. Motivační složka je ve sportu možná ještě důležitější než v "klasickém" zaměstnání...”

Mág: „Už delší dobu tvrdím, že něco musí být blbě v Chomutově i Kadani, když se nevyužívá potenciál dřímající v hráčích. Kadaň berou borci odejít z Chomutova v drtivé většině případů jako trest a Piráti jsou kapitola sama pro sebe.“

Beny82: „Druhou sezonu po sobě se nacházíme naprosto někde jinde, než je tu proklamováno a avizováno. Jsou dvě možnosti, buď půjde trenér, anebo polovina mančaftu, která na to nemá či neodvádí adekvátní výkony. Je jasné, jaká volba vždy nakonec vyjde vítězně.“



Stanislav Mikšovic není oproti minulé sezóně kapitánem mužstva. Tuto pozici totiž od tohoto ročníku zastává Zdeněk Skořepa.



Petr Stoklasa se do podvědomí prvoligových příznivců teprve dostává. Není divu, moc zápasů totiž ve své krátké seniorské kariéře neodehrál. Ale potenciál stát se nadprůměrným prvoligovým hokejistou rozhodně má.

profanda: „Tady je jedna věc a to, že trenér Miky-maus (hanlivé označení Mikuláše Antonika, pozn. HSfana) není schopný sestavit mančaft tak, aby lajny byly trochu vyrovnané. Do prvních dvou nacpe staré hráče a do zbytku mlad'ase. Proč neudělá kombinaci dva mladí a jeden starej? Ať ten starej ty mladý na tom ledě srovná- kde mají být, kdy se mají vracet. Stačí, když na ně houkne a oni se určitě přetrhnou. On je ale dub. Fakt se na to už nedá koukat. Tady nejde už ani o trénování, tady jde o kaučink na lavici a to Miky-maus nezvládá. Hráči si během zápasu dělají, co chtějí a on tam stojí a stojí a když si vezme tabulku s tužkou, tak jde za mladýma. A že to tam kazí ti staří, tak to je dobré- těm nic neřekne- neposadí je. Já bych nechal bojovat o ty čtyři místa do sestavy ty starý- aby si mohli zahrát každý v jedné ze čtyř lajn, Ale ono to dost dobře nejde- ty mají takové základy, že se jím vyplatí raději být doma s naraženým prstem, než aby bojovali o nějaké místo v sestavě. Tady je opravdu nevýhoda, že jsou velké peníze- v jakém jiném průměrném mužstvu by si mohli dovolit mít Skořepu, Eiselta (ten nakonec v průběhu ročníku odešel, pozn. HSfana), Bouška, Mikšovice, Jarinu a další s platem přes sto tisíc?“

troytroy: „Někteří z vás tu kritizují Bursíka, Tona, Freiberga apod. mladé kluky. Při každém zápasu jsou to hlavně oni, kdo mají nějaké šance, kdo bojuje o puk a celkově je vidět snaha. Ale co "hvězdy" v první a druhé lajně? Skořepa, Eiselt, Mikšovic... hvězdy, o kterých není slyšet, u kterých není vidět bojovnost apod. Oni mají svoje jisté (prachy) a na ničem jiném jim nezáleží. Mladý hráči typu Ton, Freiberg, Stoklasa, Stehlík hrají za pár korun, ale je o nich slyšet (lépe řečeno jsou vidět), dostávají se do šancí apod. Nedivil bych se, kdyby už toho měli dost, protože oni jsou ty, kteří hrají třetí, čtvrtou lajnu, snaží se, hrají za pár korun, a přesto jsou pořád upřednostňovaní hráči typu Skořepa, Eiselt apod. o kterých není slyšet a nic nepředvedli. Chlapi, kteří by měli sedět doma na gauči a hokej už jen sledovat z bezpečné vzdálenosti. To je můj názor.““

Uvidíme, zda Kadaň do play-off 2012 nakonec proklouzne. Nebo si uřízne velkou ostudu? Jedno je jisté. Pokud bude SK v současných výkonech pokračovat, už tak nízké návštěvy začnou ještě více klesat.

Stadion



Stánek farmářského celku Chomutova se nalézá v samotném centru města, poblíž nádraží a hned vedle Kauflandu. Stadion se dvěma tribunami pojme rovných 3000 diváků.

Fanoušci



Kadaň má s návštěvností velké problémy, sympatické ovšem je, že zde oproti Benátkám existuje alespoň solidní kotel (i když v Pojizeří se letos kotel dost rozšířil). Nízká návštěvnost se dá ospravedlnit snad jen tím, že Kadaň leží blízko Chomutova, takže potenciální diváci SK dají radši přednost atraktivnějšímu klubu, tedy Pirátům.

Město Kadaň



Kadaň je někdejší královské město s 18 700 obyvateli v Ústeckém kraji ležící jihozápadně od Chomutova na levém břehu řeky Ohře. Město Kadaň je držitelem rekordu nejužší ulice v České republice, kterou se stala Katova ul. vedoucí z Mírového náměstí do ul. Sokolovské měřící v nejužším místě 66,1 cm a v nejširším 131,5 cm. Tvář historického městského jádra zdobí nebývalé množství nádherných měšťanských domů, církevních staveb a zbytků středověkého opevnění.

František Lukeš - nejslavnější odchovanec

František Lukeš se narodil 25. září 1982 v Kadani, kde také začínal s nejrychlejší kolektivní hrou. 180cm vysoký forward se v minulosti pokoušel probojovat do NHL, ale ve farmářských a juniorských soutěžích na sebe dostatečně neupozornil a tak se vrátil do České republiky. Od sezóny 2006/2007 hraje za seniorský tým Litvínova a zároveň patří mezi největší opory tohoto tradičního klubu. František Lukeš si dokonce zahrál i za národní tým.



Slovenský forward Vladimír Novák stejně jako loni střelecky září.

Sestava z posledního zápasu (Kadaň 3:2 Hradec K.)

Závorka

Schmidt-Szkal
Trefný-Bombic
Malínský-Révay
Tomeček-Jeřábek

Fiala-Mikšovic-Heřman
Skořepa-Charousek-Novák
Polák-Diviš-Stoklasa
Andres-Bursík-Mála



Milníky 34. - 39. kolo

Sestava měsíce

Miroslav Hanuljak

Tvořit sestavu ze šesti kol je obtížné. Ve prospěch chomutovského brankáře hovoří čtyři výhry a jedno čisté konto.

Jakub Grof

Konstruktivní bek s dělovou ránou tentokrát žádný gól nedal. Získal tak jen pouhé tři asistence. Nominaci si zasloužil díky osmi kladným bodům do statistiky +/-.

Jakub Bartoň

Vlasatý zadák se v sestavách měsíce objevuje hodně často. Není divu, letos je to nejlepší bek 1. ligy. I v zimních měsících byl hodně produktivní (3+2).

Lukáš Havel

Bez puku je takřka nevidelný, ale jakmile má touš na holi, je jedním z nejlepších prvoligových hokejistů. Dokázal to i v prosinci/lednu. Dal totiž pět branek!

Lukáš Král

Po Jakubu Bartoňovi další stálice milníků. Benátecká opora zářila i v tomto měsíci, v němž získala osm bodů (2+6).



Hráč měsíce

Michal Tvrdík



Zdá se, že se tato předsezónní posila dostává do očekávané formy. Jaroslav Roubík je sice nenahraditelný, ale Michal Tvrdík dal na tohoto bývalého útočníka Hradce Králové v prosinci a v lednu zapomenout. Zkušený kanonýr bodoval v každém z šesti utkání. Nejvíce zářezů nastřádal v utkání s Jihlavou, kterou sestřelil dvěma góly a navrch přidal i jednu asistenci. Celkově pak získal deset bodů, které vznikly součtem pěti asistencí a pěti branek.

Zápas měsíce

**JIHLAVA 5:6sn.
OLOMOUC**



Překvapení měsíce

LUKÁŠ PATÁK



Zklamání měsíce

HC DUKLA JIHLAVA



Souboj sousedů v tabulce sliboval zajímavý duel, který se nakonec také před zraky 1328 diváky konal. Na HZS bylo k vidění celkem deset tref a několik samostatných nájezdů. Jihlava sice vedla 5:2, ale jak bylo naznačeno, zápas nakonec dospěl až do soutěže zručnosti, v níž byli úspěšnější hosté, kteří přijeli z Hané, kam si po 39. kole odvezli dva body. Zatímco Dukla se trápí, Olomouc předvádí víc než slušné výkony.

V Třebíči museli v půlce ledna řešit obtíže s marodkou. Ze sestavy vypadl David Vítek, Martin Čech a Tomáš Kaut. Zraněními kosená ofenziva Třebíče tak do svých řad povolala 19letého Lukáše Patáka, jenž do té doby oblékal barvy juniorky Horácké Slavie. Svoji premiéru za A-mužstvo si odbyl těžkým duelem proti Chomutovu. A hned skóroval. Proměnil totiž trestné střílení. I druhé utkání bylo proti favoritovi, na Vysočinu totiž přijel Slovan. Jenže Paták se nezalekl ani Lvů a bekhendovou klíčkou oslovil druhé gól ve druhém zápase mezi seniory. Tento bojovný forward si tak řekl o stabilní místo v sestavě předposledního týmu prvoligové tabulky.

Najdete snad větší zklamání? Vsadím se, že ne. Slavný klub totiž v šesti zápasech, které se odehrály v rozmezí vydání čtvrtého a pátého čísla magazínu o 1. lize, nevyhrál ani jednou. Jihlavané pak dokonce inkasovali hned 36x, což dává průměr šesti gólů na jeden zápas! Dukla padla i v domácím utkání s Mostem, ale největší potupu musela zkousnout po vysoké prohře 0:8 v derby s nedalekým Havlíčkovým Brodem. Dukla je tak pod palbou kritiky.



Štěpán Hřebejk je další velkou osobností, která nyní působí v 1. lize. Není tomu ovšem tak dávno, co tento poctivý hokejista bojoval za národní tým.

Autor: HSfan, Ady, Libor Kult,
Václav Jáchim
foto: Jan Čech

ŠTĚPÁN HŘEBEJK

Jižní Čechy jsou jednou z největších líhni kvalitních hokejistů. Krom několika reprezentačních hráčů vyrostl na tomto území i chomutovský forvard Štěpán Hřebejk. „Pocházím ze Strakonice. Asi ve čtyřech letech mě dovedl k hokeji táta. Podobně jako bráchu. Začínal jsem u nás ve Strakonících, jinému sportu jsem se závodně nevěnoval. Ve

Strakonících jsem hrál hokej do šesté třídy. Odtud jsem šel do Písku, vydržel tam do devítky a začínal v dorostu. Poté mi nabídl trenér František Čech, jestli bych chtěl hrát za Budějovice. Takovou výzvu jsem nemohl odmítnout,“ vzpomíná na hokejové začátky defenzivní forvard. „Navíc jsem na českobudějovickém Senovážném náměstí studoval střední školu managementu. Po dvou letech jsem ale přešel na učební obor a získal výuční list jako prodavač motorových vozidel,“ poodhalil.

Hřebejk platil již od mládežnických let za velkou naději českého hokeje. Nemíjely ho tak reprezentační pozvánky. „Od šestnáctky po osmnáctku jsem jezdil na reprezentační akce s Vencou Nedorostem, Lukášem Chaloupkou a Michalem Vondrkou. Připravoval jsem se také



Statistiky

Sezóna	Klub	Z	G	A	B	TM
1998-99	HC České Budějovice - dor. (E)	48	18	21	39	-
1999-00	HC České Budějovice - jun. (E)	39	4	8	12	40
2000-01	HC České Budějovice (E)	1	0	0	0	0
	HC Strakonice (2.liga)	4	0	1	1	2
	HC České Budějovice - jun. (E)	40	10	12	22	48
2001-02	HC České Budějovice - jun. (E,p-o)	6	1	1	2	10
	HC České Budějovice (E)	34	0	2	2	20
	IHC Písek (1.liga)	15	1	2	3	14
	IHC Písek (baráž o 1.ligu)	8	4	4	8	10
	HC České Budějovice - jun. (E)	9	3	2	5	30
2002-03	HC České Budějovice - jun. (E,p-o)	4	2	4	6	8
	HC České Budějovice (E)	19	0	0	0	2
	HC České Budějovice (E,p-o)	3	0	0	0	4
	IHC Písek (1.liga)	26	3	6	9	26
	IHC Písek (1.liga,p-o)	5	0	0	0	8
2003-04	HC České Budějovice - jun. (E)	9	2	6	8	51
	HC České Budějovice (E)	40	3	2	5	22
	HC České Budějovice (baráž o E)	1	0	0	0	0
2004-05	IHC Písek (1.liga)	23	6	8	14	26
	HC Vsetín (E)	3	0	1	1	0
	HC České Budějovice (1.liga)	52	9	18	27	32
	HC České Budějovice (1.liga,p-o)	10	2	1	3	4
	HC České Budějovice (baráž o E)	5	0	0	0	4
2005-06	HC České Budějovice (E)	50	4	2	6	16
	HC České Budějovice (E,p-o)	10	1	2	3	12
2006-07	HC MOUNTFIELD (E)	46	8	2	10	26
	HC MOUNTFIELD (E,p-o)	11	2	3	5	2
2007-08	HC MOUNTFIELD (E)	44	9	6	15	60
	HC MOUNTFIELD (E,p-o)	9	0	0	0	4
	HC MOUNTFIELD (E)	45	3	4	7	26
2008-09	HC MOUNTFIELD (E,p-out)	12	0	1	1	12
	HC MOUNTFIELD (CHL)	4	0	1	1	6
	HC MOUNTFIELD (E)	33	0	6	6	34
2009-10	HC Energie Karlovy Vary (E)	13	5	1	6	22
	HC Energie Karlovy Vary (E,p-out)	12	2	1	3	10
	HC Tábor (1.liga)	2	0	0	0	8
	HC Energie Karlovy Vary (THC)	4	1	0	1	6
	HC Energie Karlovy Vary (E)	26	4	1	5	14
2010-11	KLH Chomutov (1.liga)	15	4	4	8	14
	KLH Chomutov (1.liga,p-o)	3	1	0	1	0
Celkem v extralize		421	42	34	76	296

Reprezentace:

2000	Mistrovství světa U18 (Švýcarsko)	6	0	1	1	8
2001/02	Mistrovství světa U20	3	0	0	0	0
Celkem	Seniorská reprezentace ČR	16	3	3	6	10

s dvacítkou. Byl jsem na závěrečném soustředění před šampionátem 2002, ale nominace jsem se nedočkal. Svět se nezbořil, mužstvo nakonec neuhrálo moc dobrý výsledek, takže jsem ani nelitoval, že jsem se tam nedostal," řekl v rozhovoru pro Ladislava Lhotu.

Svoji premiéru v českobudějovickém áčku si odbyl v ročníku 2000/2001. „Bylo mi tenkrát osmnáct. Na konci sezony mě tam trenéři Pouzar s Tlačilem pustili v závěru utkání s Kladnem.“ Výraznější příležitost v seniorském hokeji dostal až v následující sezóně. Velkou měrou se tak podílel na záchraně prvoligové příslušnosti pro Písek, když v baráži v osmi zápasech zaznamenal stejný počet bodů. V extralize měl na kontě sice přes třicet utkání, ale ve čtvrté lajně



Hráčské info



28.5.1982
útočník
hůl pravá
174cm, 73kg
33Z, 9G, 11A, +19 +/-, 73TM

toho v ofenzivě moc ukázat nemohl. Ale střílení branek stejně není hlavní práce pro tohoto bojovníka. I v následující sezóně pendloval na trase České Budějovice-Písek. Tento ročník se dá hodnotit mnohem kladněji, protože jak s Pískem, tak s Motorem postoupil do play-off.

Vstřelené branky v nejvyšší soutěži se ale dočkal až v ročníku s datováním 2003/2004. Trefil se po 69 zápasech, které absolvoval v české extralize. „Měl jsem už dost odehráno a ve statistice pořád jen pár asistencí, docela to na mě doléhalo. Čekání na gól skončilo, mám to za sebou,“ ulevil si tehdy. „Po utkání jsem byl neprodleně informován, že mě zápisné nemine. Zaplatil jsem patnáct set korun, udělá se za ně oslava.“



„Kluci mi hlavně říkali, abych se nebál něco udělat, že jsou to normální hokejisté. Já se ale snažil, abych tam klukům nepřekážel,“ řekl skromně. Jeho úloha byla ale důležitější, než si sám připouštěl. „Jediné, co od něj s Dvořákem chceme, je, aby šel do brány, do rohů, aby rychle dával puk od hole,“ řekl o úloze Hřebejka v elitním útoku Václav Prospal. Strakonický odchovanec se pak v play-off blýskl hodně důležitým gólem, který pomohl Českým Budějovicím do baráže, kde Motor přešel Duklu Jihlavu a po roce se tak vrátil mezi elitu.

Sám Hřebejk si u fanoušků jihočeského klubu vysloužil přiléhavou přezdívku, českobudějovický Fleury. „Jóó, vážím si toho, že mě přirovnávají k hokejistovi takových kvalit, k veteránovi, který v zámořské NHL hrozně moc dokázal. Ale některé věci, co on dělá, já neuznávám. Samozřejmě

Štěpán Hřebejk po příchodu Václava Pletky místo v elitní formaci po boku Prospala a Dvořáka ztratil, ale i tak posbíral řadu cenných zkušeností.

Do konce ročníku pak Hřebejk nastřílel ještě další dvě branky. Mnohem produktivnější byl pak v Písku, kterému pomohl čtrnácti body k záchraně.

„Musím říct, že když do Písku dva nebo tři kluci od nás přijedou, tak určitě hru zvednou, jsou na ledě vidět. Jenže když se celému týmu nedaří, je dost těžké zazářit,“ řekl pro hokej.cz. „Na sezóny strávené v Písku vzpomínám určitě moc rád, protože když jsem nehrál v Budějovicích, tak jsem mohl hrát tady a každý ten zápas s Pískem mi hodně dal. Takže vzpomínám jenom v dobrém.“

Jenže zvýšená produktivita Hřebejka Českým Budějovicím moc nepomohla. Motor totiž tehdy neuspěl v baráži a spadl do 1. ligy. Ale paradoxně Hřebejkovi tento sestup pomohl. Ve druhé nejvyšší soutěži si totiž zahrál v jednom útoku s Václavem Prospalem a Radkem Dvořákem. Tato sezóna mu dala hodně zkušeností. *„Je to ohromná čest, že si můžu zahrát vedle takových hráčů, jako je Vašek Prospal a Radek Dvořák,“* řekl pro oficiální stránky Mountfieldu.





myslím věci mimo led. Drogy a tak podobně." Toto přívísko si vysloužil zejména díky tomu, jak nebojácně, byť přes svoji drobnou postavu, chodí do soubojů. To má společné s Theo Fleuryem „Čím větší má člověk strach ze soubojů, tím víc ho to zřejmě bolí. A naopak. Když jdu do souboje připravený a zapřu se, taková rána to zase není. Menší postava může mít také výhody. Větší hráči mívají kolikrát problém toho menšího vůbec trefit," říká útočník, jemuž nevdá černá práce, která není tak oceňována, jako střelení branek. „Vůbec mně nevdá, že smetanu v podobě vstřelených gólů slízne někdo jiný. Hokej je kolektivní hra, když padne gól, tak mají radost všichni. Ať to dá ten nebo ten. Nezáleží tolik na tom, jestli jsem se zrovna já na gólu podílel," řekl skromně v rozhovoru pro Ladislava Lhotu.

Štěpán Hřebejk je hokejistou, který by bez pořádné kondice připomínal kapra na mělčině. Potřebuje souboje, při napadání soupeře neustále forčekuje a doluje kotouče. Hraje jako buldok. „Někdy se stane, že toho mám plné zuby. Přijedu na střídačku a jenom popadám dech. Zápas mě hrozně vtáhnou," vysvětluje. „Moje úkoly jsou především černá práce. Ale rád bych byl týmu platný i jinak," usmívá se. „Mám prostě svůj styl, který nemohu měnit. Jiný už nebudu," dodal hokejista, jehož s největší pravděpodobností uvidíte v situacích, v nichž doluje kotouče, rve se u mantinelu atd.

Mimo led je prý stejný jako mezi mantinely. „Když hraju fotbal, také do toho jdu naplno. To samé na kole. Uvidím kopec a šlapu, pořádně se kousnu. Strašně nerad prohrávám, snažím se při každé činnosti odevzdat maximum," prozradil pro Václava Jáchima. A zřejmě díky těmto vlastnostem si v roce 2006 vysloužil i pozvánku do reprezentace. „Absolutně jsem to nečekal. Ani tomu nechci věřit," netajil údiv. „O národ'áku jsem snil jako všichni malí hokejisté. Ovšem vůbec jsem si nemyslel, že bych se mohl dočkat nyní. Mám obrovskou radost," řekl sympatický hokejista pro oficiální web českého hokeje (hokej.cz). Na čas tak musel oželeť i svoji největší zálibu (tedy kromě péče o dceru)- jízdu na motorce. „Mám parádní mašinu, je to šestistovka suzuki. Strašně mě baví, když ji mohu nastartovat a někam vyrazit. Když mám čas, vyjedu na delší okruh. Nějakých 200 až 300 kilometrů. Vyloženě si to užívám. Koukám po krajině a sleduju, jak motorka krásně uhání," rozplývá se. Jeho vášeň neradi viděli rodiče i manželka. „Nedivte se,



mají strach. Ale já jsem rozumný řidič. Dám si pozor," slíbil v rozhovoru pro Václava Jáchima. Jenže po narození dcery své priority změnil. „Mašinu jsem prodal," hlásí vyrovnaně. Proč? Že by snad manželka měla obavy o jeho zdraví? „Ne, tak to není. Jen mě motorka nějak pustila. Jsem starší, mám rodinu. Na svět se koukám malinko jinak. Poslední dobou jsem se svezl dvakrát třikrát za rok. Jinak byla mašina v garáži. Nemělo to cenu. Tak jsem si řekl, že ji prodám," prozradil pro hokej.cz. „Když se malá narodila, úplně nám to s manželkou změnilo život. Jak mám volno, upaluju za ní a chci, abychom společně trávili co nejvíc času. Vezmu dcerku a jdeme na procházku. Do parku, na hřiště. Kamkoli. S ní jsme skutečně šťastný," říká starostlivý otec.

Sezónu nato (2007/2008) pak prožil svůj individuálně nejpovednější ročník. Nejenže dal devět extraligových branek, ale dostal další příležitosti v reprezentaci. A dařilo se mu skvěle. Na Channel One Cupu dokonce díky dvou trefám a dvěma asistencím vyhrál kanadské bodování národního týmu. „To jsem nečekal ani ve snu. Před tím, než jsem jel na sraz, jsem otevřeně říkal, že

Medailonek Thea Fleuryho



Theoren Fleury se narodil v roce 1968 v kanadském Saskatchewanu. Jeho rodina strádala a v dětství byl se svými sourozenci závislý na finanční podpoře okolí- komunity a zejména rodiny Peltzovy. Obtížnou situaci měl i ve škole, kde patřil k nejmenším dětem a aby upoutal, stal se z něj rváč. 168cm vysoký forward byl od mládí velkým talentem, ale velká budoucnost v NHL se mu kvůli jeho malé výšce nepředpovídala. Jenže z Thea Fleuryho se postupem času stala hvězda celé soutěže. V NHL nakonec stihl odehrát 1084 zápasů, v nichž si připsal 1088 bodů (nejlepší časy prožil v Calgary). Mezi jeho největší úspěchy patří Stanley Cup 1989, zlato ze ZOH 2002 a vítězství na Kanadském poháru 1991. Naposledy v NHL působil v Chicagu Blackhawks kde však pro problémy s drogami a alkoholem byl ze strany NHL suspendován. Závislost na návykových látkách jej pronásledovala v závěrečných letech kariéry, podstoupil léčení, které nakonec bylo úspěšné.

nepočítám s tím, že bych si zahrál čtyři zápasy (dříve byli na Euro Hockey Tour zvané i jiné národní týmy, například Kanada, pozn. HSfana). V nominaci bylo čtrnáct kvalitních útočníků a já bych byl rád, kdybych odehrál alespoň dvě utkání. Měl jsem štěstí, že tam byla nějaká zranění a kluci odjížděli pryč, takže jsem rád za příležitost, kterou mi trenéři dali," prozradil Tomáš Zetekovi. V utkání proti Finsku se pak blýskl třemi získanými body. „Určitě jsem byl moc rád, že mi tam padl nějaký gól a přidal jsem i asistence. Je to dobrý pocit, ale nějaká euforie to ne," řekl skromně hokejista, který v jedné formaci působil s duem karlovarských věží Skuhravým a Kumstátem. „Mně osobně spolupráce s nimi vyhovovala. A já doufám, že i jim. Na ledě a pak i v bodování bylo vidět, že si rozumíme. Oni mají sílu, dokáží se udržet v útočném pásmu dlouho na puku, a já tím pádem nemusím tolik bojovat za brankou nebo u mantinelů o puky. Jde hlavně o to, že díky jejich stylu hru jsem mohl hodně často být mezi kruhy a hledat si místo pro zakončení jejich přihrávek," poodhalil důvody skvělých výkonů. Sám ale říká, že mu je vesměs jedno, s kým a v jaké pětce hraje. „Už jsem několikrát říkal, že je mi jedno, v jaké pětce hraju. Jestli v první nebo ve čtvrté. Tohle je věcí trenérů, já budu makat naplno za každých okolností. Opravdu. Nerozlišuju, s kým chodím na led. Vždycky se snažím podat co nejlepší výkon.“

I trenér národního týmu Alois Hadamczik byl s výkony tehdy ještě českobudějovického štírka spokojen. „Nevzal si mě nijak stranou, ale po turnaji obcházel šatnu a každému hráči řekl názor na jeho vystoupení. Říkal, že to nebylo špatné, ale hlavně k nám mluvil jako celé pětce. Přál nám, abychom si udrželi formu po celou dobu soutěže. Nic konkrétního vůči mně to nebylo," prozradil pro web hokejcb.cz. Štěpán Hřebejk má prozatím na svém kontě šestnáct reprezentačních startů, v nichž se dokázal třikrát prosadit gólově a připsal si i tři asistence.

Pojďme ale zpět ke klubové scéně. V Mountfieldu setrval až do ročníku 2009/2010. Jenže právě na začátku této sezóny nepřežil čistku v sestavě a byl vyměněn do Karlových Varů za Václava Pletku.





do prvoligového Chomutova, kde sice nejprve působil formou hostování, ale svou precizní hrou nakonec vedení Pirátů přesvědčil, aby ho koupilo natrvalo. Hostování se tak změnilo v přestup. „Štěpán perfektně zapadl do týmu. Od svého příchodu podával kvalitní výkony, a proto jsme se rozhodli získat ho natrvalo,“ okomentoval jeho příchod do celku favorita 1. ligy manažer Chomutova Jaroslav Veverka.

29letý hokejista zatím na severu Čech předvádí dobré výkony. Letos dokonce hojně sbírá body a útočí na své osobní rekordy ze sezóny 2004/2005. Jak ale sám několikrát řekl, důležitý je pro něj jen týmový úspěch. A to, zda se ho letos dočká, se ukáže až v play-off. Jedno je jisté. Hráč Hřebejkových kvalit by měl hrát v extralize.

© Copyright 2007 www.hokej.cz

„Nějaké náznaky tam byly, pak to všechno usnulo. Pustil jsem podobné myšlenky z hlavy a soustředil se na své povinnosti, informace o výměně tudíž přišla docela náhle. Hned jsem začal zjišťovat, co mě v Karlových Varech čeká. Já doufám, že to pro mě bude nový impuls,“ řekl pro hokejv.cz útočník, jenž byl jedním ze služebně nejstarších hráčů v dresu Motoru a zároveň hokejista, který zažil poprvé hořkost výměny. „Nemohl jsem si myslet, že v Budějovicích zůstanu celou kariéru. Výhledově jsem si přál zkusit třeba cizinu, nebo angažmá někde v jiném českém klubu. Teď je ta chvíle tady. Poznám zase něco jiného a nového. Poslední dvě sezony nebyly z mé strany úplně nejlepší, moc bych si přál, aby výměna zapůsobila jako potřebný impuls,“ dodal.

Generální manažer Karlových Varů pan Vaněk Hřebejkovi naznačil, že s ním chce podepsat dlouhodobý kontrakt. Z tohoto závazku byl pochopitelně strakonický rodák nadšený. Jenže sliby-chyby. Už za rok se totiž defenzivní hokejista stěhoval znovu, tentokrát



Zpovědnice: Štěpán Hřebejk

zdroj: hokejtv.cz

V kolika letech jste začal hrát hokej a kdy jste se napevno usadil na svém postu?

„Bruslit jsem začal ve čtyřech letech a od šesti již hraji zápasy. Na svém postu hraji zpravidla od začátku, kdy mě trenéři postavili dopředu a já tam dodnes zůstal.“

Jaké máte nejvyšší cíle v hokeji?

„V této chvíli je pro mě nejvyšším cílem hrát co nejlépe dokážu.“

Co je podle Vás základem úspěchu v hokeji?

„Rozhodně tvrdá práce.“

Jaké jsou Vaše koníčky? Co nejraději děláte v letní přestávce?

„Rád si pojezdím na windsurfu, ale teď máme dvě děti, takže volného času je minimálně. Ve volném čase se věnuji hlavně rodině.“

Jaká je Vaše přezdívka a jak vznikla?

„V Budějovicích mi říkali Pišta, protože tam je vedoucí ze Slovenska a tam se Štěpán řekne Pišta.“

Jakou hudbu rád posloucháte?

„Popravdě řečeno je mi to úplně jedno. Já si v autě pustím rádio, a co hraje, to hraje. Žádný styl mi nevádí.“

Na jaký film se rád podíváte?

„Určitě se rád podívám na komedie s Luis de Funém a staré české filmy.“

Co Vás dokáže nejvíce naštvat?

„V hokeji mě nejvíce naštvne, když udělám nějakou osobní chybu a v normálním je to zlost lidí.“

Jak by podle Vás vypadal ideálně strávený den?

„Určitě s rodinou, ale někdy s manželkou máme i dny, kdybychom ty děti na půl dne odložili a byli bychom sami.“

Jaké je Vaše nejoblíbenější jídlo a pití?

„Nejoblíbenější jídlo je určitě svíčková s houskovým knedlíkem a k pití si rád dám plzeňské pivo.“

Vlastníte nějaké domácí zvíře?

„Zvíře nevlastním, ale jak říkám, máme dvě děti a to se někdy vyrovná jakémukoliv zvířeti :-).“

Kdybyste mohl mít tři přání...?

„Zdraví pro mě a pro moji rodinu, a to ostatní přijde.“





Ústečtí Lvi jsou v médiích bráni jako Ti druzí. Když se řešilo případné uzavření extraligy, APK navrhovalo přibrání Chonmutova. Ale zdá se, že na Ústí nad Labem hokejoví oligarchové zapomněli? Určitě neprávem. Slovan je sice až na druhé koleji, ale jejich výsledky jsou oproti těm pirátským lepší.

autor: HSfan

foto: Miroslav Rosendorf (hcusti.cz)

Rok Pajíc se letos trápí. Nedostává tolik prostoru a navíc se zranil.

ÚSTEČTÍ LVI

Počátky hokeje v severočeském městě sahají k roku 1945. Samotný klub byl pak založen o rok později. V roce 1966 už Slovan bojoval ve 2. lize, Po roce 1972 už Lvi váleli v 1. NHL, kde patřili mezi absolutní špičku soutěže. Jenže postupem času začal úpadek tohoto klubu. Po sezóně 1997/98 byl dokonce klub nucen pro vleklé finanční potíže soutěž odprodat do Chomutova. V následující sezóně se Slovan zachránil před pádem do oblastního přeboru až několik kol před koncem soutěže.

Deset let pak trvala hokejistům Ústí nad Labem cesta z hokejového suterénu, z nejzanedbanějších míst hokejové mapy Česka, mezi hokejovou českou smetánku. Krůček po krůčku se ale zvedali a v sezóně



Zdeněk Orct je jednou z největších osobností soutěže.



Pavel Janků na sklonku kariéry svým hokejovým uměním těšil i ústecké fanoušky. Klub jako takový se mu letos odvděčil slavnostním poděkováním.

Hezké video s kompilací jeho okamžiků ve Slovanu můžete shlédnout [ZDE](#)

2007/2008 postoupili do extraligy, kde sice vyhořeli, ale samotná účast v nejvyšší soutěži je vzhledem k těžkým časům, které postihly Lvy na konci 20. století skvělým úspěchem.

V loňské sezóně Ústí nad Labem možná trochu překvapivě postoupilo do baráže, kde ovšem paradoxně, dnes již hráč Slovanu, Daniel Boháč dvěma góly bruslí cestu do nejvyšší soutěže pro Severočechy uzavřel. „Vzhledem k tomu, že jsme chtěli postoupit do extraligy, je sezóna neúspěšná. Nehráli jsme s nejhorsším týmem extraligy (naráží na Kladno, které od účasti v baráži

Soupiska

#	post	jméno	narozen	věk	výška	váha	hůl
72	brankář	Martin Falter	27.11.1983	28 let	182 cm	81 kg	L
3	brankář	Pavel Francouz	3.6.1990	21 let	182 cm	81 kg	L
7	brankář	Zdeněk Orct	28.4.1970	41 let	185 cm	85 kg	L
48	brankář	Michal Petrásek	19.12.1991	19 let	182 cm	83 kg	L
17	obránce	Kamil Černý	20.11.1985	26 let	182 cm	81 kg	L
27	obránce	Miloslav Gureň	24.9.1976	35 let	188 cm	95 kg	L
82	obránce	Ondřej Holomek	9.8.1990	21 let	185 cm	83 kg	L
44	obránce	Petr Hořava	22.7.1985	26 let	182 cm	83 kg	L
29	obránce	Patrik Husák	23.4.1990	21 let	186 cm	73 kg	
23	obránce	Jan Klobouček	24.2.1973	38 let	191 cm	95 kg	L
26	obránce	Jiří Kučný	17.11.1983	28 let	185 cm	84 kg	L
9	obránce	Filip Pavlík	20.7.1992	19 let	181 cm	83 kg	P
12	obránce	Lukáš Poživil	12.9.1982	29 let	182 cm	91 kg	P
55	obránce	Dan Růžička	31.12.1991	19 let	180 cm	85 kg	P
16	obránce	Adam Sedlák	21.9.1991	20 let	186 cm	96 kg	P
88	obránce	Zbyněk Sklenička	15.12.1981	30 let	196 cm	106 kg	L
6	obránce	Jiří Suchý	3.1.1988	23 let	180 cm	96 kg	L
28	obránce	Tomáš Voráček	27.2.1990	21 let	193 cm	91 kg	L
2	obránce	Jiří Zeman	12.2.1982	29 let	177 cm	80 kg	L
38	útočník	Jan Alinč	27.5.1972	39 let	188 cm	84 kg	L
8	útočník	Daniel Boháč	13.2.1980	31 let	184 cm	89 kg	L
22	útočník	Miloslav Čermák	15.11.1986	25 let	175 cm	69 kg	L
95	útočník	Zbyněk Hampl	22.3.1988	23 let	187 cm	90 kg	L
52	útočník	Lukáš Handlovský	3.8.1986	25 let	182 cm	84 kg	P
78	útočník	Robin Hanzl	10.1.1989	22 let	184 cm	78 kg	L
66	útočník	Robin Kovář	2.4.1984	27 let	186 cm	89 kg	P
39	útočník	Marek Laš	24.1.1987	24 let	188 cm	87 kg	P
30	útočník	Jakub Lev	6.12.1990	21 let	184 cm	88 kg	P
87	útočník	David Ludvík	26.7.1981	30 let	180 cm	84 kg	P
22	útočník	Juraj Majdan	20.8.1991	20 let	176 cm	83 kg	L
76	útočník	Rok Pajič	26.9.1985	26 let	176 cm	83 kg	P
25	útočník	David Pazourek	1.12.1973	38 let	176 cm	80 kg	L
24	útočník	Tomáš Rod	26.4.1988	23 let	182 cm	90 kg	L
41	útočník	Jaroslav Roubík	16.9.1977	34 let	181 cm	91 kg	L
45	útočník	Martin Šagát	11.11.1984	27 let	194 cm	95 kg	P
80	útočník	Miroslav Třetina	27.1.1980	31 let	183 cm	81 kg	L

průměr: 27 let 184 cm 86 kg

zachránil odečet bodů, pozn. HSfana), i proto si myslím, že náš tým je konkurenceschopný s kterýmkoliv extraligovým týmem," zhodnotil závěr sezóny manažer klubu a bývalý vynikající hokejista Robert Kysela. „Podobný tým jako máme my, je i v Chomutově. Jsem tedy toho názoru, že by se rozhodně měla hrát široká baráž, což extraligoví manažeři a vedení svazu slibují už asi šest let a pokaždé se nějakým způsobem zkrátka přeonačí zákulisníma hrama, tak aby se to nehrálo. Myslím, že Ústí by hrálo v ELH důstojnou roli," doplňuje generální manažer Slovanu.

Tehdy ještě Robert Kysela netušil, že se APK pokusí dokonce extraligu uzavřít. „Uzavírání soutěže je z diváckého hlediska krokem zpátky. Myslím si, že u nás na to nejsou dobré podmínky. Naopak by mělo dojít k maximální otevřenosti soutěže v podobě široké baráže. Ideální v Evropě je podle mě švédský model, ve kterém je široká baráž šesti týmů," nastínil svůj názor pro Pavla Přibyla a dále okomentoval případné rozšíření extraligy. „Chomutov a Ústí jsou kluby, které dlouhodobě dokazují vysokou výkonnost a určitě by si zasloužily příležitost extraligu hrát. Na druhou stranu nikoho nenutím, aby extraligu rozšiřoval, byť je to jedna z možností. Každopádně by měla existovat možnost vybojovat si postup sportovní cestou. Nevím, proč by měla být extraliga striktně uzavřená nějakým direktivním rozhodnutím. Neříkám omezená licenčními podmínkami, to si umím představit, že by mohlo fungovat, ale rozhodně by nemělo soutěž hrát stůj co stůj pořád čtrnáct stejných týmů. To by byl krok zpátky z hlediska celého českého hokeje i z hlediska atraktivity jednotlivých zápasů extraligových týmů. Kluby, které budou finančně slabší, budou soutěž

Největší ofenzivní hvězdy

Robin Hanzl



Je to hokejista extraligové úrovně, což dokazuje skvělými výkony v Litvínově, kam byl svým kmenovým klubem zapůjčen. Dokonce má víc bodů (20) než legendární Martin Ručinský (14). Do Ústí nad Labem by se měl syn slavného otce vrátit před play-off.

Jaroslav Roubík



Jaroslav Roubík je taktéž hráčem, který by klidně mohl hrát v extraligovém týmu důležitou roli. Bohužel už v jeho věku asi těžko sežene angažmá v nejvyšší soutěži. Jediné naděje Roubíka, bývalého kapitána Hradce Králové, se tak upírají k tomu, že si extraligu zahraje za Ústí nad Labem.

Jan Alinč



To Jan Alinč letos extraligu už vyzkoušel. Na střídavé starty ho totiž do svých řad získala pražská Slavia. Vladimír Růžička určitě svého rozhodnutí nelituje, protože Alinč byl přínosem jak na ledě, tak i v kabině, kde jistě mladým slávistickým nadějím předal několik dobrých rad. Pokud Slovan letos postoupí do ELH, Alinč si ELH ještě zahraje. Má na to totiž ve smlouvě klauzuli.



Největší defenzivní hvězdy



Pavel Francouz

Tento gólman by si zasloužil chytat v extralize. Nejen zasloužil, on má prostě extraligové schopnosti. V Ústí nad Labem má navíc v osobě Zdeňka Orcta skvělého učitele. Jediné, co by potřeboval, je to, aby se Slovan do extraligy probojoval již letos. Čím dříve, tím lépe.



Jan Klobouček

Statistiky občas matou. Je to i v případě ústeckého kapitána. Rozhodně nepodává tak famózní výkony, jak by se dalo předpokládat dle jeho individuálních statistik. Rozhodně jsou ale jeho výkony oproti předešlým sezónám jako nebe a dudy.



Jiří Zeman

To Jiří Zeman, Kloboučkův spoluhráč z formace, tak oslnivá čísla nemá. Zato ale v anketě Král Lvi Areny, což je anketa o nejlepšího hráče měsíce, má více bodů než zmíněný Klobouček. Pro mužstvo je tak tento defenzivní obránce, jenž loni marodil, hodně důležitý.



Miroslav Třetina je novou posilou Ústí nad Labem. Zatím se ukazuje ve skvělém světle.

hrát s dorostenci a diváci na to přestanou chodit," řekl serveru ustecky.denik.cz. „Hokej v první a druhé lize by v tomto případě skončil a stal se zájmovou organizací. Ve finále by na tom utrpěl celý český hokej. Za ekonomickou situaci si každý klub zodpovídá sám. Není to tím, že za to může systém hokeje, za to může vedení jednotlivých klubů. Nikdo přece klubům nenařizuje, aby dával hráčům půlmilionové platy. Je to rozhodnutí každého vedení a majitelů klubu. Rozhodně se to nevyřeší uzavřením extraligy," dodal.

Pojďme ale zpět k hokeji. V letní přestávce klub do svých řad angažoval několik elitních prvoligových hráčů. Jedná se zejména o Miroslava Třetinu a Jaroslava Roubíka. Severočeši si dále vyhlédli i posilu v extralize. Do svých řad totiž zlákali Daniela Boháče, o kterém již bylo psáno v souvislosti s loňskou baráží. Největší ztrátou pak byl odchod Robina Hanzla, ten ale do Litvínova přišel jen na hostování do konce ledna, takže Slovanu bude v závěru ročníku plně k dispozici. Navíc za něj mohou Lvi dostat nějakou tu kompenzaci. „Pro nás už je ale velkou kompenzací to, že Hanzl pravidelně hraje ELH a se získanými zkušenostmi se v lednu vrátí do Slovanu. A podle umístění Litvínova se budou zvažovat další alternativy hráčské kompenzace," nastínil situaci ohledně talentovaného Robina Hanzla sportovní manažer klubu Jaromír Šindel.

K dalším výrazným změnám ale došlo až v průběhu sezóny. Jedná se hlavně o rozpůjčení hráčů do extraligy. Největší rozruch vyvolalo zapůjčení Jana Alinče, který letos hraje v obdivuhodné pohodě. „Odchod Honzy jsme dlouho zvažovali, nakonec jsme z důvodu uvolnění některých hráčů Slavie pro závěr sezóny a faktu, že jsme chtěli dát větší herní prostor Pajičovi, k této výpomoci přistoupili. Bohužel Pajič se zranil a tým se dostal do podobné herní nepohody jako v loňské sezóně. To že v dané chvíli není herní projev optimální, je pravda, ale o postupu

se bude hrát v březnu a dubnu. Věříme tomu, že trenéři na toto období tým připraví stejně jako v loňské sezóně," doufá Jaromír Šindel, bývalý reprezentační brankář.

V současnosti, jak naznačil, nehraje Slovan vůbec dobře. V první polovině ročníku byl suverénní, ale poté, co několik hráčů zamířilo na střídavé starty do nejvyšší soutěže, několikrát klopýtnul. Fanoušci pochopitelně neskrývali frustraci. Vybral jsem několik příspěvků z diskusního fóra spolufavorita soutěže (pochopitelně byly redakčně upravovány).

Bury: Vůbec, ale vůbec nejsem spokojen. To, co se tady poslední dobou děje, je hřích! Marodka velká, a ještě hráče půjčujeme. Kde jsou ty doby, kdy jsme měli parádně sehraný tým? Všechny hráče ihned stáhnout, sehrát se!

Severočech: Tak co jsme dnes viděli: hokej na úrovni druhé ligy. Již si nemusím brát servítky, bylo to opravdu hloupé představení. Je mi smutno při pomýšlení, že Slovan z první poloviny soutěže je kdesi na Maledivách. Nebudu hodnotit jednotlivce, celá hra je k zamyšlení. Musíme se rychle sebrat. Máme problém, přátelé. A veliký!

Usm: Jenom jsem zvědavý, jaké náhrady se od ELH dočkáme za to utrpení, které díky půjčování klíčových hráčů musíme snášet? Odměnou nám bude uzavření ELH.



Kapitán týmu Jan Klobouček zažívá letos výbornou sezónu.



Jakub Lev úspěšně hostuje z extraligové Plzně.

Langi: Tak Dušan Salfický ve Varech ještě do konce ledna. To je přesně ono, pořád vycházíme vstříc klubům z extraligy a ty nás pak pohnojí tím, že kují proti nám uzavření soutěže. Nejlepší se předvedl Litvínov. Být Kyslíkem (označení Roberta Kysely, pozn. HSfana), stáhnou jim Hanzla hned, jak to bude možné, a vykašlu se na ně. David Pojkar je ve Vervě do konce sezony, čili s tím nic moc dělat asi nejde, ale Robina bych stáhnul. To samé Dušana. U brankářů máme teďka problémy, tak nechápu, proč si Salfu nestáhneme a místo něho tu máme Faltera ze Sparty. Asi je to těžké, když máme tak široký kádr a i když se nám to líbí více či méně, je pořád lepší pro ty kluky hrát extraligu než 1. ligu, tudíž to bude asi argument Šindela a Roberta. Ale čistě teoreticky by se Slovan uživil i bez těch střídavých startů do extraligy, zas tak úchvatné ty peníze za to Ústí mít nebude.

Opravdu bude zajímavé sledovat, zda cesta, kterou nyní Slovan nastolil, povede k vytouženému cíli, který nemůže být nic jiného, než postup do nejvyšší soutěže.

Stadion



Zlatopramen Arena, kde Lvi slavili čtyři prvoligové tituly, prošel v poslední době několika rekonstrukcemi. Nakonec se kapacita stadionu zastavila na 6500 místech, z nichž více jak 4500 je určeno pouze na sezení. Arena Slovanu dokonce v jednom utkání hostila i reprezentační tým.

Fanoušci



Slovan měl loni nejlepší návštěvnost, když si pravidelně na domácí zápasy Lvů nacházela cestu dvoutisícovka příznivců. Na derby pak chodilo i přes čtyři tisíce návštěvníků. I co se týče fandění, patří ústecký kotel k nejlepším v 1. lize. Občas, zejména při zápasech s konkurenčním Chomutovem, se kotelníci vytáhnou i povedeným choreem. Dalším neoddiskutovatelným plusem fanoušků Ústí je to, že většina z nich disponuje žlutým dresem, což vytváří pěkný vizuální pohled.

Město Ústí nad Labem



Ústí nad Labem leží na severozápadě Čech. Je to s 95 000 obyvateli sedmé největší město České republiky. Město má vlastní zoologickou zahradu, založenou roku 1908. Mezi nejznámější osobnosti, které mají nějaký vztah k Ústí nad Labem (ne nutně rodáky), patří Jaroslav Foglar, Richard Wagner, Jiří Bartoška, Josef Alois Náhlavský, Josef Carda, Ondřej Vetchý, Jan Čaloun, Milan Hejduk, Jiří Jarošík, Michal Neuvirth, Karel May a další.

Odchovanci klubu

Odchovancem Slovanu je například současný trenér Lvů Petr Rosol, který hrával i za československou reprezentaci. Z mládežnických kategorií Severočechů vzešel i Jan Čaloun (olympijský vítěz). Z novodobé historie pak Ústí vyprodukovalo mimo jiných Michala Neuvirtha, současného brankáře Washingtonu v NHL, ryzího kanonýra Milana Hejduka (foto s Maurice Trophy) či Karla Kubáta, oporu zadních řad Litvínova.



Sestava z posledního zápasu

Koutský

Klobouček- Zeman

Poživil- Hořava

Pavlík- Černý

Růžička-Dominik Boháč

Lev-Roubík-Ludvík

Kovář-Rod-Sklenička

Třetina-Daniel Boháč-Pazourek

Treille-Čurilla-M. Čermák





Po celou svoji kariéru držel se svým bratrem Romanem krok. Ale po přestupu do Českých Budějovic se poprvé jejich cesta rozdělila. Zatímco Roman se v extralize prosadil, Michal putuje po hostováních v 1. lize.

Autor: HSfan, Zdeněk Kamínek, Petr Bílek

foto: Martin Pavlík, Miroslav Rosendorf, Jiří Mokrý

MICHAL PŠURNÝ

Roman Pšurný je jedním z nerozlučné bratrské dvojice Pšurných. V jeho kariéře byste skutečně hledali jen pár okének, kdy nehrál se svým dvojčetem Romanem. „Víme o sobě, kde druhý hraje, kde se pohybuje.“ Třebaže jsou dvojčata, ve škole jim to ani za mák nepomáhalo. „Jsme totiž dvojjvečníci, nejsme si vůbec podobní, takže naši záměnu by učitelky prokoukly velice brzy,“ tvrdí Michal Pšurný. Na ledě si naopak díky tomu náramně rozuměli. „Někdy to bylo i poslepu,“ liboval si Roman Pšurný.

O malinko starší je Michal. „Narodil se první,“ prozradilo jeho dvojče. Hokejově je vychoval Zlín. „Hráli jsme spolu odmalička,“ připomněl Roman Pšurný. Na ledě ovšem mají rozdílné úkoly. „Já jsem levé bránící křídlo, brácha víc střelí, hraje napravo,“ ozřejmil pro idnes.cz Roman Pšurný. „Ale nežárlím na to, že by měl zakončovat on. Jsem jediné rád, když dá gól,“ komentoval pro Petra Bílka rozdělení úkolů ještě za jejich společného působení. A jak jeden druhého popisují? Roman tvrdí: „Michal je větší zakončovatel než já.“ Michal charakterizuje: „Roman umí zabojet, získat důležité puky a dát je do gólové pozice.“

Michal Pšurný se narodil 23. února 1986 ve Zlíně (do hokejové rodiny, protože i jeho otec byl profesionálním hokejistou). Tam také jako malý hošík začínal s hokejem a ve vyhlášeném obuvnickém městě také prošel všemi mládežnickými kategoriemi. „S



foto: Miroslav Rosendorf



Hráčské info

23.2.1986

útočník

hůl pravá

183cm, 83kg

38Z, 7G, 20A, +10 +/-, 20TM

Statistiky

Sezóna	Klub		Z	G	A	B	TM
2000-01	Zlín - dor.	(E)	1	0	0	0	0
2001-02	Zlín - dor.	(E)	45	28	23	51	10
	Zlín - dor.	(E, p-o)	6	3	2	5	0
2002-03	Zlín - dor.	(E)	26	25	16	41	22
	Zlín - jun.	(E)	22	7	5	12	27
	Zlín - dor.	(E, finále)	3	0	2	2	0
2003-04	Zlín - jun.	(E)	50	26	23	49	14
	HC Hamé Zlín	(E)	5	1	0	1	2
	Zlín - jun.	(E, p-o)	5	0	0	0	4
2004-05	Zlín - jun.	(E)	34	18	11	29	32
	SHK Hodonín	(2.liga)	3	2	0	2	2
	Zlín - jun.	(E, p-o)	2	1	0	1	0
2006-07	HC Hamé Zlín	(E)	20	2	0	2	10
	SK Horácká Slavia Třebíč	(1.liga)	34	6	11	17	18
	SK Horácká Slavia Třebíč	(1.liga, p-o)	5	0	0	0	2
	LHK Jestřábi Prostějov	(1.liga)	8	3	5	8	10
2007-08	RI OKNA ZLÍN	(E)	32	8	3	11	20
	LHK Jestřábi Prostějov	(1.liga, out)	2	1	0	1	12
	RI OKNA ZLÍN	(E, umístění)	12	7	1	8	2
	RI OKNA ZLÍN	(E)	36	2	6	8	16
2008-09	HC Dukla Jihlava	(1.liga)	4	2	3	5	0
	HC Slovan Ústečtí Lvi	(1.liga, p-o)	10	0	1	1	2
	HC Slovan Ústečtí Lvi	(1.liga)	43	14	21	35	41
2009-10	HC Slovan Ústečtí Lvi	(1.liga, p-o)	14	3	6	9	4
	HC MOUNTFIELD	(E)	10	0	1	1	2
	IHC KOMTERM Písek	(1.liga)	30	10	14	24	10
2010-11	IHC KOMTERM Písek	(1.liga, b)	8	2	4	6	2
Celkem v extralize			115	20	11	31	52
Celkem za Olomouc			0	0	0	0	0

Reprezentace:

2001-02	Česká republika U16	3	0	0	0	0
2002-03	Česká republika U18	5	0	4	4	0
2003-04	Česká republika U18	5	1	3	4	2
2004-05	Česká republika U20	4	1	2	3	0



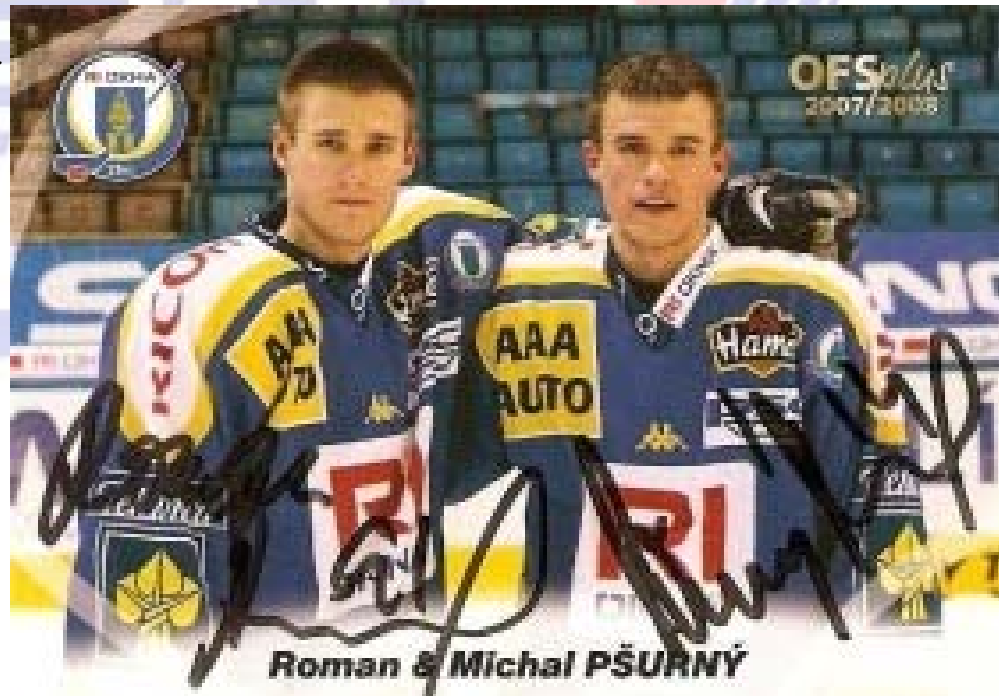
sezoně 2002 / 2003, kdy končil své dorostenecké angažmá, nasázel v šestadvaceti zápasech famózních pětadvacet gólů.

Na extraligovou scénu vpadl na podzim roku 2003, kdy jej trenér Ernest Bokroš poslal na českobudějovický led za rozhodnutého stavu 4:1 pro domácí Jihočechy. Celkem v premiérové sezoně mezi extraligovými mantinely sehrál pět utkání a zaznamenal také jednu branku, kterou mírnil jasnou porážku 1:5 na ledě Znojenských Orků. Jako jeden z mála hráčů s extraligovými zkušenostmi také odcestoval na světový šampionát osmnáctiletých v Bělorusku, kde Česká republika získala bronzové medaile. Sám Michal zaznamenal v sedmi utkáních dvě branky, obě vstřelil ve čtvrtfinálové bitvě Švédům, kteří českým mladíkům podlehli hladce 1:5. Zatímco v sezoně 2003 / 2004 naskočil alespoň k pěti utkáním za seniorský tým Zlína, o rok později nesehrál v extralize ani jeden zápas. Tuzemská nejvyšší soutěž zažila nebývalý vpád stávkujících hvězd z kanadsko-americké NHL a Michal Pšurný se tak musel spokojit se zápasy ve zlínské juniorce, potažmo ve druholigové Kroměříži.

V ročníku 2004/2005 se pak poprvé cesty dvou bratrů rozdělily. Zatímco o

bráchou Romanem jsme začínali bruslit asi ve čtyřech letech, k hokeji nás přivedli rodiče. Jako kluci jsme se věnovali také fotbalu a tenisu." 25letý forvard byl vždy o krůček před svými vrstevníky, do dorostenecké extraligy zasáhl již v patnácti letech, do juniorské v sedmnácti.

Od útlého věku také dával najevo svůj talent. V útočné formaci s bratrem Romanem ze soupeřových obránců dělali statisty tréninkového cvičení a například v



Roman & Michal PŠURNÝ

několik minut mladší Roman zamířil do Kanady, Michal setrval ve městě obuvi. „Bez Michala to v Kanadě nebylo ono,“ řekl Roman, který nakonec svého bratra do WHL zlanal. „Bratra jsem tam zlákal. Dalo mi to jen pozitiva, nemůžu říct špatné slovo. Ale padlo to, když mi nevyšel draft z Rangers. Vrátil jsem se do Zlína kvůli dodělání gymnázia a extralize,“ ohlíží se Roman Pšurný. Michal přidal: „Naučil jsem se řeč, zjistil, jak se hraje kanadský hokej. Výborná zkušenost.“

Společně se svým bratrem se po této sezóně vrátil do Čech, kde opět navlékl zlínský dres. Naskočil ke



dvaceti extraligovým zápasům, v nichž vstřelil dvě branky. Téměř čtyřicetizápasovou porci přidal během angažmá v prvoligové Třebíči, kde se stal jedním z klíčových hráčů a na týmové produktivitě se podílel 17 získanými body.

Ve svých jednadvaceti letech pak měl nejvyšší čas se prosadit natrvalo do zlínské sestavy, jenže přes veškerou snahu si jistou pozici vybojovat nedokázal. Vůbec nejbližší k ní měl během skupiny o záchranu sezony 2007/2008, kdy ve dvanácti zápasech nastřílel sedm branek. V další sezóně však získal jen osm kanadských bodů a Zlín jej nejprve krátce odeslal na hostování do Jihlavy, posléze do Ústí nad Labem. Tomu pomohl k postupu do baráže proti Mladé Boleslavi, kvůli přísným řádům v ní však nemohl coby hráč, hostující z vyšší soutěže, nastoupit. „K této sezóně se moc vracet nechci. Hrál jsem do vánoční přestávky ve Zlíně. Pak se nepodařil jeden zápas a trenér Venera to promíchal. Vypadl jsem ze sestavy a měsíc jsem ve Zlíně jen trénoval. V závěru přestupního termínu mně agent domluvil angažmá s generálním manažerem Robertem Kyselou. Před příchodem do Ústí mně chyběl zápasový



rytmus," řekl pro Zdeňka Kamínka. „Přišel jsem do Ústí a kluci byli rozehraní. Trenér Hořava měl asi jiné plány a tak jsem neměl na ledě tolik příležitostí. Je to za mnou," dodal. „Po sezoně jsem věděl, že Zlín mi smlouvu neprodlouží. Po závěru ročníku jsem se bavil s panem Kyselou, který mně sdělil, že by měl zájem nejen o mě, ale i o bratra Romana. Nakonec to dopadlo, že jsme oba do Ústí přišli, i když ve hře byly i jiné týmy," naznačil další krok ve své kariéře, tedy podepsání smlouvy na ročník 2009/2010 s Ústím nad Labem.

Bratrské duo předvádělo ve Slovanu výborné výkony. Dokonale využili své sešranosti a sbírali body po hrstech. Skutečnost, že nastupovali v jednom útoku společně, se odrazila i na bodových kontech obou mladíků. Roman nashrádal v základní části a play off 45 kanadských bodů za 20 gólů a 25 asistencí, Michal byl jen o bod horší, když skóroval sedmákrát a přidal sedmadvacet asistencí. „Bráchu jsem si nedobíral," vyhrkne o maličko úspěšnější Roman. „Od určité doby jsme se naučili statistiky nesledovat. Akorát to zbytečně rozptyluje a svazuje. Navíc ono to i odpovídá tomu, že jsme spolu hráli v jedné formaci. Je logické, že si jeden připíše asistenci, když dá druhý gól," dodal Roman Pšurný. Bratři sbírali hojně bodů i přesto, že v zápise byli vedeni jako členové čtvrté pětky. „Trenér Rosol to střídá pravidelně. My to tak nebereme, že jsme ve čtvrté pětce. Není to pro nás nic podřadného. Nevnímají to ani hráči a ani trenéři. Máme rovnocenné čtyři lajny, které jsou schopny rozhodnout zápas," vysvětloval situaci v útočných řadách.

Ale ani bratři Pšurní nedokázali zabránit porážce svého týmu ve finále 1. ligy proti krajskému rivalovi z Chomutova. Poté, co bylo jasné, že Ústí do extraligy nepostoupí, už si obě dvojčata hledala nového zaměstnavatele, nejlépe z extraligy. A s nabídkou pro oba bratry přispěchaly České Budějovice. „Na Ústí určitě nezanevřu. Strávil jsem tu krásný rok. Dařilo se mi herně. Byla tu fajn parta. S klukama zůstanu v kontaktu a budu Ústí držet palce, aby se příští rok dostali do extraligy. Určitě



se nezměnilo. „Snažil se zlepšit, ale velký posun nenastal, takže jsem musel zabrat já, aby nás nesežrali brouci,“ směje se Roman.

Po celou svoji kariéru podávalo duo Pšurných rovnocenné výkony, ale v Motoru se snad poprvé jeden z bratrů svému sourozenci vzdálil. Roman Pšurný totiž zažil skvělý ročník, kdežto Michal se nedokázal prosadit do základní sestavy a byl poslán do prvoligového Písku. „Trenér Výborný se mnou počítal, do budějovického týmu ale přišel Podlešák ze Sparty a tím pádem jsem se ocitl mimo sestavu a následně v Písku,“ přiblížil čtyřadvacetiletý forward tehdejší situaci. „Že bych cítil nějakou křivdu, to rozhodně ne. Je to pro mě ale asi trochu zklamání, protože na extraligu jsem se těšil. Ale je to hokejový život. Člověk nikdy přesně neví, co ho čeká a ničemu se moc divit nemůže.“

A čím to, že Roman zazářil a Michal prožil hokejový útlum. „Někdy to vyjde, někdy ne. Dopadlo to tak, jak to dopadlo a už to bohužel nevrátím.“

vedení poskládá takový tým, který bude schopen bojovat opět o extraligu.“

V rodinném domku při svém krátkém angažmá v Motoru přebýval Michal Pšurný se svým bratrem. Vzájemné rozdělení úkolů ovšem prý nefungovalo úplně podle Romana Pšurného. „Uzavřeli jsme nepsanou dohodu, že já se postarám o organizační věci a brácha bude takový pracující pěšáček, protože mu to jde lépe,“ usmívá se. „Musím ho ale pokárat, protože to nějak zanedbává,“ vypráví následně s cukajícím koutky. „Trochu hřeší na přítelkyni, která tu momentálně je a bere to za něj. Jsem ale zvědavý, jak to bude vypadat, až odjede,“ směje se.

A když odjela, světe div se, nic





Trochu mě mrzel fakt, že v současnosti nemohu nastupovat s mým bratrem, ale ne vždy to může skončit tak, jak si člověk přeje. Takový je hokejový život a já jdu dál, je to pro mě uzavřená kapitola," řekl pro web hcusti.cz Michal Pšurný. „Jsme na sebe zvyklí, na druhou stranu jsme nepočítali s tím, že spolu strávíme celou kariéru. Navíc jsme si angažmá v různých klubech už vyzkoušeli," okomentoval odloučení bratrů dnes již známější Roman.

Michal Pšurný, jak již bylo zmíněno, zamířil do prvoligového Písku, který byl ve druhé nejvyšší soutěži nováčkem. A nováčkovská daň se v IHC projevila. Písek si uřízl ostudu a špatná nálada v kabině se odrazila i na výkonech zlínského odchovance, který nakonec nasbíral čtyřicet bodů, ale po herní stránce to mělo k ideálu daleko. „Písek bojoval celou sezónu o poslední místo. V takovémto rozpoložení se člověku nikdy nehraje dobře, a když se často prohrává, tak nálada není nejlepší, je to trápení."

25letý hokejista tak po sestupu Písku uvítal možnost působení v Olomouci, která má přece jen větší ambice. „Na začátku soutěže se Olomouc dohodla se Zlímem, kterému patřím, a tudíž tam mám vyřízené i střídavé starty.

Dotazník Michala Pšurného

zdroj: hc-olomouc.cz

Největší hokejový zážitek: Bronz na MS U18.

Oblíbená barva: Modrá.

Kniha nebo noviny? Blesk.

Auto? Octavia.

Jídlo a pití: Svíčková, voda.

Nejvážnější zranění: Vyklobené rameno.

Další záliby kromě hokeje: Fotbal, tenis.

Přezdívka v kabině: Pšurka.

Hudba? Queen.



Každého hráče extraliga láká, je to otevřené. Když se člověku zadaří, může se naskytnout příležitost. Neznamená to tedy, že se nesoustředím na Olomouc. Pokud mi vedení Zlína zavolá o pomoc, hrát půjdu a budu jedině rád. Pokud se nic nenaskytne, budu se snažit odvést nejlepší výkony pod trenéry Petrem Fialou a Janem Tomajkem. V Olomouci jsem spokojený a snad to bude fungovat," naznačil. že



se návratu do extraligy ještě nevzdává.

Angažmá v Olomouci je pro Pšurného prestižní i v tom, že se v jedné kabině potkává s Jiřím Dopitou. „Dopita je hrající legenda českého hokeje, dokázal toho strašně moc a není třeba o tom diskutovat. Klobouk dolů před ním, ve svém věku se stále drží na výborné úrovni a ve skvělé kondici. Tréninky probíhají běžně, nemá žádná extra privilegia a trénuje naplno jako každý jiný. Je to profesionál a nedovolí si to jen tak odklouzat. Je radost s ním trénovat.“

Zajímavostí je pak to, že Jiří Dopita (43 let) hrával v Olomouci ještě za dob, kdy za Hanáky válčil Pšurného (25 let) otec Radek. „Jirka ví, že s ním

Dotazník Michala Pšurného

zdroj: hokej.cz

Oblíbení trenéři? "Nejvíc mi pomohl táta. Z ostatních trenérů bych nerad na někoho zapomněl. Ale pokud mám přece jen jednoho vybrat, byl by to pan Stuchlík."

Nejhezčí hokejové zážitky? "Nejlepším zážitkem byl zisk bronzové medaile na mistrovství světa osmnáctiletých 2004 v Minsku. Cením si i toho, že jsem se dostal do zlínského áčka."

Co vás nejvíc zarmoutilo? "S bráchou nás mrzí, že jsme se nevešli do kádru reprezentační dvacítky pro mistrovství světa 2006. Pan Rulík nás tehdy vyřadil těsně před turnajem."

Čeho se nejvíc bojíte? "Obecně nemoci a zranění. Jinak také injekčních stříkaček."

Co vás dokáže naštvat? "Jsem pohodový člověk. Někdy mě rozčílí můj špatný výkon, v osobním životě pak různé maličkosti. Zůstávám spíš v klidu, někdy však vybuchnu."

Oblíbení herci, herečky? "Z našich by to byli Mirek Donutil a Bolek Polívka, z cizích pak herečka Jennifer Aniston nebo Morgan Freeman."

Jakou posloucháte muziku? "Nevybírám si, nemám vyhraněný styl. Stačí mi puštěné rádio."

Zamilované zvíře? "Když o tom tak přemýšlím, tak asi kosatky. Mám je rád - snad pro tu jejich volnost a svobodu. Baví mě se na ně dívat v televizi."

Představa o ideální dovolené? "Měl jsem možnost podívat se na Havaj a bylo to tam příjemné. Kdybych mohl, asi bych vyrazil na nějakou zimní dovolenou. Hory, lyže - to musí být fajn. Zatím se mi to nikdy nepěstělo, protože mám hokejové povinnosti."

Co vám chutná? "Svíčková od babičky, ale tu si dám jen mimo sezonu. Při hokeji by měl jíst člověk lehčí jídla. Chutnají mi těstoviny a kuřecí maso. Piju obyčejnou vodu."

Kdo je vaším hokejovým agentem? "Robert Spálenka, Robert Kostka a Emil Šnobl."

Jaké čtete noviny a časopisy, sledujete internet? "Z novin čtu většinou Sport a Blesk, bývají totiž v kabině. Na internetu sleduju hokejové novinky i informace z jiných oblastí, hojně využívám e-mailů při komunikaci s kamarády. Internet je výborná věc."

Jaké typy žen se vám líbí, máte přítelkyni? "U žen nemám vyhraněný typ, je to individuální. Dívka mě musí něčím zaujmout. Přítelkyni nemám."

Jste pověřčivý? "Mám své zvyky. Jde spíš o maličkosti - úprava hokejky, výstroj a tak. Jinak pověřčivý nejsem."

Záliby? "Jiné sporty, hlavně tenis a fotbal. Rád se podívám na televizi, koukám třeba na fotbalovou Ligu Mistrů. No a k mým zálibám patří také spánek."



Před nedávnem pořídil redaktor webu hokej.cz Libor Kult s Michalem Pšurným interview, které si můžete přečíst [zde](#)

bývalému celku jsem vnímal. Byl to zvláštní pocit. Z povinnosti jsem na výhru vypsál v kabině odměnu, je to tradice." Olomouc sice v prvním zápase sezóny proti Lvům padla, ale v následujících kolech Kohouti možná trochu překvapivě vyhrávali jak na běžícím páse.

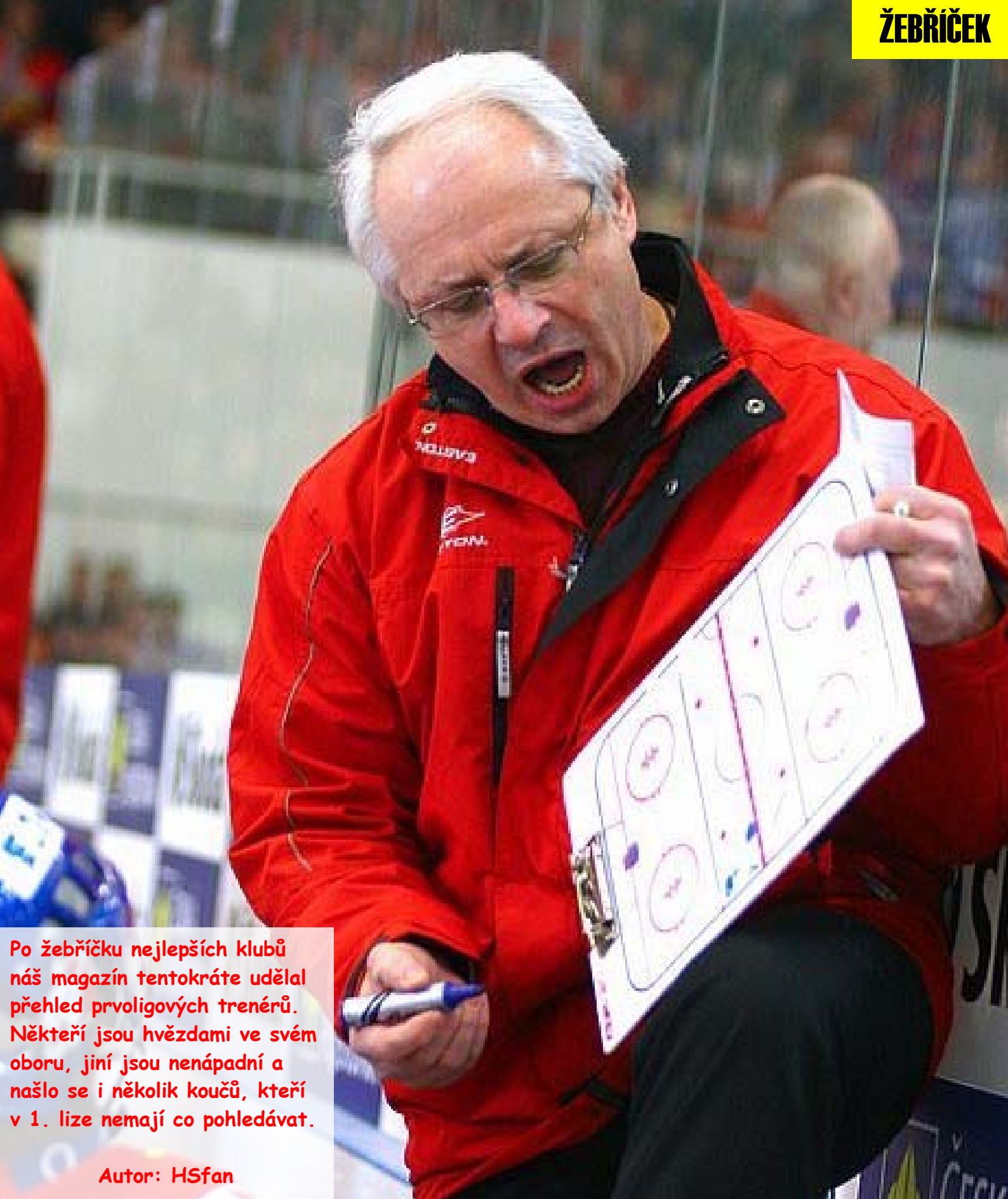
Ke třetímu místu v tabulce Michal Pšurný prozatím přispěl sedmadvaceti body. Zatím se sice trápí střelecky, ale dává zapomenout na loňský rozpačitý ročník. Pokud stávající výkony ještě o trochu vylepší, návrat do extraligy nemusí být v nedohlednu. Podle mě by mu prospěl i návrat mezi Lvy, ale když je spokojený v Olomouci, nevidím důvod, proč by z Mory měl odcházet. „Je asi předčasné mluvit o případném návratu do ELH. Musím především dobře hrát za Olomouc. Jestli jednou bude šance vrátit se do extraligy, určitě bych o tom uvažoval. Ale když se mi bude dařit, budu rád i za angažmá tady,“ uzavírá svůj profil v pátém čísle magazínu.

můj otec hrával. Nijak jsme se o tom zase nebavili. Jirka mi říkal, že si mě a bráchu pamatoval jako malé kluky a že má s námi doma nějaké fotky, ale nějak jsme to potom nerozebírali."

Trenéři Mory moc nevymýšleli a jednu z hvězd týmu postavili tam, kam patří. Tedy na levé křídlo. „Ono je to víceméně ve všech oddílech stejné, ten styl hry pravého křídla. Nic specifického tam není. Je to hodně o bruslení, důrazu a proměňování šancí. Hokej je vymyšlený, není tam třeba hledat nějaké složitosti,“ řekl v rozhovoru olomoucký Večerník.

Pro Michala Pšurného jsou stále souboje proti Ústí nad Labem, kde prožil svoji nejlepší sezónu ve své kariéře, pikantní.. „Střetnutí proti svému





Po žebříčku nejlepších klubů náš magazín tentokrát udělal přehled prvoligových trenérů. Někteří jsou hvězdami ve svém oboru, jiní jsou nenápadní a našlo se i několik koučů, kteří v 1. lize nemají co pohledávat.

Autor: HSfan

KTERÝ TRENÉR JE TEN NEJLEPŠÍ?
A NAOPAK NEJHORŠÍ?

14. KAREL DVOŘÁK

HAVLÍČKŮV BROD



Fanoušci Havlíčkova Brodu si kladou otázku, jaký důvod dovedl vedení Havlíčkova Brodu k tomu, aby se rozloučilo se službami Petra Nováka a nahradili ho Karlem Dvořákem. Už od počátku ale bylo jasné, že výsledky týmu pravým důvodem odchodu Nováka nejsou, protože horkokrevný trenér, jenž si ale nakonec po vyhazovu z Rebelu paradoxně polepšil a nyní trénuje Mladou Boleslav, vloni odkoučoval nejúspěšnější sezónu novodobé havlíčkobrodské historie. *"Petr byl v Brodě už moc dlouho, pět let je na jednoho trenéra skoro moc. Podle mě každá taková změna prospěje vždycky oběma stranám. No a Karel si s tím teď jenom musí nějak poradit. Díky ŽSD na to mají všichni ty nejlepší podmínky,"* myslí si jeden z neznámějších odchovanců klubu pan Jaroslav Holík. *"Karel si určitě respekt sjedná. I když do mladých hráčů nevidíte. Dneska je jiná doba, každý si dělá co chce, a má svoji hlavu. Je to zkušený trenér, který se zbytečně nerozcíljuje. On to zvládne,"* dodal v interview s Evou Streichsbierovou (hcrebel.cz) starší sourozenec ze známé bratrské dvojice.

Nakonec na veřejnost prosáklo to, že si působení Nováka u týmu nepřáli někteří hráči, zejména ti zapůjčení z Komety Brno. Největší zásluhu na odchodu oblíbeného kouče měl ÚDAJNĚ Marian Morava, kapitán týmu, který si letos zneprátelil i vlastní fanoušky. Nejzákeřnější hráč 1. ligy sice zprávu, že by měl podílet na odchodu Nováka, dementoval, ale sám odvolaný trenér byl jiného názoru. *"Já se v tomhle nechci pitvat. Ale jestli si někteří hráči mysleli, že se budou omlouvat z tréninků, budou na ně chodit pozdě nebo na ně nebudou chodit vůbec, tak já prostě tohle nikomu a nikde trpět nebudu,"* tvrdí Novák.

Každopádně Morava dosáhl svého a Rebel zčista jasně Nováka odvolal a přivedl Karla Dvořáka. V táboře Havlíčkova Brodu zavládlo vesměs zděšení, protože Karel Dvořák za sebou nemá žádné výrazné úspěchy. Působil sice v extraligovém Liberci, ale jen jako asistent trenéra. Za působení v Havlíčkově Brodě zatím pobavil výroky, že hokej se hraje až v play-off. Ano pane Dvořák, sedmá či osmá pozice v tabulce je ideální pozicí pro nasazení do play-off.



13. MIKULÁŠ ANTONIK

KADAŇ



Také Mikuláš Antonik je pod palbou kritikY ze stran příznivců Kadaně. Fanouškům SK se nelíbí především taktika tohoto bývalého trenéra juniorského týmu Karlových Varů. Já osobně vidím problém hlavně v tom, že Antonik nedokázal nabudit své svěřence k maximálním výkonům. Copak je slepý a nevidí sotva se ploužící hráče po ledě, nebo ani jeho napomenutí hráče k zlepšení výkonů nevybičuje? Pokud je pravdivá druhá varianta, a to je ta pravděpodobnější, tak dotyční hráči v týmu nemají co pohledávat. Tohle je už ale práce pro sportovního manažera.

38letý rodák z Karlových Varů pomohl ještě jako hráč svému rodnému městu k postupu do 1. ligy. Jenž už ve 23 letech byl ze zdravotních důvodů nucen ukončit svoji aktivní činnost. S hokejem se ale nerozloučil natrvalo. Vrhnu se totiž na trénování. Začínal pochopitelně u mládeže. Největšího úspěchu své trenérské kariéry pak dosáhl v sezóně 2007/2008, v níž trénoval mistrovské juniorské družstvo Karlových Varů. Ve stejné sezóně si vyzkoušel i práci u reprezentace jako asistent trenéra výběru do 20 let (bylo to ale jen dočasné řešení). Dalším posunem vzhůru bylo první angažmá u extraligového týmu Energie a na jaře 2009 také první mistrovský titul u kategorie dospělých. Jenže poté byl společně s Josefem Palečkem odvolán. Nakonec zamířil do Kadaně. První dvě sezóny byly poměrně slušné. Antonik totiž předloni dovedl svůj tým do čtvrtfinále, v minulém ročníku pak do předkola. Důležitá je ale přítomnost, a ta rozhodně tak růžová není.

Bude na lavičce Kadaně stát mladý, leč zkušený trenér i v příští sezóně? Magazín o 1. lize říká NE!



12. MILOŠ PECKA

BEROUN



Nejčerstvějším trenérem 1. ligy se stal Miloš Pecka. Pátého ledna totiž sáhlo vedení Berouna k nelehkému kroku. Medvědi totiž vyhodili jednu z velkých postav československého i českého hokeje Jiřího Doležala. Na jeho pozici, jak již bylo naznačeno, usedl Pecka, jenž dělal Jiřímu Doležalovi do té doby asistenta.

Miloš Pecka si tak v 1. lize vyzkouší po Kralupách nad Vltavou a Kadani svůj třetí tým. Bývalý trenér mládežnických celků Sparty i Slavie moc zkušeností se seniorským hokejem nemá. Jak se k jeho příchodu staví fanoušci Berouna?

Baltim: "Myslím, že panu Doležalovi bychom měli poděkovat za práci, kterou tu odverdl... Díky! Mužstvu je potřeba dát impuls, fajn, skončil tedy trenér Doležal, nejsem ale přesvědčen že posunout pana Pecku na pozici hlavního trenéra, přinese mužstvu nějaký impuls... Třeba sepletu..."

kvetacek 77: "V tomto případě souhlasím s Baltimem..... když měl pan Doležal nemocná záda a pan Pecka stál na střídačce jako "pecka", dostali jsme tenkrát od Benátek 0:4..... takže to asi taky není žádný vědátor..... :-) spíš by to chtělo nového hlavního trenéra.... takovej Lojza Chlustina by mohl být dobřej..."



Miloš Pecka

S

HC Sparta PRAHA

www.hcsparta.cz

11. KAMIL POKORNÝ

TŘEBÍČ



Kamil Pokorný je v tomto žebříčku tak nízko především z důvodu toho, že ač jako hlavní trenér působí na pozici sportovního manažera a řadu pravomocí tak přenechává svému kolegovi Radku Novákovi. Bylo by tak možná nespravedlivé, kdyby byl o nějakou tu pozici výše. „Já jsem se po loňské sezóně netajil tím, že s Radkem se spolupracuje hodně dobře, a když vedení klubu chtělo, abychom pokračovali, tak moje první podmínka byla, abychom to dělali spolu a tím je myslím řečeno vše,“ sdělil bývalý vynikající obránce v rozhovoru s Jiřím Mokřým. „Radek odvádí velké penzum práce, protože já ještě dělám práci sportovního manažera a tam je záběr práce hodně velký, takže Radek chystá tréninky, které pak spolu konzultujeme, plus chystá videa. Já mám na starost finální řešení a koučing při zápase, plus vedu porady v kabině. Na střídačce má Radek na starost obránce a já útočníky,“ dodal. Je trochu paradox, že Kamil Pokorný vede útočníky, přestože v hokejové kariéře zastával právě post obránce, a Radek Novák, bývalý vynikající třebíčský útočník, má na starost zadáky.

Oba dva trenéři jsou do své práce doslova zažraní. Naprosto profesionální přístup tohoto dua koučů je jedním z mála pozitiv v současném ročníku z pohledu Horácké Slavie, která má na svém kontě neuvěřitelných 16 remíz. „Ty remízy je třeba trochu rozdělit. Byly zápasy, kdy jsme měli silné soupeře a v závěru jsme vyloženě hráli na bod a šli jsme do toho rizika, že si zkusíme ten druhý urvat v nastaveném čase, nebo v nájezdech, a byly zápasy, kdy jsme srovnávali třeba až v závěru a za bod jsme byli rádi. Že je těch remíz tolik, to vysvětlit nedokážu, ale i tohle hokej přináší. Byly to zápasy, kdy jsme bodovali a my jsme v naší situaci rádi za každý bod,“ řekl pro hstrebic.cz Kamil Pokorný.



10. JINDŘICH SETIKOVSKÝ

LITOMĚŘICE



V Litoměřicích jsou dva trenéři, kteří mají přibližně stejné pravomoci. Jindřich Setikovský má ale oproti svému kolegovi Danu Tvrzníkovi přece jen na střídačce tohoto provinčního klubu výsadnější postavení. Oba dva se ale skvěle doplňují.

Jindřich Setikovský už toho má hodně za sebou. Svoji trenérskou kariéru popsal pro Jana Luňáčka. *„Jestli mám být hodně stručný, tak po celou svou trenérskou kariéru jsem trénoval týmy 1. ligy. Největší úspěchy jsem měl asi v Ústí nad Labem, kde jsem byl dva roky a kde jsme rozjížděli postupové ambice do extraligy. Pak jsem byl v Šumperku, se kterým jsem během pěti let dvakrát postoupil do 1. ligy. Dva roky jsem také působil v extralize v Plzni, kde jsem dělal asistenta panu Trachtovi. Myslím si, že jsem toho v hokeji už zažil hodně. Je to úděl trenéra, působit tam, kde je o něj zájem a kde má také hokej zelenou.“*

Do Litoměřic přišel posílit realizační tým před premiérovou sezónou v 1. lize. *„Přišel jsem do Litoměřic kvůli tomu, že jsem se znal s Danem Tvrzníkem, a také proto, že jsem věděl, že se zde hokej dělá v malém okruhu lidí a že do toho, v uvozovkách, moc lidí nekecá, což je vždycky dobře.“*



9. JIŘÍ MIČKA

HRADEC KRÁLOVÉ



Pan Nenápadný. Myslím si, že málo hokejových fanoušků by si na něho při výčtu prvoligových trenérů vzpomnělo. Údajně má i nejnižší plat. „Samozřejmě si dokážu představit, že bych byl finančně lépe ohodnocen, ale to asi nejsem v této republice sám.“

Velkou výhodou tohoto trenéra je vstřícný přístup k médiím. Nebojí se mluvit otevřeně a neskrývá se za zbytečná klišé (například veřejně přiznal, že Jiří Matějčíček do Hradce Králové nešel kvůli povahovým vlastnostem). Dvakrát dokonce přijal i nabídku na off-line rozhovor.

Kormidla u hradeckého manšaftu se ujal v roce 2009. Před tímto datem působil u stejného mužstva v roli asistenta trenéra. Někdy se říká, že trenér, který je delší dobu asistentem, nemá zrovna jednoduchý přechod na post hlavního trenéra. Jak tuto záležitost vidí Jiří Mička? „Vím co se říká a jak to kolikrát i chodí (směje se). Já jsem již několikrát řekl jednu věc. My tady máme specifický mančaft. Tady máme v týmu několik hráčů, kteří jsou v první lize TOP. Je super, že je tady v Hradci máme. Mojí výhodou je, že ty kluky znám a za ty roky vím, jak v daných chvílích reagují a co na ně případně platí. V tom vidím mou výhodu a jsem přesvědčený o tom, že v tomto pohledu nebudeme mít žádný problém a vše bude fungovat tak jak má,“ řekl po svém jmenování v interview s Michalem Luňákem.

A proč je tento trenér tak nízko? Holt se momentálně jeho týmu nedaří. Navíc jeho nenápadnost mu poměrně dost škodí. Jen se podívejte se, kam to dotáhl trenér Novák díky svým kontroverzním výrokům a excentrickým chováním. Jiří Mička má ale v budoucnu na to, aby patřil mezi absolutní špičku v trenérském oboru v celé 1. lize. „Určitě bych se chtěl v trenérské činnosti zdokonalovat. Samozřejmě bych chtěl někdy do budoucna trénovat extraligu a případně i nějaký zahraniční tým. Nejlepší by bylo, kdybych tu extraligu mohl trénovat v Hradci Králové. To bych byl nejt'astnější.“

Dočká se svého snu?



8. RADEK KUČERA

ŠUMPERK



Stejně jako Jiří Mička z Hradce Králové má tento šumperský kouč velký potenciál. Bývalý vynikající hokejista Draků má díky svým hráčským úspěchům podporu od fanoušků Šumperka a může se tak v klidu koncentrovat jen na trénování a nemusí řešit otázky o své budoucnosti. *"S Kučou se znám hodně dlouho, dokonce sem s ním hrával v jedné formaci. Já si myslím, že z něho roste velice kvalitní trenér. On umí povolit, ale i taky udělat dusno. Jako bývalý hráč dokáže rozeznat, kdy je to potřeba, a kdy ne. Jsem moc rád, že je tady, protože zažil zde v Šumperku ty největší úspěchy. Doufám, že tady vydrží co nejdéle. Na Radkovi si nejvíc vážím, že dokáže věci říct do očí, protože jsem zažil i trenéry, kteří do očí nic neřekli a za zády o vás říkali, jak hrajete špatně atd."* zhodnotil práci trenéra Kučery kapitán týmu Aleš Holík v rozhovoru pro Dominika Mihailesca.

Hned ve své premiérové sezóně na trenérském postu dosáhl úspěchu, který se koná maximálně jednou za deset let. Severomoravský celek totiž za celou druholigovou sezónu 2010/2011 na domácím ledě ani jednou neprohrál a skvělou formu prokázal i v baráži a z první pozice si zajistil opětovný postup do 1. ligy. Zdá se, že letos Šumperk prokletí postup-sestup prolomí. A jistou zásluhu, pokud se tak opravdu stane, bude mít pochopitelně i nadějný kouč, jenž praktikuje ofenzivní styl hry, tedy alespoň o tom vypovídají statistiky nováčka druhé nejvyšší soutěže.

Od Radka Kučery se těžko dozvíte hodnocení jednotlivých hráčů, protože nerad chválí jednotlivce. *"Pokud už o někom mluvím, tak jedině v kabině a to ještě nijak často,"* reaguje. *"Hokej je kolektivní sport, takže chválím hlavně celý tým, když si to zaslouží. Každý má totiž jiné úkoly, proto není až tolik důležité, jestli dá víc gólů Franta nebo Jarda,"* uzavírá Radek Kučera.



7. PETR FIALA OLOMOUC



50letý rodák z Prahy je spjat především s týmem Kladna, kde ještě jako aktivní hokejista slavil mistrovský titul. Vyzkoušel si i angažmá v Trenčíně a v německém Schalke, kde poté jako hráč a trenér v 39 letech ukončil svoji bohatou kariéru. Následně se začal věnovat trenérství. Zprvu jako asistent Eduarda Nováka na Kladně, kde vydržel dlouhých 8 let. Poté pokračoval v Berouně a následně v Dukle, v níž se také dočkal největšího trenérského úspěchu, jelikož s Duklou Jihlava postoupil do extraligy (v sezóně 2003/04). Jenže Dukla doplatila na to, že v NHL probíhala výluka (ostatní extraligoví konkurenti o hvězdy ze zámoří posílili, kdežto Dukla ne), a Jihlava tak po roce opět musela hrát jen 1. ligu.

Od roku 2007 trénuje Petr Fiala Olomouc. Tři sezóny společně s partákem Petrem Vlkem, po jeho odchodu do Jihlavy pak s Janem Tomajkem, slavným útočníkem a Mistrem světa.

V minulé sezóně se na diskusním fóru Olomouce množily názory, že by bylo lepší, kdyby z týmu odešel. Nakonec ale v hanáckém klubu setrval a nyní je tak součástí úspěšného tažení Kohoutů, kteří pro někoho možná překvapivě hrají na špičce tabulky. Na Hané tak působí již pátou sezónu, ale ponorková nemoc na něj zatím nedoléhá. *"Líbí se mi tu, proto jsem tu už tak dlouho (smích). Mám to tu rád, procházky se psem v parku, okolí mám celkem hodně projeté na kole. S lidmi při venčení pejska proberu hokejové věci, když se nebojí zeptat, ale spíš řešíme ty psy."*



6. MILAN ČERNÝ

BENÁTKY N/J



48letý rodák z Prahy je rovněž jako většina jeho prvoligových kolegů bývalým profesionálním hokejistou. Už v sedmnácti letech debutoval v dresu mateřské Sparty, ve které se pak později stal stavebním kamenem sestavy pražského klubu, který v té době ale prožíval velký útlum. Ale i zásluhou Černého se Sparta postupně rok co rok drala tabulkou výše, což vyvrcholilo v roce 1990 titulem Mistrů naší nejvyšší soutěže. Svoji kariéru pak ukončil již ve 32 letech. S bilancí 354 odehraných utkání a jednapadesáti vstřelených branek.

Po konci kariéry se vrhnul na trenérskou činnost. Působil ve Slavii, odkud v roce 2002 přešel do konkurenční Sparty. Tři roky trénoval dorostenecký tým. První rok z pozice asistenta, druhou sezonu už coby hlavní kouč. V létě roku 2004 jej však oslovil s nabídkou prezident českobudějovického klubu Jarošlav David s nabídkou, zda by nechtěl vést juniorský celek. Černý dlouho neváhal a stěhoval se na jih Čech. S juniorkou hrál líbivý hokej, což mu zaručilo i angažmá u prvního mužstva, v němž zastával post asistenta trenéra. Dalším krokem vpřed v jeho trenérské činnosti byl pak podpis smlouvy s Benátkami nad Jizerou, kde konečně zastává post hlavního trenéra u seniorského týmu. Otec známého fotbalisty Milana Černého (bývalý hráč Slavie) zatím v Benátkách odvádí skvělou práci.



5. PETR VLK

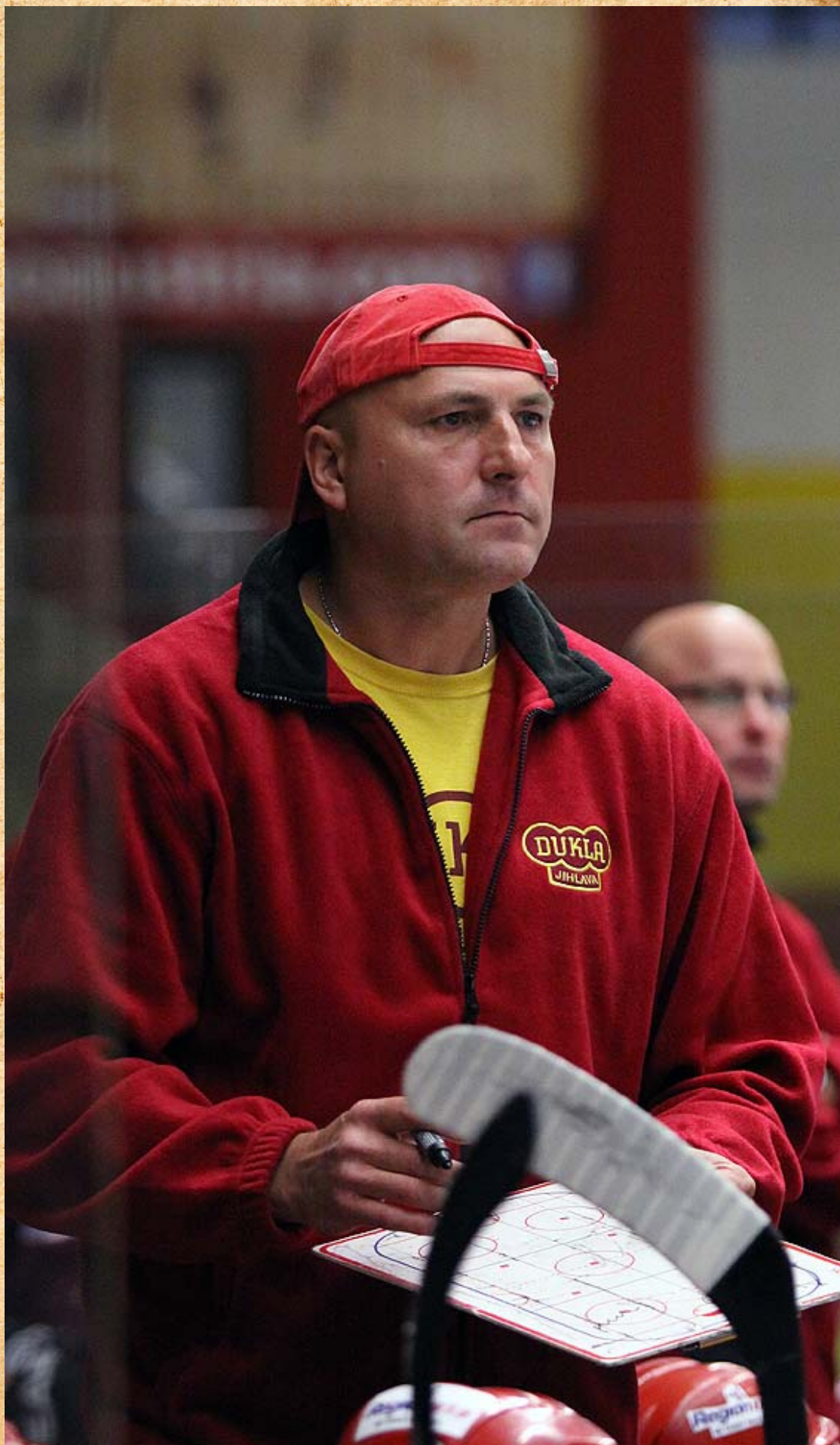
JIHLAVA



Petr Vlk v Dukle Jihlava u A-mužstva působí teprve druhou sezónu, ale respekt si už vydobyl značný. Právě respekt z něj vyzařuje na všechny strany. Charismatický férový trenér je spjat především s Petrem Fialou, kterému dělal asistenta v Olomouci. Poté, co byl rovněž bývalým koučem Dukly zaškolen, dostal nabídku od Bedřicha Ščerbana, kterou nemohl odmítnout. A to i když věděl, že se v Dukle dříve měnili trenéři jak na běžícím páse.

„Na tohle musí být každý trenér psychicky připraven už při podpisu smlouvy. Je to ale nepříjemné. Už jsem to taky zažil. Ale život jde dál. Hlavně si musí všichni uvědomit, co chtějí. I média, novináři se musí rozhodnout, jestli je důležitější momentální výsledek - nakoupit hráče a bez perspektivy do dalších let vyhrávat - nebo postupnými kroky vytvořit tým s mladými hráči, aby ten tým měl nějakou životnost. Nechci, aby to byla krátkozraká práce. Klidně, ať to přinese ovoce za dva za tři roky. Já se té zodpovědnosti nezříkám,“ říkal po svém příchodu.

Bedřich Ščerban určitě nelituje, že se mu rozhodl dát šanci. Vloni dovedl Vlk Jihlavu až do semifinále, letos tento úspěch klidně může zopakovat. Za jeho mistrovský krok se dá považovat to, že se Dukla dokázala bez závažnějších problémů vyrovnat se ztrátou Oldřicha Bakuse a znovu je v horních patrech tabulky, i když v současnosti prožívá útlum a hovoří se i o jeho odchodu.



4. JOSEF ŘEHÁČEK

PÍSEK



Největším problémem v Písku v minulé i na začátku této sezóny bylo vedení. Jeden nedostatek se ale letos podařilo vyřešit. Jihočeský klub totiž místo zdravotně indisponovaného Milana Stárka dosadil na trenérskou lavici vlezkušného Josefa Řeháčka.

Za tohoto muže nejlépe hovoří dvě věci: za víc jak desetiletou kariéry byl jen jednou odvolán, a to jen z důvodu, že již potřeboval změnit prostředí. *"Po ukončení hráčské kariéry jsem si dal chvíli od hokeje pauzu. S trénováním jsem začal v Jablonci, kde se hrála druhá liga a fungovala tam poměrně kvalitní spolupráce s prvoligovým Libercem. Týmu se dařilo a já u něho setrval čtyři roky. Poté už se mnou vedení v Jablonci nepočítalo, chtělo změnu. Prakticky ihned mě oslovilo Vrchlabí, kde byly cíle jasné. Co nejrychleji postoupit do druhé a následně první ligy. Tým byl kvalitní a tak nebylo složité hned v prvním roce druhou ligu vybojovat. Další rok byla sezona také velmi dobře rozjetá a všechno opět směřovalo k postupu. V lednu nás ale potkala tragická událost. Automobil s hráči mužstva havaroval a jeden z hráčů nehodu nepřežil. S týmem to zacloumalo a v play-off jsme vypadli. Postup se podařilo vybojovat o rok později a já se po příchodu trenéra Jeřábka posunul na post asistenta. Po dvou letech jsem se na dva roky vrátil na pozici hlavního trenéra a letos v dubnu ve Vrchlabí ohlásilo vedení klubu konec,"* popsal v rozhovoru s Petrem Košátkou (ihcpisek.cz) svoji úspěšnou trenérskou kariéru. *"Vyžaduju především profesionální přístup po všech stránkách. Hráč by měl jít do každého tréninku i zápasu maximálně dobře připravený a nažhavený. To je pro mne prvořadý předpoklad úspěchu. Důležité samozřejmě je, aby mužstvo tvořilo dobrou partu a mělo do hokeje chuť,"* dodal trenér se zkušenostmi z Jablonce, kterému pomohl k postupu do 2. ligy, a Vrchlabí, které zase dovedl do druhé nejvyšší soutěže a nebýt neshod majitele klubu s činovníky města jistě by Řeháček z Vrchlabí neodešel.

Myslím si, že angažováním pana Řeháčka udělal Písek klíčový krok k tomu, aby se z něj v budoucnu stal nadprůměrný tým 1. ligy. Finance na to totiž mají. Ještě by to ale chtělo udělat průvan na manažerských pozicích.



3. PETR ROSOL

ÚSTÍ N/L



Petr Rosol je vynikajícím bývalým hokejistou. Za svoji seniorskou kariéru odehrál 747 zápasů, v nichž nasázel 451 branek a na dalších 627 gólů přihrával. Statistiky sice zkresluje působení Rosola v italské a ve 2. švýcarské lize, ale nic to nemění na faktu, že Petr Rosol je jednou z největších legend litvínovského hokeje a jedním z nejznámějších odchovanců Ústí nad Labem. 47letý bývalý forvard si zahrál na dvou olympijských hrách a šesti Mistrovstvích světa, z nichž jedno okořenil titulem Mistrů světa (domácí šampionát v Praze roku 1985).

Svoji trenérskou kariéru začal v klubu, který ho proslavil, tedy v Litvínově. V tomto tradičním extraligovém celku působil v roli asistenta trenéra a spolupracovníka Jaroslava Hübla staršího. Před sezónou 2009/2010 ale posílil realizační tým Slovanu. Měl ale těžkou pozici. Lvi toužili stejně jako nyní po postupu do nejvyšší soutěže. V prvním ročníku sice ústí nad Labem podlehl ve finále 1. ligy Chomutovu, ale židle se pod Rosolem nekývala. *„Stál proti nám extraligový tým. Když se podíváte na sestavu ze sedmého zápasu, bylo to jednoznačně extraligové mužstvo,“* řekl manažer klubu Robert Kysela. Ani v následující sezóně sice Slovan do extraligy nepostoupil, ale hrál pěkný hokej stejně jako v letošní sezóně, a není tedy důvodu, proč by měl Slovan měnit trenéry, zvláště když na střídačce stojí taková hokejová legenda.



2. VLADIMÍR JEŘÁBEK

MOST



Mostecký rodák Vladimír Jeřábek spojil většinu své hokejové kariéry s Litvínovem. Ve své předposlední sezoně kariéry došel s Chemiky až do finále, kde ovšem nestačili na Vsetín. Za svou bohatou kariéru vstřelil takřka 300 branek.

Svoji trenérskou kariéru započal právě v týmu svého srdce, tedy v Litvínově. Poté odešel do Vsetína, kde ale kvůli finančním problémům klubu moc dlouho nevydržel. Jeho další kroky mířily do první ligy, kde se ujal žezla v Hradci Králové, se kterým dokázal vyhrát základní část první ligy. Pak vyslyšel vábení z Krakonošova panství a odešel hokejově pozvednout tým Vrchlabí, kde působil až do sezony 2009/2010. Právě tam si jej vyhlédla Kometa Brno (v té době extraligový nováček), která zoufale hledala někoho, kdo by ji zachránil. Jeřábek se své trenérské role ujal v době, kdy byla Kometa poslední a z nejhoršího ji nakonec skutečně dostal - Brňané baráž nehráli. Zkušený lodivod na jejich lavičce zůstal i pro letošní sezonu a zpočátku to nevypadalo vůbec špatně, Kometa byla nějakou dobu dokonce na druhém místě tabulky. Týmu ale později došel dech, následoval výsledkový propad, který se Jeřábek pokoušel zastavit vlastní rezignací. Nato odešel do Mladé Boleslavi. Jenže tam se mu nedařilo podle představ a byl odvolán. Poté vyslyšel vábení rodného Mostu a momentálně se pokouší Baník udržet v 1. lize. *„Je to zkušený trenér, který si za svou trenérskou kariéru prošel různými situacemi. Umí okolí vyburcovat,“* řekl o tomto trenérovi ředitel mladoboleslavského klubu Hořejší. *„Dlouho jsem to zvažoval, ale nakonec jsem to slíbil, tak jsem šel, abych pomohl. Neříkám, že jsem nečekal více, nezastírám částečně zklamání, myslel jsem si, že to tady bude o něco kvalitnější, ale nedá se nic dělat,“* okomentoval v rozhovoru pro Jiřího Rybáře (hcmost.cz) příchod do mateřského Mostu sám Jeřábek, který ale s mužstvem žádné zázraky zatím také neudělal. Dle něj chybí týmu střelci, snad až na Kamila Tvrdeka. *„Kamil Tvrdek ty góly v 1. lize vždycky dávat uměl, ale musí být zdravý. Je to tady snad jediný hokejista, který je schopen dostat soupeřovo obránce pod tlak. Ale souhlasím s tím, že je na to sám. Teď v poslední době si dobře rozumí s T. Rohanem, vytvořili výbornou dvojici, ale to je pořád hodně málo. U ostatních ta zkušenost pořád chybí. Vachovec třeba není špatný hráč, ale není schopen odehrát tři utkání po sobě kvalitně. Kdyby tady takoví hráči jako je on nebo třeba Klíma, T. Rohan byli ze třech extraligových týmů, vypadalo by to jinak. Kdyby to každému vyšlo třeba jednou, tak by se to nějak poslepovalo a body by přibývaly, takhle je to ale těžké,“* dodal ukešovaný trenér, jenž okamžitě zvednul úroveň tréninků z nuly na sto a pochopitelně se zlepšily i výkony a hlavně výsledky Baníku.



1. VÁCLAV SÝKORA

CHOMUTOV

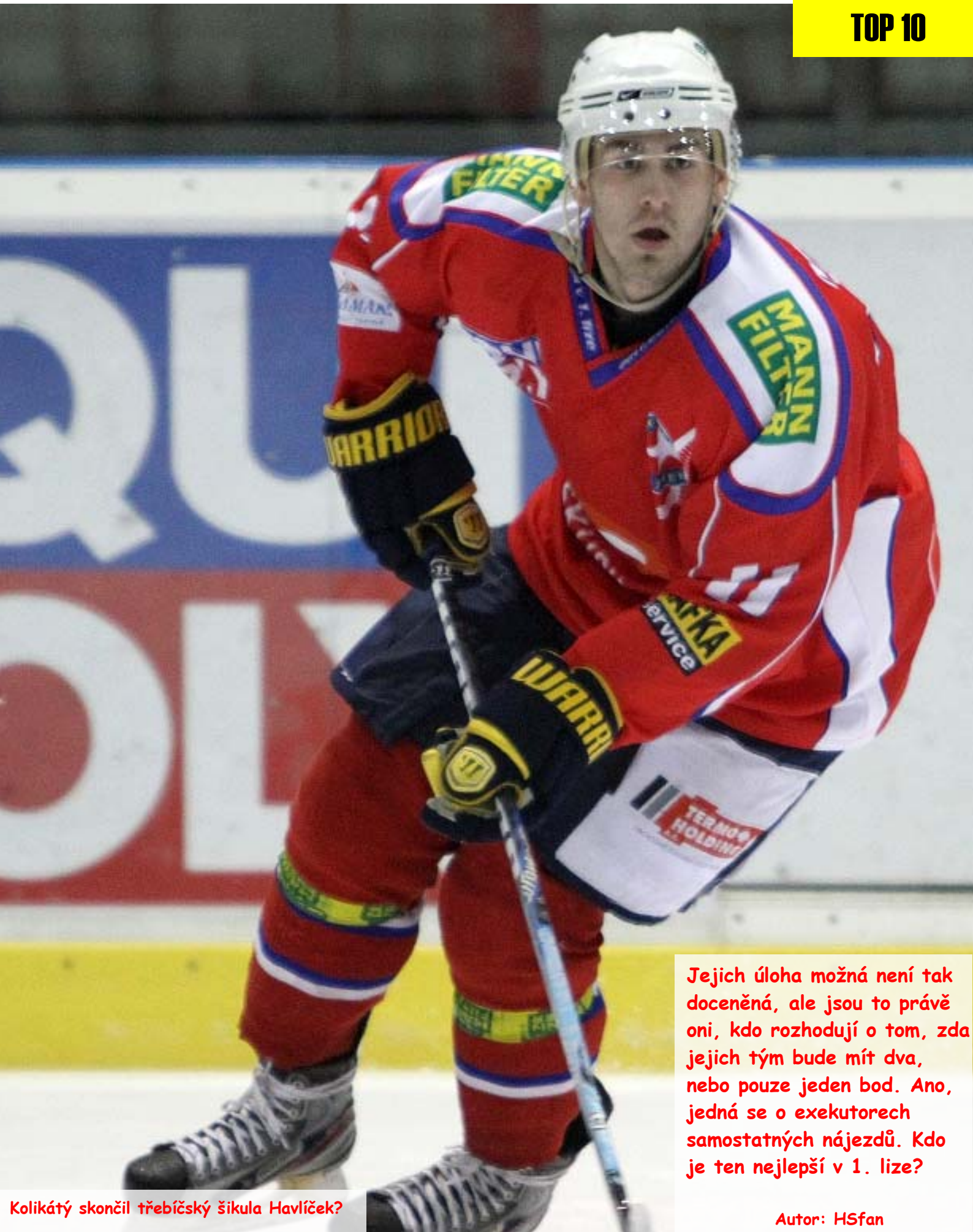


Zpráva, že Václav Sýkora převzal otěže chomutovského klubu, všechny hokejové příznivce šokovala. Vždyť o tohoto trenéra byl zájem v celé Evropě a on zamíří do druhé české nejvyšší soutěže... Ještě v roce 2010 slavil titul s Pardubicemi, rok nato vedl nejbohatší evropský klub SKA Petrohrad. „Chomutov si mi získal celou filozofii klubu. Seznámil jsem se s jeho vizí, strukturou, nešlo jen o první tým. Každý ví, že Chomutov se chce už delší dobu dostat do extraligy, a to byl můj nejhlavnější důvod. Ale ne jediný. Přesvědčila mě i vize do budoucna. A to je to, že Chomutov chce hrát stabilně v extralize, mít vybudované ekonomické i mládežnické zázemí. Rád by áčko zásoboval ze svých zdrojů, což ale ještě nějaký čas potrvá. Líbí se mi i spolupráce 3K, tedy KLH Chomutov, Kadaně a Kláštercem“ řekl pro Petra Bílka trenér, jenž poprvé trénuje první ligu. „Přemýšlel jsem nad tím, celou dobu jsem doma působil buď v československé lize, nebo v české extralize. Hodně jsem rozvažoval. Ale беру to jako novou výzvu. A taky tak, že touha vrátit se do extraligy bude oboustranná - klubu, moje i kolegy Honzy Votruby,“ prozradil v rozhovoru pro idnes.cz. „Práce trenéra je podobná v různých klubech a ve všech soutěžích. Snažíte se vytvořit co nejsilnější mužstvo a co nejlépe ho natrénovat a připravit. Je třeba se ale přizpůsobit potenciálu a hráčskému materiálu, jaký máte k dispozici. Základem ale je, že chcete pokaždé dosáhnout úspěšného výsledku. V tom není rozdíl ani mezi Petrohradem a Chomutovem,“ dodal tentokrát pro server sport.cz.

V úvodu ročníku se jeho novému celku vůbec nedařilo, ale kritika z řad fanoušků se na něj nevalila. Všichni vědí, že tento trenér je základním stavebním kamenem celého klubu. „To, že se nám druhá polovina ročníku oproti začátku vydařila, je o poctivé práci. Obměna hráčů byla poměrně velká a určitý čas zabere, než si tým sedne. Také jsme kladli velký důraz na kondiční stránku hráčů, což se jistě taktéž na ledě projevilo. V úvodu soutěže nám nehrál do karet dost našlapaný program a v této době to opravdu nebylo jednoduché. Postupem času se nám to začalo vracet a za výkony a výsledky před vánoční přestávkou jsme rádi a těší nás. Musíme na ně ale navázat a pokračovat v podobném duchu dál,“ zadoufal si v interview s Davidem Matulou.

Pokud Piráti nepostoupí do nejvyšší soutěže ani s Václavem Sýkorou, tak už asi s nikým. Na postup do ELH má časový limit dvou sezón. „Neřekli jsme panu Sýkorovi: 'Tuhle sezonu postoupíš.' Podepsali jsme s ním dvouletou smlouvu. Když jsme ji podepisovali, říkal, že do dvou let se mu to musí podařit. My v to budeme doufat, ale určitě nebudeme vyvíjet takový tlak, jaký byl v minulých sezonách,“ uvedl sportovní manažer Chomutova Jaroslav Veverka mladší.





Jejich úloha možná není tak doceněná, ale jsou to právě oni, kdo rozhodují o tom, zda jejich tým bude mít dva, nebo pouze jeden bod. Ano, jedná se o exekutorech samostatných nájezdů. Kdo je ten nejlepší v 1. lize?

Autor: HSfan

Kolikátý skončil třebíčský šikula Havlíček?

TOP 10: MISTŘI NÁJEZDŮ



10. TOMÁŠ ČACHOTSKÝ Ú, 30 LET, JIHLAVA

Tomáš Čachotský měl slabší start do tohoto ročníku. Už se pomalu zdálo, že bez Oldřicha Bakuse bude poloviční. Ale postupem času se dostal do pohody a zážil jako dříve.

Letos sice neměl moc příležitostí ukázat svůj um při samostatných nájezdech, ale prvoligoví příznivci moc dobře vědí, že třebíčský odchovanec je v této činnosti skvělý. Díky svým šikovným rukoum dokáže perfektně rozhýbat brankáře a vsítit tak branku.

8. JAROSLAV NEDVĚD O, 42 LET, BEROUN

Jediným obráncem tohoto žebříčku je berounský veterán Jaroslav Nedvěd. I ve světě nenajdete moc obránců, kteří by měli podobné procento úspěšnosti trestných střílení. Zadák se zkušenostmi ze Slovinska či Jižní Koreje nejčastěji, co jsem měl možnost vidět, volí jednoduchou variantu zakončení. Prostě vystřelí zápěstím. Brankáři často nemají šanci zasáhnout...



9. JAN ALINČ Ú, 39 LET, ÚSTÍ N/L

Ústecký matador při samostatných nájezdech dokáže zůžítkovávat své bohaté zkušenosti, které mimo jiné nasbíral na Olympijských hrách v Lillehameru, kde se mu dokonce podařilo dvakrát zapsat mezi střelce. Stejně jako Čachotský má i Jan Alinč svůj repertoár možných zakončení hodně široký. Buď vystřelí zápěstím, nebo udělá kličku. Každopádně je v této činnosti hodně úspěšný.



7. PAVEL KLHŮFEK Ú, 20 LET, BEROUN

Dalším berounským hráčem, jehož schopnosti proměňování samostatných nájezdů jsou na velmi vysoké úrovni, je ze Slavie zapůjčený mladíček Pavel Klhůfek. „Kluci říkali, že bych se měl svlékat jen na nájezdy,“ smál se nadějný útočník, jenž se přitom před touto sezónou s nájezdy moc neseťkával. „Trenérova důvěra mi dodává ještě o něco víc sebevědomí,“ kvitoval pro hokej.cz.

5. ALEŠ PADĚLEK Ú, 31 LET, JIHLAVA

Specialista na samostatné nájezdy trefně zhodnotil své pocity před tím, než se rozjede vstříc brankáři soupeře. „Ty vole, hlavně at' to neuskočí.“ Kamarád Michal Jeslínek byl v podobně veselé náladě. „Padi vždycky jede v neskutečném klidu, udělá si co potřebuje, toho golmana si dá na jednu stranu, flákne mu to na druhou. My vždycky hrajeme bago a on chce, aby byla remíza, aby mohl jet nájezdy,“ smál se Jeslínek.



6. JAN KLOZ Ú, 24 LET, LITOMĚŘICE

Ústí nad Labem se před startem tohoto ročníku zbavilo dua nadějných hokejistů. Zatímco Robina Hanzla si do extraligy vytáhl Litvínov, Jan Kloz zamířil na hostování do Litoměřic. Nebere to ale jako tragédii. Ve Stadionu je spokojený a mezi fanoušky je hodně oblíbený. Na popularitě mu jistě přidalo i toto prohlášení. „Na Ústí chodí víc lidí, ale v Litoměřicích je atmosféra lepší.“ Pravděpodobně pro něj ale letošní sezóna kvůli zranění skončila. Škoda.

Nadějný útočník zažívá fantastickou sezónu. Ve svém prvním seniorském ročníku kariéry se zařadil mezi hlavní opory Kohoutů a časem z něj vyroste velmi dobrý hráč. Tím jsem si jistý. Zda to bude ve Vítkovicích se uvidí. „Ve Vítkovicích je mnoho útočníků. Uvidíme, jestli dostanu někdy šanci v áčku,“ přemýšlí ostravský rodák. „Jsem ale rád, že můžu být v Olomouci, že dostávám prostor v první lize,“ uvedl pro hc-olomouc.cz autor 8 tref.



4. PETR KOLOUCH

Ú, 20 LET
OLOMOUC

Pod tímto textem prosvítá logo Horácké Slavie Třebíč. To, zda ale letos ještě její dres oblékne, je dost nepravděpodobné. Zprv je to totiž hráč Ústeckých Lvů, kam by měl před play-off zamířit. Navíc zadruhé v současnosti září v extraligové Plzni, v níž působí formou střídavých startů.

Havlíčka si na Vysočině nároční diváci oblíbili především díky skvělým nájezdům. Svoji bekhendovou kličkou pokořil již několik gólmánů. Oslní i diváky nejvyšší soutěže?



3. ONDŘEJ HAVLÍČEK

Ú, 20 LET
TŘEBÍČ

Kopřivnický odchovanec je opravdu v samostatných nájezdech takřka neomylný. Letos už díky němu získal Šumperk několik důležitých bonusových bodů, které možná budou v konečném zúčtování hrát velkou roli. „Těší mě důvěra trenéra. Já si taky docela věřím. Fungují věci, které mám připravené,“ okomentoval svoji neuvěřitelnou schopnost proměňování tresných střelení.

Mezi jeho největší úspěch krátké kariéry patří juniorský titul se Vsetínem.



2. DANIEL VRDLOVEC

Ú, 22 LET
ŠUMPERK



1. TOMÁŠ NOUZA IHC PÍSEK ÚTOČNÍK, 29 LET

Proč vyhrál právě on a ne jeho nejvážnější konkurenti Havlíček a Vrdlovec?

Tomáš Nouza totiž dává nejhezčí góly. Je to prostě takový prvoligový Pavel Dacjuk.

Písecký odchovanec, který se letos po sedmi letech vrátil do mateřského klubu, asi nemá nejlepší statistiku proměňování nájezdů v 1. lize, ale v tomto žebříčku vyhrál, protože je v zakončování nejnápaditější. Žádný jiný hráč v druhé nejvyšší soutěži není tak vynalézavý a nehýří tolika nápady, jak při penaltách dostat puk za záda brankáře. 29letý forward využívá kombinace rychlosti, techniky a hokejového IQ. Díky tomu všemu jsou jeho nájezdy doslova pastvou pro oči. Když má den, dokáže brankáře doslova ponížit, jako se mu to povedlo letos již několikrát.

Nouzovy nájezdy jsou důkazem toho, že hokej není sportem, při kterém se chlapi jen honí za pukem, ale že je to umění.

Na jeden z jeho povedených nájezdů se můžete podívat například [zde](#)



Martin Záhorovský je v hokejovém světě hodně známou osobností. V poslední době ale jeho kariéra prožívá velký útlum. Momentálně tak hraje jen druhou nejvyšší soutěž. A to v Hradci Králové, kde krátce působil již loni.

Autor: HSfan
foto: Stanislav Souček

MARTIN ZÁHOROVSKÝ

Martin Záhorovský se narodil v Luhačovičích. „S hokejem jsem pak začínal od mala v Uherském Brodě a v páté třídě jsem přestoupil na sportovní školu ve Zlíně,“ popsal první kontakty s hokejem, na němž ho přitahovalo střílení branek a vyhrávání zápasů. „Můj nejsilnější hokejový zážitek na počátku kariéry se váže k prvnímu zápasu v životě, což bylo v první třídě. Bylo to prostě něco lepšího, než jen trénovat.“ V mládežnické kategorii pak byl svědkem jedné velmi kuriózní situace.

„Při jednom ze zápasů si spoluhráč neuvědomil, že se ve 2. třetině vyměnily strany a po buly v našem pásmu to v klidu švihnul na našeho překvapeného brankáře. Gól to naštěstí nebyl, ale hodně spoluhráčů včetně mě jen nevěřícně zíralo.“

Martin Záhorovský v pozdějším věku nepodceňoval ani studium. „S učením jsem neměl problém, až ke konci na gymnáziu to bylo složitější kvůli počtu zápasů a tedy docházce,“ vzpomíná útočník, jenž v civilu nosí brýle a vizáží tak připomíná typického vysokoškoláka. A postavou hokejisty taktéž nepřipomíná. „To víte, že mi mnozí říkají, ať přiberu. Chodím do posilovny jako ostatní, ale na váze se to moc neprojevuje. Ale já jsem vypadal vždycky takto. Nevím, co s tím mám dělat,“ řekl pro Karla Maříka.

Odchovanec uherskohradištského hokeje dostal první šanci mezi seniory v ročníku 1999/2000. Do hlubšího podvědomí hokejových nadšenců se ale dostal až v



Statistiky

Sezóna	Klub	Z	G	A	B	TM
1999-00	HC Hamé Zlín (E)	1	0	0	0	0
	HC Uherské Hradiště (2.liga)	4	0	2	2	0
	HC Zlín - jun. (E)	36	14	11	25	69
	HC Zlín - jun. (E, finále)	10	4	5	9	56
2000-01	HC Hamé Zlín (E)	1	0	0	0	0
	HC Uherské Hradiště (2.liga)	7	4	3	7	0
	HC Zlín - jun. (E)	23	17	7	24	71
	HC Zlín - jun. (E, finále)	9	2	1	3	2
2001-02	HC Zlín - jun. (E, p-o)	7	0	5	5	6
	HC Hamé Zlín (E)	22	1	0	1	29
	HC Hamé Zlín (E, p-o)	5	0	0	0	0
	Spartak Pelhřimov (2.liga)	8	1	0	1	6
2002-03	HC Zlín - jun. (E)	26	21	9	30	49
	HC Zlín - jun. (E, finále)	3	2	4	6	2
	HC Hamé Zlín (E)	24	1	1	2	2
	HC Hvězda Brno (1.liga)	9	1	2	3	4
2003-04	HC VČE Hradec Králové (1.liga, p-out)	1	0	1	1	0
	HC Hamé Zlín (E)	41	3	3	6	24
	HC Hamé Zlín (E, p-o)	15	0	2	2	10
2004-05	LHK Prostějov (1.liga)	7	2	3	5	8
	HC Hamé Zlín (E)	49	7	3	10	25
	HC Hamé Zlín (E, p-o)	17	0	1	1	2
2005-06	HC Hamé Zlín (E)	52	4	7	11	60
	HC Hamé Zlín (E, p-o)	6	0	0	0	10
2006-07	HC Hamé Zlín (E)	52	17	5	22	30
	HC Hamé Zlín (E, p-o)	5	2	1	3	0
2007-08	RI Okna Zlín (E)	41	9	5	14	32
	RI Okna Zlín (E, p-out)	12	2	2	4	2
2008-09	RI Okna Zlín (E)	49	7	5	12	18
	RI Okna Zlín (E, p-o)	5	0	2	2	0
2009-10	PSG Zlín (E)	47	11	3	14	26
	PSG Zlín (E, p-o)	3	0	1	1	0
2010-11	PSG Zlín (E)	4	0	0	0	2
	HKM Zvolen (SVK1)	21	2	5	7	10
	HC Olomouc (1.liga)	11	0	0	0	4
	HC VCES Hradec Králové (1.liga)	3	1	1	2	2
	HC VCES Hradec Králové (1.liga, p-o)	9	4	2	6	4

Celkem	Nejvyšší soutěž ČR	451	64	41	105	272
	Nejvyšší soutěž SR	21	2	5	7	10

Reprezentace:

2000-01	Česká republika "20"	8	0	0	0	0
2006-07	Česká republika	2	1	0	1	0

v sezóně 2003/2004. Tuto sezónu dodnes považuje 30letý forvard za svoji nejlepší. Není divu, nejen že si pár utkání zahrál v jedné lajně s duem tehdejších reprezentantů Leškou a Balaštíkem, ale zejména jeho tým slavil mistrovský titul!

Individuálně nejlepší časy ale měly teprve přijít.

V následujících sezónách totiž chronologicky řazeno nasázel 7, 4, 19, 11, 7 a 11 branek. A to je velmi slušná bilance. Bohužel pro něj i Zlín na tyto výkony nedokázal v ročníku 2010/2011 navázat, a po špatném vstupu do sezóny (možná už se projevila ponorková nemoc) byl svým kmenovým klubem, v jehož seniorském mužstvu strávil dvanáct sezón v řadě, poslán do Olomouce. „Příjemné to není, ale vedení tak rozhodlo a já to respektuju. Takový je život.“

Na Hané se Záhorovskému vůbec nedařilo a po jedenácti zápasech neměl na svém kontě ani jeden bod.



Hráčské info



9.2.1981

184 cm

74 kg

útočník

hůl levá

17Z, 4G, 6A, +4 +/-, 8TM

„Je to už otřepaná fráze, ale všechno je spojené s časem na ledě. S tím, jak si na ledě porozumíte se spoluhráči,“ hodnotil. Každopádně když se ozval s nabídkou smlouvy Zvolen, hrající nejvyšší soutěž na Slovensku, nemohl jeho nabídku odmítnout. „Bral jsem to z mého hlediska následovně. Kdybych chtěl zůstat v české extralize, byl by tam problém, protože Zlín by za mě chtěl od některého z klubů „tabulkové“ peníze, což v mojí situaci nebylo málo. To by kluby z české ligy

v současné situaci asi nemohli splnit, proto jsem se musel podívat jiným směrem. Tady ve Zvoleně znám hodně spoluhráčů i trenéra Bokroše. Bylo to tedy celkem logické rozhodnutí," poodhalil důvody podepsání smlouvy se Zvolenem, kde se, jak už zmínil, potkal s trenérem Ernestem Bokrošem. *„Má svoje metody, které se někomu líbí, nebo také ne. Když se na to ale podíváte objektivně, tak on je jako trenér velmi úspěšný. A co je důležité pro tým? Aby vyhrával. Jemu se to daří. Já s ním mám dobrý vztah a jako trenéra ho uznávám,"* vzpomíná v rozhovoru pro hokejportal.net na trenéra, který se podepsal pod největší úspěchy Zlína.

Jenže angažmá na Slovensku nemělo dlouhého trvání. Záhorovskému se nedařilo, a tak po 21 utkáních s bilancí 2+5 po oboustranné dohodě klub opustil. *„Záhorovského jsme angažovali jako velmi zkušeného útočníka, od kterého jsme si slibovali vylepšení střelecké produktivity. Bohužel, tato naše očekávání nenaplnil, a proto jsme po oboustranné dohodě*



další spolupráci zavrhli," uvedl na klubovém webu generální manažer HKm Ivan Piovarčí.

Záhorovský byl ale o něco upřímnější a pro Libora Kulta prozradil hlavní důvody svého odchodu. *„Zvolen jsem si vybral sám, ale rozhodl jsem se odejít, když jsem se trochu rozkoukal. Musím říct, že takové chování v kabině jsem ještě neviděl. Mezi Slováky a Čechy panovaly opravdu dost vyhrocené vztahy. Nikdy jsem se nesetkal s tím, že by u nás mužstvo takovým způsobem přijalo slovenského hráče,"* řekl pro hokej.cz. *„Odcházel jsem se smíšenými pocity, protože s českými kluky jsem si rozuměl. Myslím, že řada hráčů bude po sezoně ochotna potvrdit, jak to v kabině vypadalo,"* dodal. Záhorovský pak pro web hchk.cz porovnal i kvalitu slovenské

extraligy. „Úroveň tamní ligy není příliš dobrá. V každém klubu bývá jedna pětka slušných hráčů. Většinou se ale jedná o hokejisty, kteří prošli českou extraligou. Ať už se jedná o Čechy nebo Slováky. V Trenčíně byl třeba Jánoš nebo Pardavý. Slovenské lize se akorát vymykají Košice, které hrají parádně, a kvalitním týmem je Poprad. Tyto celky jsou aspiranty na titul. Tam už mají dvě formace na úrovni. V Košicích hraje například Frolík či Vorel. Ale ostatní celky nic moc.“

Jako nového zaměstnavatele si pak zkušený kanonýr vybral prvoligový Hradec Králové. A tentokrát měl šťastnější ruku. Ve východočeském klubu totiž v závěru ročníku po hokejové stránce ožil a hlavně byl v Hradci Králové spokojen, což bylo po angažmá ve Zvoleně klíčové. S hradeckými lvy nakonec postoupil do čtvrtfinále play-off, kde Hradec dle očekávání nestačil na ambiciózní Chomutov. Ale sám Záhorovský byl spokojen. „Dařilo se mi tam bodově, hra pětky i celého týmu byla obstojná. V Hradci jsem si spravil chuť, předchozí štace nebyly úspěšné. Byly pro mě ponaučením,“ zhodnotil ročník 2010/2011 pro MF Dnes.

Hráč, jenž celou svoji kariéru strávil ve Zlíně (krom několika málo zápasů v týmech z nižší soutěže) tak během jedné sezóny oblékl dres čtyř týmů. „Bral jsem vše pozitivně. Ve Zlíně jsem hrál dlouho na jednom místě, takže nadšení se hledalo hůře. Takhle jsem poznal nové lidi, dostal nové impulsy,“ popsal v rozhovoru pro hokej.cz.

Po úspěšném závěru se naskytla Záhorovskému šance na návrat do Zlína, kde byl v létě na zkoušce. „Chci ukázat, že jsem dobrý hokejista a mám na to, abych byl v týmu,“ poznamenal Záhorovský, který



naposledy působil v prvoligovém Hradci Králové. Nejen trenéři mu často vytýkali laxnější přístup. I proto se loni musel pakovat. Sám Záhorovský se k tomu, co se stalo loni na podzim, už nechce vracet. „Některé věci jsem mohl udělat jinak, ale беру to s chladnou hlavou,“ poznamenal pro Tomáše Železníka.

Jenže Martin Záhorovský zlínské trenéry nepřesvědčil a smlouvu si tak nevybojoval. Až do listopadu pak váhal, zda ještě čekat na lukrativnější angažmá nebo přijmout nabídku Hradce Králové. Nakonec se rozhodl pro druhou možnost. „Loni jsem zde dohrával sezónu, byl jsem velmi spokojený. Znal jsem kluky, trenéra, vím, že tady je dobrá parta a ambiciózní mužstvo. V tomto ohledu tedy nebylo co řešit,“ komentoval svůj přesun pod Bílou věž v rozhovoru pro Sanny Muharema.



Martin Záhorovský byl do Hradce povolán především díky tomu, že se svěřencům trenéra Jiřího Mičky v té době moc nedařilo. Nový forvard tak na východ Čech přišel s cílem pozvednout náladu v kabině. „To je právě ta výhoda. Vzhledem k tomu, že jsem tady nový, tak na mě výsledková krize nedolehla. Kluci mě znají, vědí, co ode mě mohou očekávat. Já doufám, že týmu pomůžu, jak nejvíce budu moci,“ popsal pro hchk.cz. A opravdu po příchodu rodáka z Luhačovič se Hradci poměrně dařilo. Ale ani ze strany Východočechů i Záhorovského to stále nebylo, a není, ono. Spolu s Michalem Tvrdíkem je asi nejznámější osobou týmu, ale klubové tempo udávají jiní hráči, vesměs bez výraznějších extraligových zkušeností. A to například Patrik Moskal, Martin Koudelka či Vít Budínský.

Zda v týmu pod patronací Petra Dědka právě probíhající ročník útočník, jenž si v sezóně 2006/2007 dvakrát zahrál i za národní tým (a vsítil jednu branku), dohraje, stále není jasné. Sám Záhorovský by v hradeckém mužstvu ovšem rád zůstal co nejdéle. „Kdyby se mi tady nelíbilo loni, tak bych sem nešel ani letos. Doufám, že tady vydržím do konce sezóny a s mančafem uděláme dobrý výsledek,“ konstatuje závěrem útočník Martin Záhorovský, jenž má v Hradci prozatím bilanci deseti získaných bodů (4+6).

Dotazník Martina Záhorovského

zdroj: hokej.zlin.cz

Kde jsem vyrůstal?

Vyrůstal jsem v Luhačovicích s rodiči a mladším bráčkou Radkem.

Musel mě někdo někdy do hokeje nutit?

Musím poděkovat rodičům a manželce, že mě v pubertě trochu usměrnili...

Chtěl jsem být od malička profík?

Jako malý ne, zřejmě až postupem času.

Můj hokejový vzor?

Když jsem byl menší, tak se mi líbil Jarda Jágr, teď už to není tak horké:-).

Trenér, na kterého vzpomínám?

Každý z trenérů mě něco naučil, takže na všechny.

Má hokejová finta?

Nemám žádnou úplně oblíbenou, spíše preferuji improvizaci...

Co mám rád v tréninku?

Nejvíce mě baví nájezdy na brankáře.

Co nemám rád v tréninku?

Asi nějaká kondiční cvičení, i když vím, že je to potřeba.

Čím mě spoluhráči pobaví?

Každý den se najde nějaká situace, která mě rozesměje.

Čím mě spoluhráči naštvou?

Když se začnou bavit na můj účet a trvá to více než půl hodiny a neustále někdo přihazuje polínka do ohně a ne a ne to skončit.

Mé oblíbené číslo, proč?

V dorostu na mě zbyla 23 a tak jsem si ji nechal.

Typ a držení hole?

Držím na levou stranu, typ Bauer.

Zvláštnost ve výstroji?

Vybírám věci, které mi sedí už z výroby, takže bez úprav.

Nejsilnější hokejový zážitek?

Když nám předávali pohár pro vítěze extraligy.

Nejúspěšnější sezona?

Určitě 2003/2004.

Vysněný klub, soutěž?

Dříve některé z NHL. Střídalo se to dle toho, kdo zrovna vyhrál Stanley cup.

Neoblíbený stadion, proč?

Litvínov. Je to daleko a mají pro nás hroznou kabínu.

Oblíbený stadion, proč?

O2 Arena v Praze. Vždy se mi tam promítnou vzpomínky na finále.

Největší kamarád?

Sedlo, bydlíme spolu na pokoji, když hrajeme někde venku.

Proč se ráno těším do kabiny?

Protože vím, že někdo určitě vymyslí nějakou blbost a bude sranda.

Když ne hokej, jaký sport?

Lýžování.

Oblíbené jídlo?

Big Mac nebo steak.

Oblíbené pití?

Cola.

Člověk, kterého obdivuji?

Rogera Federera.



Rozhovor s Martinem Záhorovským před pár dny pořídil Libor Kult, redaktor webu hokej.cz. Odkaz na článek: [zde](#)





Vladimír Cink je se svými 170 centimetry nejmenším prvoligovým hráčem.

Není samozřejmě jisté, zda jsou statistické údaje aktuální, ale věřme prvoligovým redaktorům a doufejme, že skutečnost nebude daleko od přehledů vypracovaných magazínem o 1. lize.

Autor: HSfan

KDO JE NEJMMLADŠÍ? A KDO NEJMENŠÍ?

NEJLEHČÍ HRÁČI



Martin Hadrava (Havlíčkův Brod), 63kg

Zajímavé je jistě to, že většina havlíčkobrodských dorostenců váží více než on. Spoluhráč 21letého forvarda Ladislav Rytbauer pak dokonce váží o čtyřicet kilogramů více než on. A to výškový rozdíl mezi nimi je „jen“ devatenáct centimetrů.



Jan Jíra (Jihlava), 65 kg

Také brankářská trojka jihlavské Dukly dostává málo napapat. A zvláště u brankářů může být muší váha velkým nedostatkem. Ale Jan Jíra na přibrání kilogramů jistě pracuje, rozhodně by mu to v jeho další hokejové kariéře pomohlo.



Vladimír Cink (Šumperk), 66kg

Když vyjede na led, tak si myslíte, že Šumperk do svých řad angažoval mladšího dorostence. Není tomu tak, blondatý talent šumperského hokeje už oslavil dvacáté narozeniny. Vladimír Cink dostává letos překvapivě dost prostoru a trenérům se zatím odvděčil sedmi získanými body. V loňském ročníku přitom neměl stabilní pozici ani ve druhé lize.



Lukáš Drtil (Šumperk), 67kg

Lukáš Drtil je teprve devatenáctiletý mladík, který letos moc příležitostí u A-mužstva nedostává. Při své výšce 180cm má jen 67 kilogramů. S takovou váhou, byť by byl sebetalentovanější, by nemohl prorazit ani v naší nejvyšší soutěži. Měl by na tom zapracovat.



Roman Boška (Šumperk), 68kg

V Šumperku musí mít nějakou špatnou váhu, protože Roman Boška je už třetím hráčem Šumperka, který nemá ani 70 kg. Druhá možnost je, že Draci dostávají málo najíst. Jak jinak si to vysvětlit? Roman Boška je brankářskou dvojkou, ale hodně vytěžovanou. Letos totiž odchytil už 11 zápasů.

NEJTĚŽŠÍ HRÁČI



Jiří Hendrich (Hradec Králové), 109kg

Když se srazíte s tímto hradeckým zadákem, ještě týden vás bude bolet hora. Zkuste se rozeběhnout proti zdi a sami poznáte, že útočící soupeři se musí tohoto soka obávat. Čerstvě 32letý už hraje v Hradci Králové svoji 11. sezónu (hrál za něj ještě v době, kdy Východočeši působili ve 2. lize). A nic nenasvědčuje tomu, že by měl z tohoto klubu v budoucnu odejít.



Zbyněk Sklenička (Ústí nad Labem), 106kg

Svoji ohromnou sílu hokejový univerzál naplno ukázal v barážovém zápase proti Mladé Boleslavi, kde jako smyslů zbavený knokautoval několik hráčů středočeského celku. V novinách poté svůj čin ospravedlňoval tím, že mu v hlavě rupla elektronka. Na něco se to prostě svést musí. Za každou cenu.



Jan Mikel (Olomouc), 105kg

V létě byl překvapivě zvolen kapitánem mužstva. Všichni odborníci očekávali, že kabina zvolí Jiřího Dopity, ale to, že více hlasů dostal Mikel, svědčí o tom, jak je Mikel výborným vůdcem i oblíbeným spoluhráčem. Mezi své úspěchy řadí to, že se účastnil tréninkového kempu Anaheim Ducks, týmu ze slavné NHL.



Josef Révay (Kadaň), 103kg

Jedna z legend chomutovského hokeje. V KLH působil ještě v době, kdy severočeský celek hrál ještě ve třetí nejvyšší soutěži. 35letý zadák je stále platným hokejistou, byť nyní už obléká dres partnerské Kadaně.



Ladislav Rytnauer (Havlíčkův Brod), 102kg

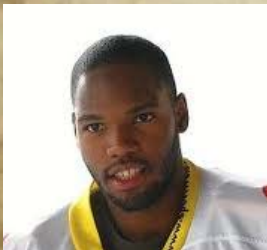
Ladislav Rytnauer letos sice působil v Hradci Králové, ale je kmenovým hráčem Rebelu, kde ale nepodával i vzhledem k četným zraněním ideální výkony. Nepookřál ale ani v Hradci. Kdepak je asi ten starý dobrý Rytnauer, který před pěti sezónami získal 51 bodů?

NEJMENŠÍ HRÁČI



Vladimír Cink (Šumperk), 170cm

O Vladimíru Cinkovi jsme psali již v souvislosti s jeho muší váhou. Nyní musíme konstatovat, že tento nadějný forvard je zároveň společně s dalšími třemi hráči nejmenším hokejistou soutěže. Cink je odchovancem šumperského hokeje a má před sebou zárnou budoucnost, protože je mu stále teprve dvacet let.



Erik Štěrba (Kadaň), 170cm

Jediný hráč černé pleti v 1. lize letos moc šancí nedostal (je na hostování ve 2. lize). Je to také první hráč černé pleti, který se objevil na českých profesionálních kluzištích. V Kadani jeho biologičtí rodiče před lety studovali. S tátou, který pak hrál fotbal ve Francii, se setkal naposledy v šesti letech. „*Nejsem s nimi ve styku. Byl jsem nechtěné dítě,*“ přiznává. Ještě před porodem ho adoptovala česká rodina. A on díky bratrovi propadl hokeji.



Jiří Kadlec (Hradec Králové), 170cm

Jiří Kadlec. To je jméno, které je na prvoligových kluzištích hodně známé. Bodejť by ne, když tento 40letý hradecký veterán působí ve druhé nejvyšší soutěži již od sezóny 2002/2003. Sedmkrát v řadě tento drobný útočník pokořil i hranici 25 bodů. Letos již má tuto bilanci taktéž zajištěnou, takže vlastně osmkrát. Klobouk dolů.



Marek Pabiška (Benátky nad Jizerou), 171cm

27letý obránce se narozdíl od Kadlece do podvědomí prvoligových příznivců teprve dostává. V 1. lize totiž působí teprve třetí sezónu. Zajímavé na tomto hráči je to, že ještě v sezóně 2009/2010 zastával post útočníka. A dařilo se mu skvěle, jelikož dal šestnáct branek. Ale ani střelecká potence neodradila trenéra týmu Milana Černého, aby z něj udělal obránce. Já osobně bych ho ale radši postavil zpět do útoku, i když v obraně také nehraje vůbec zle.



Ladislav Boušek (Kadaň), 171cm

Ladislav Boušek je hrající prvoligovou legendou. Je velká škoda, že se tento šikovný útočník v úvodu sezóny zranil. Právě absence tohoto hokejisty, jenž už třikrát pokořil čtyřicetibodovou hranici, je možná důvodem toho, že Kadaň letos zdaleka nenaplnuje předsezónní očekávání.

NEJVĚTŠÍ HRÁČI



Daniel Sobotka (Beroun), 198cm

U tohoto hokejisty, který nyní hostuje z pražské Sparty v Berouně, je velmi pravděpodobné, že ještě o nějaký ten centimetr vyroste. Je mu totiž teprve 19 let. Ve Spartě tak roste nový Zdeno Chára. Uvidíme, zda pražský klub Sobotkovi narozdíl od slovenského zadáka šanci v základní sestavě dá. Tento bek totiž díky svým tělesným proporcím dle mého názoru jednou bude nadprůměrný extraligový obránce. Útočníci, bojte se!



Martin Dočekal (Třebíč), 197cm

Také Martin Dočekal je ještě mladík. 21letý útočník ale už asi těžko vyroste. To je ale jedno, protože už dnes budí jeho postava respekt. Třebíčský odchovanec je ale přes svoji výšku spíše technickým forvardem. Pokud ještě přidá na důrazu, určitě se může dostat i do nejvyšší soutěže.



Jaroslav Nedvěd (Beroun), 197cm

To Jaroslav Nedvěd už je na sklonku kariéry. Už před touto sezónou naznačil, že je to jeho poslední ročník v kariéře. Dle mého by ale končit ještě neměl, protože hokejově na 1. ligu ještě stačí a proč dále nepomáhat klubu, ve kterém je zároveň i čelním funkcionářem, i na ledě, když by byl prospěšný? Uvidíme, zda tento starší bratr Petra Nedvěda opravdu po tomto ročníku svoji kariéru ukončí.



Václav Meidl (Havlíčkův Brod), 197cm

Hokejový bojovník. Tak by se dal stručně charakterizovat tento útočník. Vloni si v jednom ze soubojů zlomil nos. Ale na marodce moc dlouho nepobyl. Jak jen to šlo, tak se vrátil zpět do hokejového kolotoče, byť musel nastupovat s mřížkou. Letos pak forvard s ideální hokejovou postavou přišel v utkání proti Mostu o šest zubů. Meidl ale vynechal jen dva zápasy, a následně už znovu bojoval na ledových kolbištích.



Ladislav Rytnauer (Havlíčkův Brod), 196cm

Ladislav Rytnauer zažívá zajímavý hokejový příběh. S hokejem začínal v Havlíčkově Brodě, jenže aby ve 2. lize, ve které tehdy Rebel nastupoval, nezakrňel, vydal se do Jihlavy, která v té době shromažďovala nejlepší hráče z okolí (Třebíč, Havlíčkova Brodů-příchody Čachotského, Bakuse a dalších). Jenže vloni se vrátil zpět do mateřského klubu, kde ho ovšem pronásledují zranění a do bývalé formy má hodně daleko.

NEJMLADŠÍ HRÁČI



Filip Dundáček (Havlíčkův Brod), 24.4.1995

V Rebelu se v zápase proti Kadani přepisovala historie. Do hry totiž naskočil teprve 16letý zadák Filip Dundáček. Nejsou spolehlivé záznamy, zda je opravdu nejmladším hráčem, který kdy do zápasu v dresu Rebelu zasáhl, ale je to velmi pravděpodobné. Z tohoto statného beka jednou jistě vyroste výborný hokejista.



Daniel Dolejš (Havlíčkův Brod), 4.7.1994

Daniel Dolejš je jedním z největších brankářských talentů v České republice. Už v šestnácti chytal za Pelhřimov ve 2. lize. V letošní sezóně si pak odbyl i prvoligovou premiéru, když byl nominován na zápas s favoritem soutěže Ústí nad Labem. „*Věk není rozhodující, a tak jsem to ani raději nevnímal. Před začátkem jsem měl trochu strach, ale chtěl jsem v brance zůstat, co nejdéle. Věděl jsem, že to bude těžké, ale jsem rád, že jsem vydržel až do konce. Mrzí mě inkasované góly,*“ smutnil reprezentační brankář české mládeže po vysoké prohře.



Arturs Birstins (Most), 9.4.1993

Arturs Birstins se v kabině Mostu musel cítit jako doma. V posledním týmu tabulky totiž včetně nadějného forvarda působili čtyři lotyšští hráči. Krom zmíněného Birstinse se jedná o Agrise Savielse (už odešel), Edgarse Lusinše (taktéž) a Edgars Apelis. Cílem šikovného forvarda je jistě KHL. Zahraje si někdy tuto soutěž v dresu Dinama Riga? Protasenjovi se to povedlo (nyní Minsk).



Petr Gewiese (Šumperk), 11.3.1993

Statný zadák zdědil hokejové předpoklady po svém dědečkovi, který byl nejslavnější osobností týmu Traktora Kravaře. Narodil od svého předčasně zesnulého dědy ovšem Gewiese nenastupuje v bráně, nýbrž v obraně. Své tělesné proporce dokáže výborně uplatňovat v osobních soubojích. Už v sedmnácti hrál ve 2. lize. V jedné sezóně tak nastoupil za tým dorostu, juniorů i mužů.



Karel Navrátil (Šumperk), 25.1.1993

Dalším slibným obráncem v kádru Šumperka je Karel Navrátil, jenž je místním odchovancem. Za muže v ročníku 2010-2011 odehrál celkem 10 utkání, ale i tak to pro něj byla obrovská životní zkušenost, kterou od trenéra dostal. Navíc z celkem deseti zápasů měl možnost sedmkrát nastoupit v play-off, což je pro každého hokejistu určitě nejdůležitější část sezóny. Je vidět, že v Šumperku se nebojí dát prostor mladým hráčům. Jistě se jim to v budoucnu vyplatí.

NEJSTARŠÍ HRÁČI



Jiří Dopita (Olomouc), 2.12.1968

Věkový rozdíl mezi nejmladším hráčem soutěže Filipem Dundáčkem a nejstarším hokejistou 1. ligy Jiřím Dopitou je propastný. 27let! Ale úspěchy opředený forward, o kterém se více můžete dozvědět v tomto vydání magazínu, stále umí. Bohužel i letos ho zbrzdilo zranění. Snad se dá brzy do kupy. Byla by obrovská škoda, kdyby nemohl naskočit do play-off.



Jaroslav Nedvěd (Beroun), 24.9.1969

Stejně jako Dopita i berounský zadák zastíní většinu mladých hokejistů. Nedvěd už na ledě nepůsobí tak jistým dojmem, jako dříve, ale na přesilové hry je stále skvělý. Navíc dokáže proměňovat i trestná střílení, při kterých uplatňuje svoji dobrou střelu.



Radek Bělohav (Písek), 11.4.1970

Před touto sezónou zamířila do 1. ligy další velká osobnost českého hokeje. Do Písku totiž z Kladna přišel Mistr světa Radek Bělohav, jeden z nejlepších hokejistů extraligové historie. Už na ledě pochopitelně nedominuje jako v minulosti, ale svému týmu je hodně prospěšný. Navíc zastává i post hrajícího asistenta.



Zdeněk Orct (Ústí nad Labem), 28.4.1970

Zdeněk Orct je skvělým učitelem pro Pavla Francouze, svého kolegy z Ústí nad Labem. Vždyť Orct je rekordmanem v počtu vychytaných nul v naší nejvyšší soutěži. O této legendě litvínovského i kladenského hokeje se více můžete dozvědět v příštím čísle magazínu o 1. lize, který bude zaměřen především na play-off a play-out.



Jiří Kadlec (Hradec Králové), 10.8.1971

Hradečtí fanoušci doufají, že Jiří Kadlec po této sezóně svoji bohatou kariéru neukončí. Na ledě stále patří k nejlepším hráčům východočeského manšaftu a navíc letos útočí na svůj osobní rekord v počtu vstřelených branek. Zatím jich má na kontě patnáct.



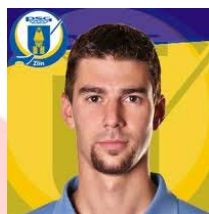
Staronová posila Horácké Slavie Radek Míka je technickým typem hokejisty, kterého fascinují rychlá auta. Popíšme si nyní cestu tohoto zadáka, jenž v Třebíči působí formou střídavých startů, z extraligového Zlína z Kobry Praha až do Zlína.

Autor: HSfan, Anna Navrkalová,
Daniel Ostrčilík

RADEK MÍKA

27letý hokejista začínal s nejrychlejší kolektivní hrou ve Zbraslavi, což je městská část našeho hlavního města Prahy. „Mně k hokeji přivedl táta. Bylo to u nás na Zbraslavě. Táta měl rád hokej vždycky, takže v mém případě to bylo jednoznačné.“ Radek Míka nikdy žádný velký vzor neměl, ale vždy se mu líbila hra Františka i Tomáše Kaberleho. „Já jsem vzory moc neměl. Později jsem hokej začal vnímat víc, tak se mi začal líbit Franta Kaberle, ale to je asi tak všechno. Ještě se mi ale hodně například líbí hra jeho bratra Tomáše.“

V Kobře pak vydržel až do dorosteneckého věku. Poté se vydal zdokonalovat své hokejové umění do Sparty Praha, kde si pak v sezóně 2003/2004 odbyl extraligovou premiéru. „Samozřejmě na můj debut vzpomínám rád. Jsem vděčný, že jsem tenkrát tu šanci dostal. Pro mě to byl určitě velkej zážitek,“ sdělil odchovanec Kobry. „Já jsem zkusil extraligu mužů za pana Hadamczika, když jsem měl potencionální šanci hrát za „dvacítky“. Tam jsem odehrál osm zápasů v extralize mužů, což pro mě byla ohromná zkušenost, protože jsem s nimi trénoval od letní přípravy až zhruba do ledna. Byl jsem s áčkem, i když jsem toho víc odseděl, než odehrál. Poznal jsem tam ale ty lidi, koloběh extraligy. Byl to pro mě ohromný zážitek,“ dodal. Ve stejném ročníku si pak připsal i několik startů v dresu prvoligové Mladé Boleslavi nebo v druholigových Klatovech. „Juniorský hokej a ten seniorský se srovnává zvláště. Extraliga juniorů je taková rozlitanější, ve větším nasazení, ale hráči jsou méně zkušený jak v první lize. Tady je vidět, že chlapi už určité zkušenosti



Hráčské info

18.3.1984

185cm, 77kg

obránce

hůl pravá

2Z, 0G, 1A, -3 +/-, OTM

Statistiky

Sezóna	Klub	Z	G	A	B	TM
1999-00	HC Kobra Praha - dor. (LD)	37	1	10	11	45
2000-01	HC Sparta Praha - dor. (E)	45	3	10	13	22
	HC Kobra Praha - dor. (LD)	2	0	0	0	0
2001-02	HC Sparta Praha - jun. (E)	25	2	1	3	22
	HC Sparta Praha - jun. (E,p-o)	4	0	0	0	2
	HC Kobra Praha - jun. (LJ)	3	1	1	2	4
2002-03	HC Sparta Praha - jun. (E)	45	1	12	13	22
	HC Sparta Praha - jun. (E,p-o)	3	1	0	1	4
2003-04	HC Sparta Praha (E)	9	0	0	0	8
	BK Mladá Boleslav (1.liga)	10	0	1	1	6
	HC Klatovy (2.liga)	1	0	0	0	0
	HC Klatovy (2.liga,p-o)	5	0	1	1	2
2004-05	HC Sparta Praha - jun. (E)	37	2	10	12	61
	SK HS Třebíč (1.liga)	36	5	6	11	26
	HC Sparta Praha - jun. (E)	22	3	12	15	44
2005-06	HC Sparta Praha - jun. (E,p-o)	8	1	3	4	16
	HC Berounští Medvědi (1.liga)	46	0	1	1	46
2006-07	HC Berounští Medvědi (1.liga)	20	1	1	2	30
	HC Dukla Jihlava (1.liga)	28	0	4	4	46
	HC Dukla Jihlava (1.liga,p-o)	4	0	1	1	4
	HC Dukla Jihlava (1.liga)	44	6	9	15	115
2007-08	HC Dukla Jihlava (1.liga,p-o)	4	0	1	1	4
	RI OKNA ZLÍN (E, o umístění)	5	0	3	3	2
	HC Dukla Jihlava (1.liga)	48	2	5	7	54
2008-09	RI OKNA ZLÍN (E)	5	0	0	0	2
	RI OKNA ZLÍN (E,p-o)	52	1	6	7	50
2009-10	PSG ZLÍN (E)	6	0	0	0	4
	PSG ZLÍN (E,p-o)	48	0	1	1	42
2010-11	PSG ZLÍN (E)					



mají a jsou chytřejší. Extraliga juniorů je bláznivější, ale podle mého názoru má každá tato soutěž své kouzlo," prozradil hlavní rozdíly mezi soutěžemi v rozhovoru pro hstrebic.cz. Radek Míka byl zároveň i členem reprezentační dvacítky. Účast na šampionátu mu ale unikla, protože byl až příliš technickým obráncem, jenž neuměl přibrousit a do koncepce se tak moc nehodil. *„Mně to bylo vždy vyčítáno, že neumím hrát do těla, na to jsem prý na dvacítkách doplatil. Pan Hadamczik mi řekl, že jsem modýlek na ledě. Podle mě, když někde je potřeba souboj, tak ho ale odehrají. Jinak se snažím hrát spíše s pukem. Hokej je o tom, aby se hrálo s pukem, a ne abychom skončili jak v Americe, že se budeme bít hokejkami po hlavě.“*

V následující sezóně pak hrál seniorský hokej pravidelně, byť v úvodu ročníku naskakoval především v zápasech spartánské juniorky. Jelikož v té době jeho kmenové Spartě šéfoval Jaromír Šindel, jenž má blízké vazby k Třebíči, zamířil do Horácké Slavie. *„Přišel jsem s tím, že chci hrát první ligu už od začátku sezóny. Trenérem na Spartě, panem Šindelem, mi ale bylo doporučeno, abych ještě počkal, a myslím, že jsem udělal dobře,"* prozradil důvody toho, proč do Třebíče zamířil až

v době, kdy už 1. liga byla v plném proudu.

Ve 20 letech se tak Míka musel osamostatnit a zvykat si na nové prostředí. *„Žiji na malém městečku na okraji Prahy, takže mi živobytí v menším městě problém nedělá. Spíš jsem pořád doma vychovávaný a živený. Tady je to takové, že se o sebe musím starat sám. Máma se ale snaží všemi deseti mi pomáhat. S jídlem a tak různě, takže to zase takový problém není,"* nepřipouštěl žádné větší problémy v osobním životě. *„Po týdnů nebo dvou jsem byl potom tady zařazen trenéry do první pětky, což jsem vůbec nečekal,"* kvitoval zadák, jenž byl nakonec díky jedenácti získaným bodům druhým nejproduktivnějším bekem svého týmu, šanci v prvoligové Třebíči, která ale musela až do posledních okamžiků bojovat o záchranu soutěže.

Působení v Třebíči mělo ale krátké trvání, protože už od následujícího ročníku oblékal dres Medvědů z Berouna, ke kterým byl poslán z pražské Sparty. Jenže v tomto středočeském celku byl po hokejové stránce hodně nešťastný. *„Když jsem v Berouně nedostával moc prostoru na ledě, tak to pro mě bylo po psychické stránce moc těžké a náročné. V tu chvíli mi bylo asi v mé kariéře nejhůře,"* vzpomíná na toto angažmá, které



copyright © www.hfczlin.cz

44#RADEK MÍKA

mělo jediné pozitivum, a to, že to měl domů do Zbraslavi kousek. Nicméně byl určitě rád, že byl z Berouna v průběhu sezóny 2006/2007 vysvobozen jihlavskou Duklou. Nelitovala rozhodně ani Jihlava, protože Radek Míka se stal užitečným zadákem, který sbíral, zejména ve druhém ročníku v barvách Dukly, hojně i body. Bohužel týmový úspěch s Jihlavou nepřišel. V sezóně 2007/2008 totiž tým z Vysočiny ztroskotál hned v prvním kole play-off na Vrchlabí. Už to vypadalo, že na tuto sezónu Míka v lásce vzpomínat nebude. Pak ale přišla nabídka od Zlína, aby mu vypomohl v závěru sezóny, ve kterém už o nic nešlo, protože play-out už bylo dávno rozhodnuto. „Když jsem se o té možnosti dozvěděl, ani na chvíli jsem nezaváhal. Hned jsem vyrazil,“ svěřil se bek pro Evu Streichsbierovou. „Hodně lidí říkalo, že play-out je divná soutěž. Ale pro mne to bylo ideální,“ poznamenal Míka. „Měl jsem dost času, abych se v týmu rozkoukal. Navíc bylo málo beků, takže jsem byl často na ledě. A to mi sedí.“

Vysoký ice-time přetavil 27letý zadák k zisku

tří asistencí. Celkově předváděl víc než slušné výkony. „Týmu se obecně sice moc nedařilo, moc jsme toho nevyhráli. I když možná je to dané tím, že už vlastně o nic nešlo. Ale mně se dařilo. Ale já za sebe můžu říct, že se mi hrálo dobře a byl jsem se sebou celkem spokojen,“ sdělil pro idnec.cz. „Docela se mnou byli spokojeni i trenéři. Třeba pan Přikryl, který dělá ve Zlíně asistenta a zároveň sportovního manažera, mi říkal, že nespokojeni se mnou určitě nejsou. To mě samozřejmě moc potěšilo.“

Spokojenost s výkony Radka Míky potvrzuje i to, že ve Zlíně už setrval, jelikož se Zlín s Duklou domluvil nejprve na jeho hostování, a poté, když se Berani ubezpečili, že bude pro tým dlouhodobým přínosem, i na jeho přestupu. A Míka i nadále podával spolehlivé výkony a v prvních dvou sezónách získal celkem čtrnáct bodů. V té loňské už se mu tolik bodů získat nepodařilo, navíc přišel i o starty v play-off, protože se těsně před úvodním



utkáním zranil. „Je to k vzteku. Jako každý hokejista jsem se těšil na vrchol sezony, místo toho jsem celou sérii musel sledovat z hlediště," povzdechl si. Zbraslavský rodák nakonec do vyřazovacích bojů už nenaskočil, protože jeho tým vypadl již v prvním kole v sérii proti Pardubicím. „Série nebyla tak jednoznačná, jak tomu napovídá výsledek. Před startem jsme si hodně věřili, ale měli jsme smůlu. V play off je to právě hlavně o tom štěstí. Většinu času jsme ale bohužel tahali za kratší konec. Pardubice mají kvalitní a zkušenější kádr, proto asi postoupily zaslouženě," přiznal.

Náladu po vyřazení si pak Míka zpestřil zhlédnutím Barum Rally. O tomto třebíčském obránci je veřejně známo, že je to motoristický nadšenec. Jeho největším favoritem je Jan Kopecký s továrním vozem Škoda Fabia S2000. „Fandím mu, protože je jako já z Čech. S Hänninenem to bude mít těžké, ale jemu přeji nejmíc," vyznal se bývalý bek Dukly Jihlava a pražské Sparty. Jeho snem by bylo si sednout právě do Kopeckého typu auta. „Ve dvoutisícovce jsem ještě neseseděl. Kdyby se poštěstilo, bylo by to super. Je to velký adrenalin. Ale vloni shodou okolností s Jardou Orsákem jsem tu možnost měl v jeho devítce (Mitsubishi Lancer Evo 9)," pochlubil se v interview pro zlinsky.denik.cz. Dokonce dostal možnost řídit i další nadupané vozy. Například Subaru Impreza STI nebo v typech Audi S2 a RS 4 a také v posledním modelu supermoderního Mercedesu. „Svezl jsem se i v Porsche, ale nebylo mi dovoleno řídit. Ale pro ně mám slabost, tak kdyby se mi někdy poštěstilo, byl bych rád," zasnul se 27letý Míka.

Vzhledem k časově náročnému povolání hokejisty nemá ovšem příliš možností se vydat přímo za vůní benzínu a burácejícími motory. „Proto jsem rád, že to mám tady ve Zlíně takhle při ruce. Jinak je to během roku složité. Ale občas se jdeme podívat na Rally sprinty v okolí Prahy. Moc toho ale není," přiznává. Během rallyeového šílenství se na cestách objevuje více nahecovaných fanoušků, kteří si hrají na závodníky. „Každý přece musí vědět, jaké má schopnosti, a zbytečně to v hlavě nepřecenit. Stačí jedna chyba a je konec. Člověk to nemůže v hlavě přecenit a zkoušet na silnici. Rychlá auta mám rád, ale musím vědět, na co mám," vysvětluje svůj postoj k rychlé jízdě. Ono také závodit ve Škodě Octavia, kterou Míka vlastní, není nic jednoduchého. „Ale adrenalin si vynahradím na motorce Ducati 1000. Je to jiné než v autě, ale má to také rychlost," řekl v rozhovoru pro Daniela Ostrčilíka.

„Rád bych samozřejmě jezdil rally. Ale na to člověk, když pomíneme finance, musí mít ty schopnosti. A to, že se mi líbí rychlá auta, neznamená, že bych rallyový auto zvládnul i řídit, ale určitě by se mi líbilo závodit a rád bych si to zkusil, kdyby byla možnost,“ řekl pro Radio Zlín.

Pojďme ale zpět k hokeji.

Radek Míka naskočil do této sezóny jako stabilní člen základní sestavy, ale v listopadu ho zbrzdilo zranění a o místo v prvních čtyřech obranných dvojicích přišel. Aby se udržoval v herní praxi, tak byl výměnou za



Tomáše Valentu poslán do prvoligové Třebíče, ve které už v minulosti jeden ročník strávil. Návrat po sedmi letech ale neměl pěkný začátek. Horáci totiž v prvním zápase, ve kterém mohli využít služeb zkušeného beka, dostali od Litoměřic osm branek a sám Míka si do statistik připsal dva minusové body. Odehrál pak ještě klání se Šumperkem, ale ani jeho asistence nepomohla k výhře.

Od té doby se v kádru Třebíče již neobjevil, důvod není znám. Je velmi pravděpodobné, že si obnovil zranění, jelikož nenastupuje ani v dresu extraligového Zlína. Třebíčští fanoušci ale doufají v to, že se Míka do HST letos ještě stihnepodívat, Konstruktivních beků totiž nikdy není nazbyt, v Třebíči zvláště.

Abeceda Radka Míky

zdroj: hcdukla.cz, rok 2008 (mohlo tedy dojít ke změnám), pozn.: některá písmena vynechána

- A - auto:** Mám Škodu Octavia, trošku jsem si jí ale upravil k obrazu svému.
- C - cestování:** Cestuji rád. Ve chvílce volna před začátkem sezony pokud možno vyrážím za teplem. Předloni jsme s partou lidí byli na jachtě na Jadranu, což byla paráda.
- Č - Česko:** I když i ostatní země jsou pěkné, tak tady se mi líbí nejvíc, jsem tady doma.
- D - debut:** Do spartánského „áčka“ jsem naskočil před čtyřmi roky. Hrál jsem v obraně s Honzou Srdínkem nebo Honzou Hanzlíkem, byla to paráda.
- E - erotika:** Asi jako každéj normální chlap se rád podívám, ani něco tvrdšího mi nevádí. (smích)
- F - film:** Když mám volný čas, rád se na filmy dívám. Poslední dobou se mi líbili Dannyho partáci 3 a Ostřelovač.
- G - góly:** Nejsem rozený střelec, od dávání jsou tady jiní hráči. Mým úkolem je spíše jim bránit. Když jedu nájezd, snažím se spíše o blafák. Tak, aby mi vyšel jako posledně v Havířově.
- H - hokejky:** Vždycky jsem hrál se dřevěnými, teď hraji s nasazovacími. Nechci, aby hokejka moc pružila, vyhovuje mi středně tvrdá.
- Ch - chut':** Jím úplně všechno. Jediné, co moc nemusím, jsou ryby.
- J - Jihlava:** Až na tu stavbu uprostřed náměstí je to tady pěkné. Oproti Praze se tady ale přece jen občas trochu nudím.
- K - koníčky:** V létě si s chutí zajezdím na motorce či na kole. Koníčkem jsou mi určitě také plavání, filmy a počítač.
- L - lyžování:** Nejsem žádný lyžař, předloni jsem byl ale v Tatrách a moc se mi tam lyžování zalíbilo.
- M - muzika:** Nevadí mi v podstatě nic. Snad kromě dechovky a vážné hudby. Poslední dobou hodně poslouchám Kabáty.
- N - nervozita:** Ke každému zápasu zdravá nervozita patří. Není to u mě nic hrozného.
- O - obezita:** Mám spíše opačný problém, potřeboval bych něco přibrat.
- Q - IQ:** V životě jsem iq test nedělal. Asi by mě moc nebavilo to vyplňovat, nemyslím si ale, že bych neměl svůj názor či se neuměl vyjadřovat.
- R - rituál:** Při oblékání mám svůj sled v oblékání. Snažím se připravovat na každý zápas stejně.
- Ř - řidičák:** Řídím od 18ti let. Vyškolil jsem se v Praze, takže s řízením nemám nejmenší problémy.
- S - soupeř:** Když hrajeme proti klubu, kde jsem působil nebo proti někomu, kdo je atraktivním soupeřem, tak ten zápas má pro mě větší náboj.
- Š - škola:** Vystudoval jsem obchodní akademii na Vinohradech zakončenou maturitou. Uvažoval jsem i o vejšce, na to už jsem ale asi bohužel líný.
- T - trenér:** Každý trenér mě naučil něco. Základ mi dal táta ve Zbraslavi.
- U - úspěch:** Tím je pro mě asi působení ve Spartě a účast v repre do 20 let, ačkoliv na MS jsem se nakonec neprobojoval.
- V - vzor:** K žádnému hráči jsem nějak extra nevzhlížel. Hodně se mi ale například líbí hra Tomáše Kaberleho.
- W - workholismus:** Tím určitě nemocný nejsem, poněvadž ale rodiče mají barák, tak kolem něj s něčím rád pomohu.
- X - xenofobie:** Rasista nejsem, vadí mi ale lidé, kteří se nedokáží přizpůsobit prostředí, ve kterém žijí.
- Y - yetti:** Na tvory typu Yetti nebo Lochneska nevěřím, co se týče vesmíru, tak si ale myslím, že v tak velkém prostoru nejsme sami.
- Z - zlovyk:** Možná si občas příliš zakládám na detailech. Dřív mi bylo vyčítáno, že hraji málo do těla, myslím ale, že se to zlepšilo.
- Ž - žehlení:** Jsem celkem pořádný, dokážu se o sebe postarat, tudíž když bude potřeba, klidně si i vyžehlím.

Zpověď

pořádila **Anna Navrkalová**

Co vy konkrétně děláte pro to, abyste byl na zápas připraven co nejlépe? Máte nějaký talisman? Talisman nemám. Takových drobných rituálů je ale dost. Před zápasem se snažím dobře najíst, pokud jedeme ven, tak se snažím spát trochu v autobuse. Před domácími zápasy se snažím spát tady, dobře se rozcvičit a celý den od rozbruslení se soustředit a připravit na to, že večer bude těžký zápas. Rituálů je dost od rozbruslení, kde se pohybuji v určitých místech, po oblékání výstroje. Prvně levou brusli a párové věci vždy od levé atd. **Jaká je Vaše největší záliba kromě hokeje, co ještě rád děláte?** Pokud jsem doma v Praze nebo pokud mám čas a je vhodné počasí, tak strašně rád jezdím na kole. Jinak mám hodně rád film, počítač, takové normální klukovské zábavy. Z jiných sportů kolo a plavání. Bydlím kousek od lesa, takže často, pokud má bratr čas, vezmeme horská kola a jedeme se vyblbnout do lesa. To mě opravdu hodně baví.



Dotazník Radka Míky

zdroj: hokej.zlin.cz

Kde jsem vyrůstal? Praha - Zbraslav.

Kdy jsem začal hrát hokej, proč? Asi ve čtyřech letech, přivedl mě k němu otec.

Co mě na hokeji přitahovalo? Ani nevím, líbilo se mi na ledě.

Musel mě někdo někdy do hokeje nutit? Pochopitelně se mi taky někdy na trénink nechtělo, ale nutit mě nemuseli.

Mé první hokejové zážitky? S bráchou a tátou na rybníku.

Jaký jsem byl žák, student? Neskromně si myslím, že velmi dobrý.

Chtěl jsem být od malička profík? Určitě ne.

Můj největší hokejový průšvih? Nevím, zatím snad nic zásadního.

Trenér, na kterého vzpomínám? Každý trenér mi dal v kariéře něco, ať pozitivního či opačného. Těžko někoho jmenovat.

Co mám rád v tréninku? Určitě bago, nájezdy a dva na jednoho.

Co nemám rád v tréninku? Bruslení a kondiční věci nejsou nic příjemného.

Mé oblíbené číslo, proč? Asi 44, před lety na mě v podstatě zbylo a od té doby si ho vezmu vždy, když je možnost.

Typ a držení hole? Bauer x60, pravá.

O jakou část výstroje se nejvíc starám? Brusle a hokejky.

Předzápasový rituál? Přímo rituál to není, ale jisté věci dělám pořád stejně.

Nejsilnější hokejový zážitek? Zatím asi finále juniorské extraligy a možnost reprezentovat ve "dvacítce".

Nejúspěšnější sezona? Už byly úspěšné sezony, ale ta NEJ - doufám, že ještě přijde.

Po čem v hokeji toužím? Podávat dlouhodobě stabilní kvalitní výkony a samozřejmě po titulu.

Neoblíbený klub, soupeř? Každý soupeř je neoblíbený - chce nás porazit.

Proč se ráno těším do kabiny? Na dobrou náladu.

Když ne hokej, jaký sport? Hokej se stal samozřejmostí, tak těžko bych hledal něco jiného, ale možná nějaké odvětví na MTB.

Oblíbený typ oblečení? Džíny a triko.

Oblíbené jídlo? Až na ryby jím vše. Rád si dám kus masa, ale také italskou kuchyni.

Oblíbené pití? Preferuji slazené nápoje.

Oblíbená značka auta? Těch by byl celý seznam, ale mám Škodu.

Motorka? Proč ano či ne? Vlastním Ducati, tudíž u mě ano - je to pocit k nezaplacení. Kdo nepoznal - neví.

Co mě zaujme na ženě? Určitě fyzická stránka.

Jaké ženy se mi líbí? Musím napsat blondýnky.

Oblíbený doplňkový sport? Kolo, motorismus.

Oblíbené místo pro dovolenou? Určitě moře, protože mám rád teplo. Konkrétních míst je ale spousta.

Oblíbený způsob relaxace? Motorky, film, voda.

Člověk, kterého obdivuji, proč? Spousta lidí umí nebo dokázala řadu věcí, ale není nikdo konkrétní, koho bych chtěl uvést.

Vysněné bydlení? Líbí se mi prostředí rodinného domku u nás na Zbraslavi.

Životní sen? Ten nikomu neřeknu.

Co jsem ještě neřekl žádnému novináři? Velikost nohou.

Co chci dodat? Tolik jsem toho nenapsal od školy.



V moderní éře klubu z Horácka budete jen těžko hledat v novodobé historii větší osobnost. Vždyt' tento centr působil v Třebíči ještě v krajském přeboru, pak ve 2. lize a nakonec i ve druhé nejvyšší soutěži.

autor: HSfan, foto: Jiří Mokrý

JIŘÍ OLIVA

Ikona třebíčského klubu se narodila 17. dubna 1968. Produktivní centr naskočil do A-mužstva tradičního klubu již v 18 letech. V devatenácti se vydal na dva roky na vojnu, kde hájil barvy Příbrami. Po této životní zkušenosti se znovu vrátil do mateřského klubu, který mezitím slavil postup z krajského přeboru do 2. ligy. Hned po svém návratu na Horácko se zařadil mezi opory týmu, a Třebíč v historické sezóně 1996/1997 jako kapitán dovedl k vytouženému postupu do druhé nejvyšší soutěže. „Na tuto sezónu si pamatuju a mám dokonce i kazetu. Speciální kazetu, na které máme všechny zápasy od toho postupu, takže si to občas se synovcem, který je velký fanoušek, pouštíme.“

I v premiérové sezóně mezi profesionály nosil na dresu kapitánské céčko, Individuálně nejlepší sezónu zažil dva roky po postupu, kdy zaznamenal 34 kanadských bodů. Tento ročník byl i jeden z nejpovedenějších z týmového hlediska (Horácká Slavia skončila na druhém místě soutěže). Tuto pozici pak zopakovala i za výrazného přispění Olivy ještě v letech 1999/2000 a 2001/2002. Play-off ale



Oliva, krom vojenských let a pětizápasové epizodce v Brně, oblékal celou svoji kariéru jen dres Třebíče.

bic.cz



Horákům nikdy moc nesvědčilo, jen jednou se totiž dostali až do semifinále, a to v ročníku 2001/2002. To už ale Oliva kapitánem nebyl. Do konce své kariéry, kterou uzavřel v 38 letech (ročník 2006/2007), působil už jen jako asistent. Dnes hraje v krajském přeboru za Moravské Budějovice a patří mezi nejlepší hráče tamního klubu.

Největší úspěch dle Olivy

„Největším úspěchem je bezpochyby postup do první ligy, protože jsme se o postup pokoušeli tři roky.“

O svém vynikajícím bekhendru

„Je to částečně štěstí, částečně trénink. Pro brankáře je totiž střela z bekhendru těžko k přečtení, neboť do poslední chvíle neví, kam bude puk směřovat. On to kolikrát neví ani ten hráč.“

Ve 441 prvoligových zápasech v dresu Třebíče získal 208 bodů (90+118).

ZÁBAVA

Přeřeky, neznalosti a hlášky komentátorů

Vimr dal gól. (pozn. přečtěte si to rychle)

Nedvěd vysunul P(p)táčka do středního pásma.

Nedvěd vysral střelu.

Kverka dal gól a postavil se mu P(p)táček.

Záruba: „Tak pánové pozor. Už zase zpátky k hokeji, fejeton už skončil.“

Hosták: „Ano, pane učiteli.“

Švédsko a Švýcarsko, to jsou dva týmy, které vyznávají defenzivní hryl sty.

(Zápas Rusko Německo) Michal Dusík: „A teď pozor na druhou sovětskou formaci.“

Rakousko 0:4 Norsko. Jiří Hölzel: „Stav je tedy stále nerozhodný.“ Milan Antoš: „No, není nerozhodný. Ten stav není nerozhodný.“

Hölzel: „Ten stav je skoro nerozhodný.“

Antoš: „Ano, je skoro nerozhodný. Ale Norsko vede čtyři nula.“

A teď Chára zlomil hůl vejpůl a všichni tři Norové v dostřelu si oddechli. Jak se tak dívám na tu Chárovu zlomenou hůl, tak některý z Norů by s ní ještě mohl hrát.

Maďaři jsou seřazení na svojí modré čáře, je těžké to prorazit, hodila by se tu pomoc od Chucka Norrisa.

Ano, tito dva hráči se znají velmi dobře.

Ještě z mládežnických dob, kdy spolu chodili na soustředění a dokonce spolu i spali.

(chvilu ticha). Ehm, na pokoji.

Halák má na helmě Vlada Dzurilu a Jánošíka, postavy ze slovenské mytologie.

Funny Hockey Bloopers!

Podívejte se na minely hokejistů a vtipné momenty z NHL

[zhlédnout můžete zde](#)



Ilya Bryzgalov Score Interview

Tehdy ještě gólman Anaheimu Bryzgalov v rozhovoru mimo jiné přirovnává Edmonton k Severnímu pólu. (Jen pro angličtináře)

[zhlédnout můžete zde](#)



KVIZ

výsledky na další straně!

kdo je to?



Za každou správnou odpověď dva body.

Poznáš klub?

1. indicie: rok založení 1928
2. indicie: odchovanec Jakub Bartoň
3. indicie: hraje tam Jakub Hlusička
4. indicie: Kalich Arena
5. indicie: Stadion

Poznáš hráče?

1. indicie: narozen 1980, útočník
2. indicie: jeden z nejmohutnějších hráčů
3. indicie: hrál za Jihlavu
4. indicie: letos Havlíčkův Brod/Hradec
5. indicie: kř. jméno Ladislav

Maximálně 10 bodů z obou tajenek. Za každou použitou indicii -1 bod.

10 otázek

1) Kdo je kapitánem Olomouce?

- a) Jiří Dopita
- b) Alexandr Lhotský
- c) Jan Mikel
- d) Radim Kucharczyk

2) Kdo je hl. trenérem Litoměřic?

- a) Roman Mejzlík
- b) Jindřich Setikovský
- c) Alois Chlustina
- d) Petr Vík

3) Za jaký tým EHL hrál Marek Laš?

- a) Pardubice
- b) Plzeň
- c) Karlovy Vary
- d) Třinec

4) Kde nikdy nehrál Rok Pajič?

- a) Liberec
- b) Vrchlabí
- c) Beroun
- d) Slavia

5) Viktor Ujčík je odchovancem...

- a) Havlíčkovu Brodu
- b) Olomouce
- c) Jihlavy
- d) Šumperku

6) Který hráč neobléká dres Šumperku?

- a) Aleš Křetínský
- b) Karel Plášek
- c) Roman Němeček
- d) Roman Meluzín

7) V jakém klubu hraje Tomáš Protivný?

- a) Olomouc
- b) Havlíčkův Brod
- c) Jihlava
- d) Písek

8) Kolik let je Zdeňku Taušovi?

- a) 24
- b) 27
- c) 30
- d) 34

9) Kdy byl založen HC Hradec Králové?

- a) 1925
- b) 1935
- c) 1945
- d) 1965

10) Kterému klubu patří Vojtěch Sedláček?

- a) Sparta Praha
- b) Slavia Praha
- c) Zlín
- d) Třinec

Viktor Ujčík je odchovancem...



Za jaký tým v ELH hrál Marek Laš?



Pokud jste dosáhl/a... jste...

- 23-26 bodů Prezident klubu
- 18-22 bodů Generální manažer
- 14-17 bodů Hlavní trenér
- 9-13 bodů Asistent trenéra
- 5-8 bodů Trenér mládeže
- 0-4 bodů Nosič vody

Za každou správnou odpověď 1 bod

PŘÍŠTÍ ČÍSLO NA TÉMA PLAY-OFF VYCHÁZÍ TĚSNĚ PŘED PO

- TOP 10 osobností soutěže
- Zdeněk Orct
- Team info: legendy
- Jaroslav Nedvěd
- Marek Čurilla
- Příloha o play-off
- Milan Kraft
- Legenda: Jiří Holík



foto: fotokraus.cz, google.cz, weby prvoligových klubů, Jiří Mokří (hstrebic.cz), Miroslav Rosendorf (hcusti.cz)

Výsledky kvizu

10 otázek

Kdo je to?

1) c 5) c 9) a

1. Dominik Furch

2) b 6) c 10) a

2. Tomáš Klímt

3) b 7) b

3. Ladislav Slížek

4) d 8) b

Poznáš...?

klub: HC Stadion Litoměřice

hráč: Ladislav Rytner

Kontakty

HSfan: Marek.Hedbavny@seznam.cz

Ady: vadlejsek@seznam.cz